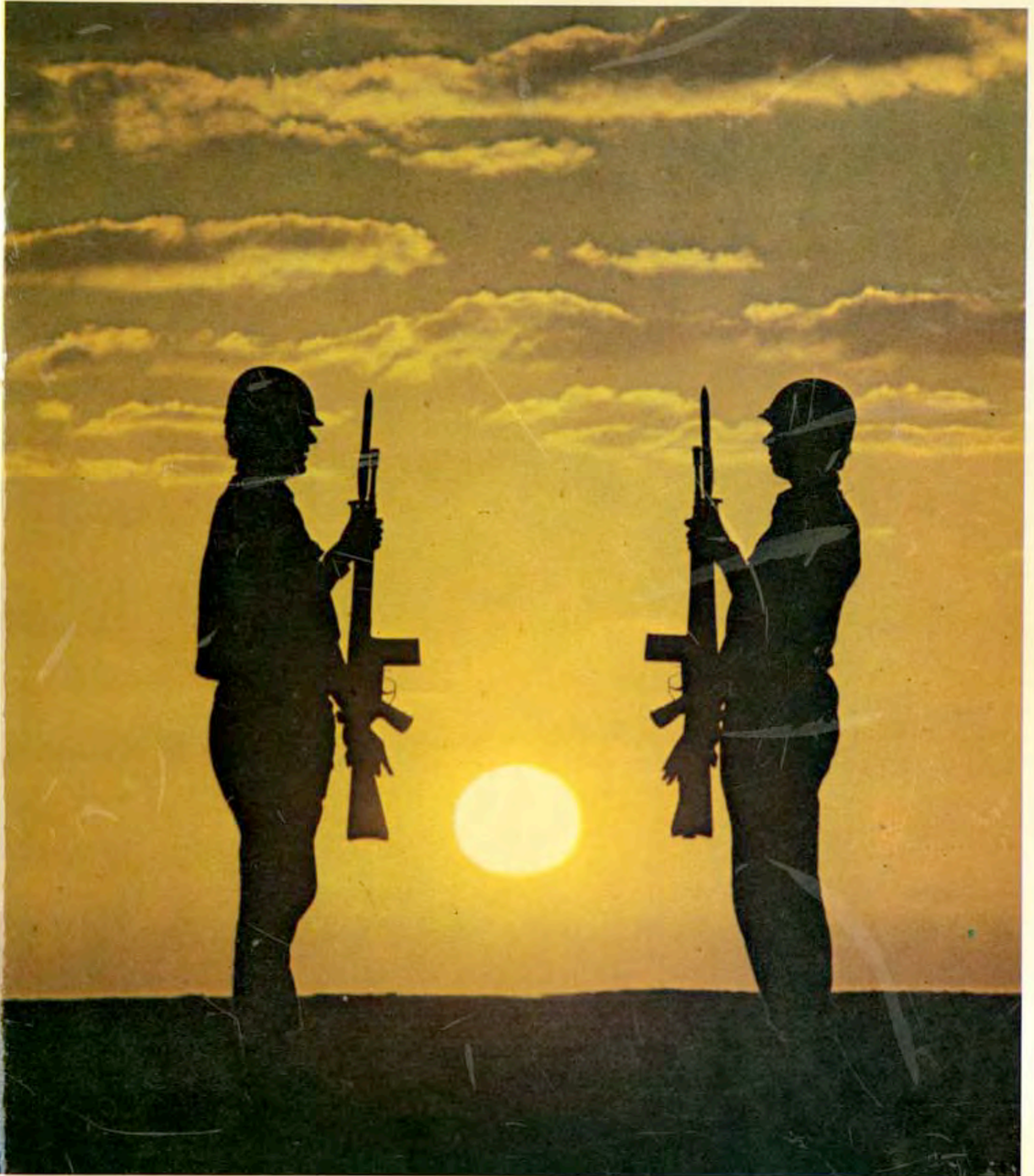

SANDPAPPRET

FN-BAT 66 M

Leet Johnson

SANDPAPPRET

FN-BAT 66 M

SANDPAPPRET är den svenska
Mellersta Östernbataljonens
månadstidning.
TEXT: Bengt Plomgren
FOTO: Tommy Wiberg
LAYOUT OCH REDIGERING:
Bengt Plomgren och Tommy Wiberg
TECKNINGAR: Christer Olofsson
KORREKTUR: Gustaf Holmström
Tryckt hos Keter Press i Jerusalem

Sex månader i öknen—många nya vänner

Den 66:e Mellanöstern bataljonen har slutfört sitt uppdrag. Vår bataljon har som tidigare svenska FN-bataljoner lyckats lösa sina uppgifter d v s att övervaka vapenvilan och bibehålla goda relationer till parterna. Uppgiften har icke alla gånger varit lätt. Området är, som vår Force Commander, General Rais Abin, framhållit, det politiskt mest känsliga inom buffertzonen.

Bilder och text i denna bok förstärker minnena av våra upplevelser.

- de första trevande dagarnas jobb
- en förlamande värme
- säregen natur
- härliga bad
- långa tysta nätter i posttornet
- fältartisternas två succéveckor
- medaljparadens ståhej
- förberedelserna inför hemfärden

Vi kommer ihåg allt, precis som om det var igår.

Det man helst kommer ihåg är ändå kamraterna, alla de goda vänner man träffat under detta halvår, kamrater som man delat glädje och besvikelse med, kamrater som man pratat med om allt under natters tysta timmar, kamrater som hjälpt en när det verkligen behövts.

Det är med en känsla av både glädje och saknad man tänker tillbaka på de innehållsrika månaderna i Sinaiöknen. Det är dock främst en känsla av tacksamhet som dröjer sig kvar. En tacksamhet att man fått vara med.

Tack kamrater

Johan Bengtson

I början såg det bedrövligt ut men det blev riktigt bra till slut

En del av oss hade kanske lite svårt med anpassningen i början. Ganska snart kom man dock underfund med lösningen på problemet. Det gällde naturligtvis att ordna till det för sig på bästa sätt. Den översta bilden på rummet där DO Magnus Englund och ADC Jonas Hafström bodde tog vi i smyg en dag i juli. Med ett snett leende överräckte vi bilden som present till de generade grabbarna. Det är möjligt att bilden blev anledning till uppryckning. Några veckor innan vi muckade såg det helt annorlunda ut. Då kunde Magnus Englund stolt låta oss ta den understa bilden.

SANDPAPPER

No. 1 FN-BAT 66M 1977

En bra start och en lärorik första månad

Bataljonschefen ute på inspektion tillsammans med sin ständige skugga adjutanten löjtnant Jonas Hafström.

Vi har nytta av vårt eget arbete

För två månader sedan ryckte vi in till P10 i Strängnäs för att förbereda oss för vårt ökenhalvår. Då var mellanöstern för de flesta av oss något spännande, något okänt. Nu står vi här mitt i öknens sand och värme. Vi vet vilka krav som ställs på oss. Vi börjar kunna vårt jobb.

Det är glädjande att som bataljonschef konstatera att avlösningen av bataljon 64M gått bra och helt enligt våra planer. Visst har miljöombytet från Mälardalen till Sinaiöknen inneburit problem av skiftande slag, men jag tycker att vi klarat dem på ett tillfredställande sätt.

Vilja och kunnande

Det är roligt att besöka positioner och camper. Överallt möter man grabbar som vill och kan göra ett gott jobb. Nu gäller det att använda kunskaper och energi till att skapa bästa möjliga arbetsbetingelser. Kom ihåg! Man har det inte bättre än man förtjänar. Det arbete vi nu lägger ned, det har vi nytta av under hela vår tid här nere.

Det är ett viktigt jobb i fredens tjänst som vi alla åtagit oss. Låt oss tillsammans arbeta för att bataljon 66M skall kunna lösa sin uppgift på ett för FN och Sverige hedersamt sätt.

Johan Palmgren
Bataljonschef

SANDPAPPRET

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks i offset i format A4 på Keter Press i Jerusalem.

REDAKTÖR: Bengt Plomgren

FOTOGRAF: Tommy Wiberg

KORREKTUR: Gustaf Holmström

Månadens omslagsbild: Midsommaren blev första badhelgen. Soldyrkande svenskar bredde ut sig i sanden vid pos 565 betittade av påpälsade beduiner.

Radio Malish—rösten i öknen

Thomas Lindblom plockar fram en av de 537 musikkassetter som finns i arkivet medan Stefan Jacobsson sköter mixerbordet.

I RYCKET I STÖTEN I PRESSEN

Månadstidningen Sandpappret, dagliga nyhetsbladet Palmbladet, radio Malish, pressbesök och nyhetsservice åt svenska tidningar genom Försvarsstabens Pressavdelning. Där ser ni vad presstjänsten ska arbeta med eller vara ansvarig för. Som ni förstår gäller det att vara i rycket, stöten och pressen om man ska hinna med allt.

Men vi ska göra vad vi kan för att allt ska bli så bra som möjligt. Stöt på oss om vad ni tycker att vi ska göra, tipsa, skriv själv, fota, teckna, snacka egna program, skäll på oss, beröm oss. Huvudsaken är att ni blir nöjda med resultatet. Om ni blir nöjda blir vi det äxå. Den lille kraftige till vänster är redaktören Bengt Plomgren som i vanliga fall är personaltidningsredaktör på televerket i Göteborg. Den store klene till höger är fotografen Tommy Wiberg som är pressfotograf på Expressen i Göteborg till vardags.

Det är inte mycket av välfärden hemifrån Sverige som vi behöver sakna i öknen. Det skulle i så fall vara TV. Men se radio, det finns som säkert alla känner till vid det här laget. Radio Malish, rösten i öknen är svenska mellanösternbataljonnens egen radiostation.

Med en 100 Wattssändare ska den i princip nå ut över hela det svenska bevakningsområdet även om hörbarheten har varit dålig på en del avlägsna positioner. Det där är säkert redan fixat eftersom bataljonsnämnden vid sitt första sammanträde beslutade om ett anslag på 25000 kronor för slavsändare.

Radio Malish sänder på 96,5Mhz. Sändningarna är tre om dagen. Mellan 8.30 och 9.00 länkas det över ett nyhetsprogram från Sverige. Under siestapasset spelas musik och på kvällen körs ett pass som inleds 19.00 med nyheter från Sverige i 30 minuter och därefter fortsätter kvällen med musik och bandade eller direktsända intervjuer och informationsprogram.

När Björn Borg och Jimmy Connors spelade Wimbledonfinal direktsändes matchen i Malish genom en överföring från BBC.

Ryggraden för radion är några tekniker från sambandscentralen som ser till att sändningarna går ut punktligt. Stefan Jacobsson och Thomas Lindblom är de som jobbar mest med radion.

OK bandet rullar. Stefan drar upp reglaget och Thomas börjar snacka.

Inryckning i Strängnäs:

Då kände man sig lite vilsen

Måndagen den 6 juni. Huvudstyrkan rycker in. Många är unga grabbar som i det närmaste kommer direkt från rekryten. Svårt att få jobb eller spännande äventyr verkar vara bra orsaker för att söka FN-jobb. Nog var det många som såg lite vilsna ut när de stod och väntade på att bli insläppta till pappersexercisen i gymnastiksalen. Rutinerade rekaren fanjunkare Conny Nyblom såg till att grabbarna fyllde i blanketterna rätt. Bataljonspastorn Lennart Alasjö och löjtnant Jacob Hamilton slussade grabbarna mellan de olika stationerna.

Kent Johansson från Rydsgård utanför Ystad satte sig på golvet och skrev när inte platserna vid borden räckte till.

Svårt med baskern

Tore Sundberg från Skara höll masken och försökte (förgäves) få någon snitts på den omtalade blå baskern vid den första provningen. Tipset om en dopning i hett vatten gjorde nog susen till slut. Det gällde ju att se ut som om man nästan var född i baskern. Det insåg man snart när man betraktade veteraner med baskrar som var helt urblekta och satt som klistrade med fast men följsam stuk.

Det är tätt mellan säckarna sa många grabbar som hade den nyss avverkade rekryten i färskt minne. Lars-Åke Lindgren från Garda på Gotland i förgrunden släpade i väg sin säck efter Martin Ekström från Surte.

Marsch över sista krönet Baluza i sikte

Visst var det tjugigt när den fjärde och sista huvudfligheten anlände till Baluza tidigt på morgonen den 21 juni. Mitt i frukosten började högtalaren sprida ut den pampiga storsvenska marschen Carolus Rex och snart syntes grabbarna på väg in mot Baluza. Uppställning på gården och välkommen från chefer och kompisar.

Nu var hela 66M på plats. Bataljonen som skapats i ett försommargrönskande Sverige inledde sin 6-månaders uppgift i öknen.

Äntligen framme—första frukost

Tolv timmars resande med bussar, flyg och en avslutande marsch, det är kämpigt det. Men alla fick vi den vägen vandra och fjärde huvudfligheten hade nog den bäst fungerande resan med minst spilltid. Men nog var det ändå efterlängtat med en rejäl frukost när man nu kommit till sitt blivande hem för de närmaste sex månaderna.

Någon nämnvärd vila blev det inte tal om. Jaga rätt på utrustningen och ställ iordning prylarna snabbt blev det istället. Kapplöpning med tiden eftersom chefen redan nästa förmiddag åkte ut på sin första inspektionsresa. Tommy Boström från 1. komp lassade in flingor och mackor innan det bar iväg till förläggningen ute på Camp Sinai.

Vila blev det nog tid till någon annan gång. Siestapassen kom igång fort äxå. Lite ovant i början men välbehövligt i den höga värmen.

Tack ska Du ha—lycka till

På kvällen den 21 juni var det avskedets stund. Sista fligheten med personal från 64M skulle åka hem med den SCACYP som fört ner de resterande i 66M. Vi fick ta adjö av kompisar och företrädare som skulle hem och fira svensk midsommar. Vi hade inte längre någon som höll oss i handen och med den rätta coola blicken och tonfallet talade om för oss hur vi skulle göra. Transportbussarna gav tut-konsert och avgående och tillträdande chefer önskade tack och lycka till.

Högtidligt slut och sedan iväg

Fredagen den 17 juni var det dags för den första huvudfligheten att ge sig iväg. Mycket skulle fixas. Var allting nedpackat som man fick ta med sig? Nej inte riktigt. Det sista fick packas ned efter det högtidliga överlämnandet på Kaserngården på P10. Var de sista samtalen till de anhöriga ringda? Visste man vad man gav sig in på?

Värmen den sista dagen gjorde nog sitt till för att tankarna skulle bli något förvirrade. Värmen! Den var naturligtvis inget mot den man skulle träffa på nästa dag, men det var då det.

Det putsades och tränades för fullt på kaserngården innan det högtidliga slutet klockan 11.00. Luften stod stilla när det sedan äntligen blev dags. Fanvakten anförd av sportofficeren Rune Olsson gjorde en tjugig uppvisning.

Regementschefen på P10 överste Nils Stenqvist inspekterade tillsammans med bataljonschefen den uppställda styrkan. Några visdomsord och råd om den väntande uppgiften blev det också innan lunch, packning, invägning och avresa skedde under några bitvis hektiska timmar.

Första beduinen var en svensk

Hur klarar man av arbetet vid en checkpoint? Vid det här laget är det nog många som vet det, men under tiden i Strängnäs var de flesta noviser. Den första beduinen som försökte komma i en checkpoint skött av 66M var en svensk. Sergeant Anders "Slim" Olsson med svart mustasch och brunbränt skinn såg synnerligen äkta ut även utan beduinkläder. När han då sedan drog på sig munderingen gick det minsann inte att tro att det var en svensk. Men se hans papper var inte de som behövdes för att få passera checkpointen. Då hjälpte det inte med ett säkert uppträdande och talande gester. Regler är till för att följas. Löjtnant Sven-Erik Larsson uppträdde med pondus och visade bestämt men vänligt för den falske beduinen att han tyvärr inte fick passera utan giltiga handlingar.

Dom hamnade i hetluften första dagen

Två man hamnade i hetluften redan dagen efter att sista flighten för 64M hade gett sig iväg. De två, rekaren Staffan Lindholm från Borås och Mac Reuterswärd från Järfälla blev beskjutna första natten när de var ute på patrullering efter E-linjen. Staffan och Mac fick fel på sin patrullbil. De begärde hjälp på radio och stannade kvar vid bilen under tiden. När de hade väntat någon timma sköts det upp en lysraketen från en närliggande egyptisk postering. Strax efteråt kom det en ny lysraket som lyste upp de båda svenskarna och bilen. Ungefär 30 sekunder efter den sista lysraketen, så avfyrades fem skott från handeldvapen mot svenskarna.

Grabbarna slängde sig omedelbart i skydd och begärde hjälp via radio. Hur de reagerade är kanske inte så svårt att räkna ut. Eller som Staffan sa: Jag har legat här nere i sex månader tidigare och aldrig ens hört ett skott eller varit med om några svårigheter. När det nu smäll första dan trodde man inte att det var sant.

Alltnog, sant det var det och när de låg och tryckte med tankarna virvlande omkring, så hörde de människor närma sig från den egyptiska sidan. Avståndet mellan svenskarna och de egyptiska

Ett lungt och omdömesgillt upptrände klarade grabbarna ur situationen. Staffan tv och Mac th.

tiska soldaterna var då inte mer än cirka 30–40 meter. Staffan reste sig då upp och började gå mot egyptierna med en ficklampa riktad mot sig själv. Han ropade "We are United Nation soldiers, don't shoot at us". Trots språksvårigheter, så lyckades Staffan till slut övertyga egyptierna om att beskjutningen var ett misstag.

Egyptierna bad om ursäkt och förklarade att de trodde att de hade skjutit på israeler.

En glatt överraskad Carl-Erik Persson får tillbaka plånboken av bataljonschefen när han går omkring och jobbar som lill-stinky.

Vilken tur för Carl-Erik

Snacka om tur. Sjukvårdsbefälet Carl-Erik Persson på 2. komp tappade sin plånbok när han en av de första dagarna skulle besöka de canadensiska grannarna i El Tasa. Plånboken borta upptäcktes under kvällen. Canadensarna hjälpte till att leta överallt. Inget resultat. Vad händer? Jo, polackerna sköter våra vägar som bekant. Under sandröjning råkar någon polack få syn på en läderbit i en sanddyn. Visar sig vara plånbok. Handlingarna verkar ha svensk text. Chefen POLLOG får plånboken. Chefen POLLOG och chefen SWEDBATT träffas på Force Commander-möte i Ismailia. Chefen SWEDBATT får plånboken. Han åker dagen därpå på en inspektion till de olika kompanierna inom 66M. Har tagit reda på att Carl-Erik finns på 2. komp och överraskar denne med återfunnen sandig plånbok.

Alla på plats! C

Onsdagen den 22 juni blev en snärjig dag för må 7.45 var det avfärd från Baluza i riktning mot 2. k ett tidsschema som inte hade några marginaler f många gånger oroligt på klockan men med rutiner inga problem. Problem hade däremot pressen att gammal och drivern körde på sin första längre tur till sina förläggningar bara någon timma innan che ordentligt på plats.

Bilen bromsar in i närheten av en position. Alla är beredda. Innan chefen och hans följe stigit ur bilen har plutonchefen kommenderat sina män i GIV AKT. Avlämningen sker helt enligt reglerna, fast i något fall med ett visst märkbart mått av nervositet. Tack för det, säger chefen och ställer sig framför grabbarna. **GODDAG FN-SOLDATER . . . GODDAG ÖVERSTE** svarar grabbarna och sedan är det dags för den lilla övning som positionschefen säkert övat en hel del med sin lilla grupp. Chefen ber honom kommendera **BAJONETT AV, PATRON UR, I REMMEN GEVÄR** och **RYCK IN MARSCH**.

Samma scen upprepas överallt. Killarna är lite spända när de försöker få samstämmighet i rörelserna och man märker direkt hur mycket positionschefens pondus och säkerhet betyder för uppträdandet.

Inte lika fint jämt

Sedan blir det dags för visitation av förläggningar och alla andra utrymmen. Det märks att alla verkligen ansträngt sig för att det ska vara fint när chefen kommer. Det förstår han ju själv äxå så på en ärlig fråga måste det ju bli ett ärligt svar: Nå grabbar, om jag nu kommer hit oanmäld en dag är det då lika fin ordning här? Kanske inte riktigt lika fint, säger någon som tungförlamningen släppt på. Jag förstår det, säger chefen, men se till så att det inte blir mycket sämre i fortsättningen, det har ni bäst nytta av själva.

Visst. Chefen ska naturligtvis inspektera för att se till så att allt är i ordning, men det viktigaste med visitationerna är kanske ändå att få en första kontakt med grabbarna och deras positioner och camper, att se vad som behöver förbättras och höra vad grabbarna har för önskemål och förslag som kan underlätta tjänsten och det dagliga livet.

Han är väldigt mån om att hans schema inte ska vara så pressade att han inte hinner prata med grabbarna. Å andra sidan förstår han äxå att det kan vara svårt i början för killarna att sätta tummen på felaktigheter och brister. Dom har ju knappt hunnit upptäcka dessa och när dom väl gör det, så kanske dom inte vänder sig till högste chefen direkt. Lite respekt har man ju även om man är en ung modern svensk kille.

Redan vid en helikopterinspektion en dryg vecka senare upptäckte man att killarna blivit lite varmare i kläderna, uppträdde säkrare och vågade snacka på ett annat sätt med chefen.

chefen inspekterar

Bataljonschefen åkte ut på sin första inspektionsresa. Därefter besöktes flera positioner och checkpoint i förseningar. Adjutanten löjtnant Jonas Hafström såg chefsdrivern Sven "Luppio" Nilsson vid ratten var det ga med i det snabba tempot. Pressbilen var trött och nen. Snärjigt var det åxå för alla de som kommit fram kom och inspekterade. Trots det verkade alla kommit

Å vattnet det kommer ända ifrån Genesarets sjö pekar chefen på stora bilden på mitten. Åke Johansson kollar trycket och kompanichefen på 2. komp Bosse Carlsson tittar på.

Bilderna i högerkolumnen uppifrån:

Ja, det där är utmärkta flugfångare det har man hört, säger chefen och inspekterar marketentaren Bertil Svenssons kameleont på 2. komp.

Överste! Kökschefen anmäler sig. Martin Borg hade ordning på det mesta i köket på 1. komp.

Oj, oj, oj, kostar en sådan där flaska så mycket hemma i Sverige. Marketentaren Ronny Andersson på 1. komp visar upp den dyraste varianten av Chivas Regal.

Alla papper i ordning och bilen kan passera pos 553 mot Cairo.

Chefen:

— Nu ska vi klä granen

Visst kan det bli svensk midsommar trots att man är mitt ute i öknen. Lite varmare och sandigare kanske och solen går ner lite för fort, men annars så. Majstång fanns det naturligtvis med. Kapten Bengt Widstrand kom på midsommaraftonens morgon "hem" till Baluza och hade med sig bilen full med grönt och blommor som stängen skulle kläs med. Det blev eucalyptus och bambu och en bit palm i toppen plus en massa blommor i fina färger. Alltihop kom från kibbutzen Givatt Brenner nära Ashkelon.

Gäster och "bofasta" Baluzabor hjälptes åt att klä stängen under stoj och glam. Chefen kommenderade fram alla för att dra sin kvist till stängen, men i den allmänna festyran tog han fel på årstid och ropade "Nu ska vi klä granen". Inga protester hördes, en chef har ju alltid rätt.

Vägte "ett ton"

Och så restes då stängen ryckvis som om den vägt ett ton. I själva verket var den ganska liten och de som reste upp den ganska många.

Två gitarrister tog ton och snart var sången och ringdansen i full gång. Sedan vankades det naturligtvis en massa härlig midsommarmat, fiskdamm för barnen

Så många som möjligt hjälptes åt att klä granen, förlåt majstången. Va gjorde väl det att grönskan var lite exotisk.

och gemytlig samvaro på mässarna så att man nästan kände sig förflyttad hem till bersån hemma i Sverige.

Blommorna i majstången var fina men

så värst många sorter var det inte. Det blev alltså svårt för de gästande flickorna att få ihop sju olika sorter att lägga under huvudkudden.

Sedan hejade man upp den färdigklädda stängen med gemensamma krafter. Dansen satte igång och svetten lackade när man "gjorde raketer" och hoppade groda. Visst gick det att fira midsommar mitt i öknen.

..... förlåt midsommarstången

Kolla vad som står uppdukad på midsommarbordet på Göta Lejon. Inte att undra på att killarna ser förvåntansfulla ut.

Det var naturligtvis inte bara på midsommarafton som man firade midsommar inom den svenska bataljonen. Med en massa gästande familjer och observatörer med familjer, blev det ju liksom lite annan stämning. Badbilarna gick fullastade ut till badpositionerna och folk badade, solade och höll på med lekar av hjärtans lust.

Röda ansikten

Någon glömde kanske också förmaningarna om att ta det väldigt försiktigt med solandet i början. Röda ansikten på kvällarna skvallrade om glömska eller övermod för att snabbt bli solbränd.

Uppe vid OP-triss seglades det för fullt. Badade gjorde man naturligtvis också. Men badet inne i lagunen är ju inte direkt någon svalka. Ungefär kroppstemperatur verkar det vara på vattnet.

Då är vattnet betydligt bättre vid 550

och 565. Men där har man å andra sidan besvär med en hel del olja på stränderna. På 565 höll de flesta gästerna och personalen från Baluza till. En match i dragkamp var naturligtvis oundviklig. Lagen drog så det blödde i händerna, men våra gäster var ofina nog att dra bäst.

Toppenkäk

Käket är överlag bra inom bataljonen. På 3. komp Göta Lejon har det alltid varit tradition med toppkäk. Det vet naturligtvis alla nya kockar om. Ibland verkar det som dom försöker överträffa varandra dag för dag. Midsommarmenyn var helt otrolig. Bortemot ett dussin sorters sill, gravlax, småvarmt, omeletter, ostbricka och till varmrätter oxfilé Provencal på midsommarafton och stekt forell på midsommardagen. Samt som dessert glass indränkt med likör. Smaklig midsommar.

GÄSTERNA DROG BÄST

Rep och drivs lag slet ordentligt med Danilo Pizzoni i tåten påhejad av Göran Edin. Det hjälpte inte utan det blev triumf för gästlaget bestående av längst ner fr v Jan Ranby och Lennart Lundh och i bakgrunden fr v Evert Hedlund, Rune Wallquist och Ove Edlund.

Fullt drag på midsommar

MIDSOMMARSVEPET

Per "Sälen" Svensson tar sig ett dopp. Bäst att behålla mössan på.

Killarna på 3. komp har en hel lagom att segla sina trissjollar i.

Lars Hellqvist t v i en vattenfight med Bengt Lindqvist.

Seppo Niskanen var rädd om huvudet när han solade.

Gör om det om ni kan?

Det är faktiskt inte så lätt som det ser ut att stå på vattnet såhär. Försök själva får ni se. Sätter man fötterna i fel vinkel och får balansen fel så trampar man igenom direkt.

Vi på Pers är till Er tjänst med det mesta

Personalavdelningen på en bataljon; vad ska man ha den till egentligen. Ja, i stort sett kan man säga att man ska ha den för att alla som tillhör bataljonen ska få så bra service som möjligt i allehanda frågor som har med trivsel att göra. Förutom att personalavdelningen sköter om olika typer av registrering så är alltså uppgiften att hjälpa till med det mesta som ligger utanför den direkta tjänsten.

Carl-Johan Gaunitz fixat allt.

Här är det kloka gänget. Fr v Sven-Rune Sundin, Lennart Alasjö, Rune Olsson, Dan Fritz, Esbjörn Jansson, Arnold Ronnstedt, Jan-Erik Oja, Mikael Haglund och Richard Gyllenhammar.

Personalavdelningen på bataljon 66M består av följande personer: Chef är Sven-Rune Sundin som alltså leder och samordnar hela verksamheten. Bataljonspastor är Lennart Alasjö som förutom att han är bataljonens präst även förestår biblioteket, vikarierar för chefen och i allra högsta grad är den som man kan prata med om man får bekymmer. Pastorn leder även en hel del resor inom Israel.

Sportofficer är Rune Olsson som ska se till att vi håller igång ordentligt och leda och organisera en massa tävlingar i alla tänkbara och otänkbara grenar.

Juridisk hjälp

Rättsvärden består av auditören Dan Fritz och rättsvärdsbefälet Jan-Erik Oja. Rättsvärden ska som namnet anger handlägga rättsärenden. Tyvärr blir det mest våra förseelser som dom får arbeta med, men man ser helst att huvuduppgiften blir att hjälpa personalen i olika juridiska frågor.

Resedetaljen jobbar för att få fram inressanta resmål för helger och leave och hjälper även till med bokningar av hotellrum och liknande i både tjänst och fritid. Richard Gyllenhammar är chef och hans medhjälpare heter Mikael Haglund.

Expeditionen har hand om alla papper och handlingar om oss. Där basar Arnold Ronnstedt och hans assistent är Esbjörn Jansson.

En verklig nyckelfigur på pers är bataljons-assistenten Carl-Johan Gaunitz. Han håller i alla kurser, filmer och överhuvudtaget det mesta som har med förströelse att göra. Han är dessutom sekreterare i bataljonsnämnden.

Presstjänsten ingår äxå i pers men presenteras på annan sida.

Klockaren ringer till gudstjänst

Esbjörn Jansson har en annan syssla vid sidan om tjänsten på expeditionen. Han är klockare. Här ringer han in till gudstjänst i Baluza med kyrkklockan som är gjord vid verkstadsskolan i Gaza.

Par i tvillingar på 1. komp kunde varit par och triss

Två tvillingpar på ett och samma kompani är inte illa det. När tvillingparen dessutom båda två är värmäländska och redan tidigare varit lumparkompisar på samma regemente och kompani, då är det minsann ännu märkligare. Men ännu märkligare kunde det faktiskt varit. Ett av tvillingparen är nämligen inget riktigt tvillingpar utan de är två trillingar som har resterande trillingen kvar hemma hos föräldrarna.

De "falska" tvillingarna Pär och Åke Sigurdsson är 21 år och från Gettjärn utanför Sunne. De är "enäggstvillingar" och har alltid följts åt. Båda två jobbar som elektriker hos Klarströms elektriska i Munkfors när de är hemma i Sverige.

Lumpen gjorde de naturligtvis också samtidigt på samma kompani på I 2 i Karlstad. När det blev tal om FN-jobb så var det självklart att det gällde båda. Men det kunde gällt även trillingbrodern Ulf. Men Ulf kunde inte komma ifråga för att åka med, eftersom han inte gjort lumpen ännu.

Han får gå kvar hemma på gården, som bonde hos föräldrarna Sigurd och Eva Larsson. Hans bröder kan rekommendera honom att ta chansen i FN om han kan. —Här är jättestygt tycker båda. Vi får jobba med lite av varje och vi får se oss omkring.

Här är det minsann inte lätt att skilja de värmäländska tvillingparen åt. Fr v Tommy Boström, Roger Boström, Åke Sigurdsson och Pär Sigurdsson.

De andra värmäländstvillingarna är 20-åringarna Roger och Tommy Boström från Forshaga. Liksom Pär och Åke ligger de på 1. komp som skyttesoldater. Samma pluton 3:e ligger de också på.

Men annars är inte likheten mellan Boströmarna lika stor som hos Sigurdssons. Tommy är rörmokare hos Johnssons

rör i Karlstad och Roger är elektriker på Elektromateriel i Karlstad. Men så är dom inte heller enäggstvillingar.

Men FN-tjänsten bestämde dom sig för för över ett år sedan.

Säcken hög

Det är inte att undra på att postmästaren på Baluza Sven Zetterberg river sig funderamt i skallen. Säcken hög. De stora postsäckarna framför honom väger sammanlagt 10 ton. De var arvet som bataljon 64M lämnade efter sig för posten på 66M att ta hand om. Killarna hade köpt kapitalvaror för i genomsnitt 2000 kronor och det fanns inga möjligheter att få hem allt med samma SCACYP som dom själva. Hur ser det ut när vi sticker iväg?

12. juli skulle högen äntligen försvinna med en SCACYP. Alltihop kördes upp till Ben Gurion för att lastas ombord. Nit igen. Hälften åkte med tillbaka eftersom packutrymmet inte räckte till.

SVEPET—SANDPAPPRET—SVEPET

Rep och driv blev utmanade i fotboll av ett beduinlag från Romani. Det blev en händelserik match, men händelserna dom svarade beduinerna för. När matchen var slut så hade rep och driv förlorat med hela 2-14. Danilo Pizzoni får på bilden se till att nicka bort bollen från eget mål.

Solar utanför förläggningen på 1. komp gör fr v Roger Nilsson Deje, Lennart Eldh Göteborg och Gert Johansson Växjö.

Transiteringar är ett jobb som kommer då och då. I det här fallet var det busslaster med studenter från Cairo som skulle hem till Israelkontrollerade områden. Alf Stenmark Timrå bevakar det hela.

Bataljonens egen klippare är Hassan Riad. Här är det Staffan Golder från Eslöv som får låta lockarna falla.

Såhär kan man också fira midsommar som posten på position 565. Han har säkert fått chans att bada någon annan gång istället.

Gott folk, här får ni faktiskt inte vara med era hyddor. Det kan vara lite svårt att förklara för befolkningen att det finns vissa områden som dom inte får slå sig ned på.

↑ 66M IN! — 64M UT? ↓

SANDPAPPER

No. 2 FN-BAT 66M 1977

Håll oss varma med ris och ros

—När kommer första numret av Sandpappret? Är inte Sandpappret klart snart?—Ska inte ni också göra en sådan där månadstidning som dom hade på förra bataljonen?—Vad gör ni egentligen?. Ni är upptagna jämt, men man ser aldrig något som ni gjort utom Palmbladet.

Frågorna besvarades med tålmodigt lugn. Det positiva i bilden var att vi kände att Sandpappret var efterlängtat. Alla visste att det skulle komma en tidning och var nyfikna på resultatet. Det negativa var att tidningen dröjde trots att allt materialet för det första numret lämnades redan den 8 juli. Det betyder bl a att när vi lämnade nummer 2 till tryckning så hade nummer 1 ännu inte kommit ut. Det i sin tur betyder att vi inte fått era värdefulla synpunkter på vad som var bra och dåligt i första numret när vi skickade andra numret.

Er tidning

Nu när ni vänjer er vid att Sandpappret finns, så se till att ni håller oss varma med ros och ris. Det är viktigt att ni känner att det är er tidning och inte bara chefernas. Och cheferna tycker likadant. Bataljonschefen sa till oss när vi gjorde första numret "Nu är väl jag med alldeles för mycket i tidningen?" På sätt och vis ja, men som inledningsnummer för en ny bataljon var det kanske inte helt

onaturligt. Nu har vi lovat chefen att vi ska försöka begränsa honom i de kommande numren. Tidningen ska ju framförallt spegla livet för den vanlige FN-soldaten och det som rör sig omkring honom.

Gott humör

I detta numret har vi försökt få med en hel del av den service i olika former som behövs för att hålla bataljonen uppe och grabbarna vid gott humör. I nästa nummer räknar vi med att på allvar spegla det dagliga livet ute på camper och positioner.

Har ni tänkt på hur det dagliga livet förflyter hemma i Sverige vid den här tiden på året. Som vanligt kanske men det lär ha regnat en hel del. Men kräftsaktiviteten går väl inte att komma undan ändå. I skrivande stund var det klart att det inte skulle bli någon kräftska för vår del, kanske istället en hummerskiva. I värsta fall får man väl anamma den ljusa idén från vår eminente tecknare Christer "Kojak" Olofsson om att stoppa skorpioner i kräftgrytan istället. Man tager hvad man hafver sa ju redan Kajsa Warg.

Bengt "Beppo" Plomgren
Redaktör

SANDPAPPRET

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks i offset i format A4 på Keter Press i Jerusalem.

REDAKTÖR: Bengt Plomgren

FOTOGRAF: Tommy Wiberg

TECKNARE: Christer Olofsson

KORREKTUR: Gustaf Holmström

Framsidan: Trumpetaren Roger Lindberg har fått flera tillfällen till högtidliga fanfarer. Här tar han ton vid Force Commandervisiten den 19 juli.

Baksidan: Naturligtvis måste en så här suspekt figur hamna på baksidan. Bataljonsassistenten Carl Johan Gaunitz var den mest utspökade på den galna "subbefesten" i slutet på juli.

Beppo

“Vi fungerar inte riktigt om inte posten fungerar”

—Grabbarna skulle inte kunna sköta sina jobb inom bataljonen om dom inte visste hur det stod till på hemmafronten. Det märker man speciellt dom dagar posten av någon anledning uteblir. Då blir stämningen spänd och nervös. I fälttjänst är posten och dess insatser det viktigaste för den enskilde.

Det är inga överord han kommer med, bataljonens nestor fältpostmästaren Sven Zetterberg. Redan efter några få dagar så kände nog alla vad fältposten betydde för att muntra upp humöret och skingra oroliga tankar om dom därhemma.

På fältposten jobbar fyra man. Förutom fältpostmästaren Sven Zetterberg är det överkontrollören Kenneth Engström och postkassörerna Tommy Knutsson och Gösta Magnusson. Förutom att man har öppet på Baluza sex dagar i veckan så besöker man även varje ökenkompani en gång i veckan. Man ger även postservice åt de svenska observatörerna i Cairo, Ismailia, Tel Aviv, Jerusalem och Tiberias genom regelbundna besök på dessa orter.

Eftersom postservicen är så uppskattad här så borde ju jobbet också vara det. — Javisst, säger postkassören Gösta Magnusson som är den ende i gänget som inte gjort någon tidigare bataljon. — Här är det roligare än hemma. Det är inte så enahanda. Här får man heller aldrig något

Ännu en säck fylld med paket för att skickas hem till Sverige konstaterar fr v Sven Zetterberg, Gösta Magnusson och Kenneth Engström. Tommy Knutsson på cykeln gör sig beredd att trampa iväg med ökenposten. I ärlighetens namn ska sägas att man brukar åka bil till kompanierna.

skäll av kunderna. Hemma kan man få bära hundhuvudet för en massa saker. Jobbet är något lugnare här än på ett svenskt postkontor, men mycket intressantare.

Ökning vid rotation

Den statistik som fältposten kan visa över ankommande och avgående post ljuger något i början av bataljonen. Man fick nämligen överta ett stort pakettlager av 64M som inte hade hunnit skickats

iväg. Siffrorna sjunker något mitt under bataljonerna för att sedan öka vid rotationstiden.

Vad ska man säga om postservicen kvalitetsmässigt. — Sverige har den bästa fältposten inom zonen säger Sven Zetterberg. — Det är inte jag som påstår det utan personal från de andra bataljonerna som haft tillfälle att jämföra.

POSTSTATISTIK

Brevpost kommer fyra gånger i veckan: Söndag, måndag, tisdag och torsdag.

Brevpost går varje dag klockan 8 men fredagsposten tas inte om hand av den israeliska posten förrän på lördag eftermiddag. Siffror för juni månad:

Avgående brev	213 kg
Ankommande	1562 kg
Avgående paket	9645 kg
Ankommande	765 kg
Freemail	4.845 st

Congoveteranen Sven Zetterberg stämplar ett av de många freemail brev som dagligen skickas iväg. Sven är med god marginal bataljonens äldste och går i pension nästa år.

Uttag av pengar, insättningar och valutaväxlingar är ett stort jobb på posten. Tommy Knutsson i kassan ger förstärkning till fr v MP Göran Jansson och driver Lars-Erik Alkvist.

—Man är som en direktör på ett litet företag med stor omsättning.

Direktören i det här fallet blir då marketenteriföreståndaren Olle Lundbergh, det lilla företaget blir vår markan och den stora omsättningen blir omkring 300 000 kronor i månaden. Det gör bortemot två miljoner under vår tid här nere. Omsättningen höjs betydligt den sista månaden då vi får köpa ut den sk rotationsspriten.

Köplädjen är alltså stor. Och det är vinsten också. Med cirka tio procents påslag på varorna så blir den sammanlagda vinsten omkring 200 000 kronor. Dom pengarna hamnar minsann inte i någons ficka för markan är helt kooperativ. Det är vi själva som äger den. Vinstmedlen ska enligt vad som står i förordningarna gå till "nytta och trevnad". Det innebär bl a att vi själva till viss del finansierar Sandpappret som ni nu läser,—kassettband till Radio Malish och filmer för våra biokvällar.

Här är killarna som sköter vårt kooperativa lilla storföretag i öknen. Fr v Jens Eriksson, Peter Wikhäll, Mikael Ströberg och Olle Lundbergh.

Vi vräker ut pengar på markan men vinsten får vi själva tillbaka

Vad är det då som säljs på markan? Även om sortimentet är ganska begränsat jämfört med våra snabbköp hemma i Sverige så kan man hitta det mest man behöver. Mineralvatten på flaska är naturligtvis omgångsmässigt den absolut största artikeln. Tiotusen liter kan det gå åt en varm sommarmånad. Läsk dracks det otroligt mycket den första tiden här Sedan dricks det naturligtvis brända och destillerade drycker också. Säljs till priser som får en hårdad svensk att glömma alla tankar på hembränning och går åt under mässbesök och leave—och permissionsresor. Populära märken är Chivas Regal, Smirnoff och Bacardi.

Allt från gallonwhisky till Kalle Anka. Inte illa säger Jens Eriksson.

Spriten är inte det enda giftiga som ligger högt på topplistan. Vi röker omkring 1000 cigaretter in veckan och vräker i oss omkring ett halvt ton snack i månaden.

Men vi köper annat också. Skor, träningsskor, badsandaler, träningsoveraller, t-shirts, jackor, tidningar, kammar, tandkräm, tandborstar, tvålar, film, batterier och kassetter.

Finns det något som man inte har, men som killarna frågar mycket efter? —Ja det finns det säger Olle Lundbergh. Nu i början har det frågats efter tändare med FN-märke, stora badlakan med FN-märke och termosflaskor med band.

Två kartonger av markans bestseller släpas iväg av Per-Erik Jakobsson.

Det är sådant som vi försöker få in. Vidare har det varit dåligt med läsk ibland så att vi fått göra extrakörningar för att fylla på förråden. Om det är grejor som ska komma från Sverige så tar det ju tyvärr två veckor mellan SCACYParna. Får det då inte plats när det borde varit med, så får vi ju vänta en månad.

Olle Lundbergh är marketenteriföreståndare och har dessutom tre marketentare och en assistent. Ute på varje kompani finns det en filialföreståndare och ett biträde. Det blir alltså elva sammanlagt som jobbar med markan inom bataljonen.

Markan på Baluza är huvudmarka och huvudförråd för filialmarkorna. Det är Olle inte riktigt nöjd med.—Det är inte riktigt bra att butiken och huvudförrådet ligger ihop. Markan borde ligga för sig och förrådet samlat för sig på ett annat ställe inte så långt ifrån. Där har kompanierna det bättre. Dom har butik och förråd på skilda platser.

Men som sagt omsättningen går inte att klaga på. Slår man ut det hela så blir det ju över 400 kronor per man och månad. Då får man förstås komma ihåg att det mesta köper vi inte direkt från markan utan indirekt genom mässarna som köper sina varor från markan.

37 chaufförer och 26 fordon, det är TPC, transport-centralen. Vad skulle vi göra utan dom? Ja, vi skulle förmodligen inte kunna göra mycket alls, för det är TPC som ser till att vi får allt vi behöver och att vi kommer härifrån och tillbaka. Tänk er bara att behöva vara utan post för en tid, att inte kunna åka iväg på week-end eller leave, så förstår ni hur viktigt TPC är för oss alla.

—Vi behöver aldrig neka någon en transport för att vi inte klarar av det, säger basen för TPC löjtnant Folke Johansson. Däremot måste vi pussla mycket för att få det hela att gå ihop. Det är inte en bil som ska beställas, det är en transport. Det gäller alltså att lirka ihop olika önskemål så att man kanske får ändra sina resider något för att samåka så att bilarna räcker till. Fordonen utnyttjas till bristningsgränsen, men vi klarar transporterna. Det är kanske lite tråkigt att vi måste transportera så mycket folk på lastbilsflak, men det är tvunget som det är nu.

Många yrkeschaufförer

Driverjobbet är otroligt eftersökt. Det är många som söker som inte får plats. Ungefär $\frac{1}{3}$ av de 37 yrkeschaufförer men det finns t o m sådana som aldrig kört i en stad innan dom kom hit. Sedan hamnar dom kanske i Cairos häxkittel och klarar sig alldeles utmärkt. —Ja, det är fantastiskt att se hur grabbarna växer med uppgifterna, säger Folke.

Det är inte underligt att driverjobbet är populärt. Trots obekväma arbetstider och skiftgång så får ju alla se sig omkring ordentligt. Man jobbar i tre olika skiftgång. Ett långfärdsskift, ett som har hand om transporter inom zonen och en vårdgrupp som även sköter Scacyp-transporterna. Uppgifterna skiftas var tredje vecka.

Uppdrag som SDS, Ökenpil och Expressen är välkända vid det här laget. Man hämtar också markavaror, gas i Israel, lämnar och hämtar tvätt i Ismailia, samt kör omkring befattningshavare som ska ut på tjänsteuppdrag i och utanför zonen.

Fordonen slits ordentligt i den här miljön och därför är bilvården mycket viktig. Ändå har man inte så stora resurser för den vård som man själv vill ge eftersom det är brist på sådana elementära saker som t ex oljor och backspeglar.

Större servicejobb och reparationer görs på Canlog i Ismailia!

Tomma gastuber från kompanierna lossas av. Christer Fagerström på flaket langar till Klas Wigur.

Dagens höjdpunkt—SDS en har kommit. Bengt-Göran Eriksson kliver ur med postsäcken.

Våra drivers- dom har ett toppenjobb

En stor del av våra drivers samlade. Nedre raden fr v Uno Olsson, Ronald Andersson, Roger Lundström och Åke Albertsson. Andra raden Åke Edvinsson, Thomas Johansson, Torben Pedersen, och Gunnar Andersson. Tredje raden Jesper Lyrholm, Thomas Rabinger, Stefan Dahlgren, Sven Nilsson och Klas Wigur. Översta raden Tommy Björklund, Karl-Gustaf Gustafsson och Dahn Nilsson.

SCACYPEN landar—spänningen stiger Är mina grejor med den här gången?

SNUS KNÄCKEBRÖD OCH KAVIAR MINSKAR AVSTÅNDET TILL SVERIGE

Det tar inte många minuter innan lossningsarbetet är i full gång. Grabbarna kör fram lastpallarna till luckan där den väntande gaffeltrucken kör bort alltihop i en rasande fart. Mycket postsäckar är det alltid med.

SCACYP. Vi hade inte varit här i många dagar innan ordet var magiskt. Som så många andra jargongord som man snabbt lade sig till med. SCACYP. Innebörden kan vara antingen väldigt positiv eller väldigt negativ. Det negativa kanske ganska snabbt avklarar. "Nästa SCACYP" eller att bli "SCACYPAD" innebär ju helt enkelt att man blir hemskickad för att man inte skött sig som man ska. Det är alltså ett hotfullt uttryck som brukar användas i umgänget, med ett stänk av galghumor.

Det positiva med SCACYPEN överväger naturligtvis. Två gånger i månaden trissas förväntningarna upp. Flygvapnet landar då med vanligtvis en Electra eller Hercules som har med sig tyngre post och kompletterande utrustning för de mest skiftande ändamål. Dessutom brukar det finnas plats för folk, s k pax som varit hemma på Sverige-leave eller av annan anledning varit borta från ökenlivet under två veckor.

Ett dussin man

Det är mycket som ska organiseras när SWEDBATTs personal ska möta en SCACYP. I regel är det ju omkring 15 ton last som man ska ta hand om. Sådär ett dussin man brukar vara med vid lossningen. De flesta kommer från TPC. Man har med sig ett par vakter också som ska övervaka lastbilarna under övernattningstimmarna på hotell Sinai. Huvudförrådet brukar också ha med någon.

När SCACYPEN väl har landat på Ben Gurion i Tel Aviv så tar det inte många minuter innan killarna är igång med lossningen. Alla vet sin uppgift. Den Mov Con som har hand om just SCACYPEN är rutinerade rekaren Mikael Ekström. Två dagar innan landningen åker han in till Tel Aviv och förbereder med att checka last, flightlista och ID-underlag på killarna som ska vara med och jobba.

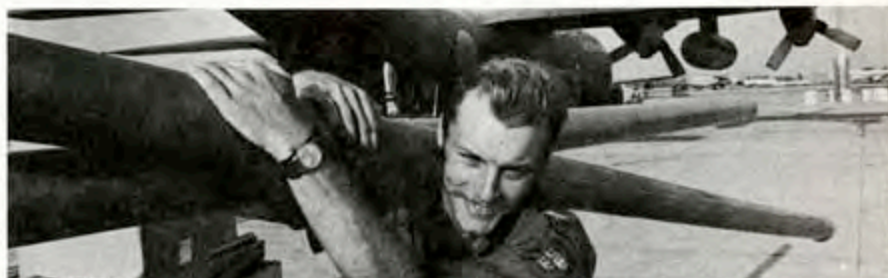
Innan man kör ut till Ben Gurion briefar han hela gänget på hotell Sinai. Därför är det ingen som tvekar när det blir dags att hugga i. På så där två timmar är hela lasten lossad. Postsäckarna läggs för sig och går med en särskild transport till Baluza direkt medan resten kommer ner dagen därpå.

15 ton töms på 2 timmar

Hej säger Pelle Hampus till Walter Meijer när han kliver av SCACYPEN efter att ha varit på Sverigeleave. Nu lagar rekaren Pelle mat på 1. komp. Förra bataljonen kockade han på Baluza.

Plaströr fanns med i bagaget. Åke Albertsson drar iväg med två.

Snus och tobak i långa rader. Åke Albertsson och Bengt-Göran Eriksson med ansiktena mot kameran staplar upp stimulantian.

NIX BALUZA

Det har snackats om att vi skulle kunna få ett direktflyg med SCACYPEN på Baluza Airport. Det där verkar bara vara snack. FN-flyget med helikopter och Sky-Wan går bra men de svenska flygsäkerhetsbestämmelserna sätter en käpp i hjulet för SCACYP till Baluza. Det viktigaste som fattas är en brandbil samt navigationsutrustning och en del övriga detaljer enligt svenska normer. Så länge som detta inte finns så får det bli Ben Gurion i fortsättningen äåå.

Unik utväxling av 19 stupade israeler inom svenska zonen

Med ett par dagars varsel fick SWEDBATT beskedet: Egypten har meddelat att man överlämnar till Israel nitton stupade israeler från Yom Kippur kriget. Uppgiften var mycket märklig. Egypten har vid tidigare tillfällen överlämnat stupade till Israel, men nitton stycken var det mesta hittills. Uppgiften var också märklig eftersom Israel inte hade någon officiell rapport om att man saknade så många som nitton man. När beskedet kom i mitten på juli så förberedde man sig också för Geneveförhandlingar om situationen i Mellanöstern.

Dessa faktum gjorde att utväxlingen av stupade fick mycket stor uppmärksamhet. Vid den vanliga transiteringsplatsen El Kirba inom 3. komp område väntade israelerna. Klockan 1100 den 19 juli passerade den egyptiska processionen position 553 med eskort från SWEDBATT. Till transiteringsplatsen kom egyptierna fram strax efter klockan 1200. Där väntade fanvakt ur STR-komp samt personal från 1. komp och 3.

komp som övervakade den historiska händelsen.

Både med den israeliska och den egyptiska processionen fanns det extrabussar. En från Israelsidan och två från Egyptensidan. Ur dessa bussar vällde det fram sammanlagt bortemot ett hundratal journalister, fotografer och kameramän från israelisk, egyptisk och internationell press, radio och TV. Alla skulle stå inom en repinhägnad på motsatt sida av vägen där fanvakten stod. Efter någon minut verkade det som om alla fotograferande skulle spränga repringen så SWEDBATTs killar fick bestämt se till så platserna hölls för att ceremonien inte skulle störas.

Under en timma pågick sedan ceremonien med militär drill och från israeliska sidan också ett stort religiöst inslag. Alltihop avlöpte planenligt och under överinseende av Röda Korsets representanter undertecknades sedan handlingarna som bekräftade den unika utväxlingen.

Överste Sten Wiberg, stabschef hos Chief Coordinator tackar den egyptiske general som ansvarade för överlämnandet av de stupade.

Den egyptiska processionen bär fram kistorna med de stupade.

Israels chefsrabbin läser böner över de stupade. Inslaget i ceremonien var stort.

EDBATT paraderade under ledning av kapten Lasse Ivarsson. Längst till höger i fanvakten Anders Bergstedt.

Det religiösa

Press, radio och TV bevakade händelsen. Johan Allard såg till att journalisterna höll sig på rätt plats.

Taktfast marcherade de egyptiska soldaterna fram med kistorna medan hedersvakten gjorde honnör.

Unik utväxling av 19 stupade israeler inom svenska zonen

Med ett par dagars varsel fick SWED-BATT beskedet: Egypten har meddelat att man överlämnar till Israel nitton stupade israeler från Yom Kippur kriget. Uppgiften var mycket märklig. Egypten har vid tidigare tillfällen överlämnat stupade till Israel, men nitton stycken var det mesta hittills. Uppgiften var också märklig eftersom Israel inte hade någon officiell rapport om att man saknade så många som nitton man. När beskedet kom i mitten på juli så förberedde man sig också för Geneveförhandlingar om situationen i Mellanöstern.

Dessa faktum gjorde att utväxlingen av stupade fick mycket stor uppmärksamhet. Vid den vanliga transiteringsplatsen El Kirba inom 3. komp område väntade israelerna. Klockan 1100 den 19 juli passerade den egyptiska processionen position 553 med eskort från SWEDBATT. Till transiteringsplatsen kom egyptierna fram strax efter klockan 1200. Där väntade fanvakt ur STR-komp samt personal från 1. komp och 3.

komp som övervakade den historiska händelsen.

Både med den israeliska och den egyptiska processionen fanns det extrabussar. En från Israelsidan och två från Egyptensidan. Ur dessa bussar välldes det fram sammanlagt bortemot ett hundratal journalister, fotografer och kameramän från israelisk, egyptisk och internationell press, radio och TV. Alla skulle stå inom en repinhägnad på motsatt sida av vägen där fanvakten stod. Efter någon minut verkade det som om alla fotograferande skulle spränga repringen så SWEDBATTs killar fick bestämt se till så platserna hölls för att ceremonien inte skulle störas.

Under en timma pågick sedan ceremonien med militär drill och från israeliska sidan också ett stort religiöst inslag. Alltihop avlöpte planenligt och under överinseende av Röda Korsets representanter undertecknades sedan handlingarna som bekräftade den unika utväxlingen.

Den egyptiska processionen bär fram kistorna medan SWEDBATT paraderade under ledning av kapten Lasse Ivarsson. Längst till höger i fanvakten Anders Bergstedt.

Överste Sten Wiberg, stabschef hos Chief Coordinator tackar den egyptiske general som ansvarade för överlämnandet av de stupade.

Israels chefsrabbin läser böner över de stupade. Det religiösa inslaget i ceremonien var stort.

Press, radio och TV bevakade händelsen. Johan Allard såg till att journalisterna höll sig på rätt plats.

Taktiskt marcherade de egyptiska soldaterna fram med kistorna medan hedersvakten gjorde honnör.

—Hej mamma det är Lennart!

—Hej mamma det är Lennart. Lennart Isaksson från sambandscentralen ringde ända till de anhöriga i Malmberget och fick fin kontakt. Göran Jönsson ordnade så att samtalet kopplades rätt.

Fasta radion— vår röst till Sverige

Killarna på fasta radion känner sig inte lika isolerade här nere i öknen som kanske vi andra gör. Dom har ju varje dag kontakt med Sverige. Det mesta jobbet består i att skicka och ta emot telegram. Man ser också till att vi via Radio Malish kan få höra nyhetssändningar direkt från Sverige. Kontakterna med Sverige går t ex via Enköping radio och Älvsborg radio. Trots att fasta radions tre medarbetare Leif Lissmyr, Göran Jönsson och Hasse Lundgren har ett mycket viktigt jobb att sköta så är det ändå ett frivilligt serviceuppdrag på fritid som dom är mest kända för. Man kan ju varje söndag mellan 1300 och 1600 ringa hem till Sverige genom fasta radion. 29.60 kostar det för ett treminuters samtal hem. Det är redan många som utnyttjat servicen. En söndag var det bortmot 40 man som väntade på sin tur att få höra de efterlängta rösterna hemifrån. Annars brukar det vara sådär 20-25 varje söndag. Gissa om det är uppskattat.

Vi är fotogalnakameror för en halv miljon

Det där med att vi kan få köpa kameror och stereovaror och liknande till skattefria priser, det känner tydligen varenda kille till innan han kommer hit. Det tog några veckor innan PX-shopen öppnade på Baluza och många hängde på låset i stort sett. Den 11 juli slogs dörrarna upp och redan samma kväll var ett 30-tal köporder utskrivna. Efter två veckor hade man bara på Baluza sålt för över 300 000 kronor. Tillammans med försäljningen från kompanierna så var den totala summan bortemot en halv miljon. I första hand köper man kompletta kamerautrustningar och i andra hand stereoprylar. Minst 200 man kommer säkert att köpa kamerautrustning. Inte att undra på att den svenska bataljonen sedan länge går under namnet Photo Batt.

Roger Lindberg tv och Anders Bergstedt behöver minsann inte göra mycket reklam för sina varor. Grabbarna i bataljonen har stått i kö för att beställa avancerade fotoutrustningar.

Vivi Täckholm är en legend i sin livstid

—Hur många gånger har Vivi varit på besök hos FN-bataljoner?—Jag vet inte, det är så många. Det började redan på Gazatiden och jag tycker alltid att det är lika roligt säger hon med ett strålende leende som smittar av sig på hela omgivningen.

Käraste gästen

Den legendariska botanikprofessorn Vivi Täckholm från Cairo gästade bataljon 66M under tre dagar i mitten av juli. Ung som gammal upplevde samma sak. Hennes kunskaper om öknen, om Egypten, om botaniken runt omkring oss och all historia som är förknippad med denna del av världen trollband oss från första stund. Hennes värme och engagerande berättarteknik gör också att man mycket väl förstår att hon är FN-bataljonernas käraste gäst.

Hon höll sitt cirka 1-timmars föredrag på Baluza och kompanierna utan att visa en bild och utan att ha en rad uppskriven. Men det spelade ingen roll. Åhörarna satt knäpptysta och sög åt sig varje ord som hon serverade med en elegans som endast hon kan.

51 år i Cairo

Hur orkar hon? Hon blir snart åttio år. Hon har undervisat vid universitetet i Cairo i 51 år och gör det fortfarande. Hon har en barnhemsverksamhet i Cairo. Hon ler själv åt frågan som hon säkert fått fler gånger.—Det finns så mycket som jag ännu inte sett och gjort. Jag behövs här.

Alla vill trycka hennes hand, växla några ord med henne, fotografera eller få en autograf. Hon verkar enbart lycklig över uppmärksamheten och att återigen få träffa svenska FN-grabbar. Om jag kan så visar jag er gärna runt på Museet i Cairo hälsar hon när nyfikna frågar vad man först ska se när man kommer till den sjudande mångmiljonstaden.

Vivis besök den här gången sammanföll med ett Force Commandermöte i Baluza. Tillfället utnyttjades så att Vivi på engelska berättade om den märkliga romarstaden Pelucium strax norr om Baluza. Föredraget hölls naturligtvis på ort och ställe så att deltagarna kunde studera resterna av det som en gång var en miljonstad.

I skenet av en ensam glödlampa skriver Vivi autografer efter föredraget på 1. komp. Mats Kristoffersson lyser upp tillvaron.

Chefen för resedetaljen Richard Gyllenhammar var Vivis följeslagare under besöket på SWED-BATT.

Detta har hon skrivit

Efter att ha hört och träffat Vivi Täckholm kanske ni fått intresset väckt om det hon pratat om. Då kan ni läsa de böcker hon skrivit. De heter: Öknen blommar, Levande forntid, Faraos blomster, Faraos barn, Egypten, Egyptisk vardag och Sagans minareter. Flera av böckerna finns att låna och läsa på bataljonens bibliotek.

Dom är bataljonens ständiga rekare

Våra hundar kommer aldrig tillbaka hem

Stannar man för länge i FN-tjänst så får man svårt att anpassa sig när man kommer hem sägs det ju. För våra hundar är detta inte bara snack, utan en lite bitter realitet. Trix, Ebex, Fight och Action är ständiga rekare. Dom kan aldrig klara av omställningen från öknen till Sverige och blir därför kvar härnere så länge som bataljonen blir kvar.

Luftkonditionering

Hundarna är utbildade på hundskolan i Sollefteå. De trivs ganska bra härnere. Tacka sjutton för det. På morgonen rastas dom ordentligt och sedan kan dom i stort sett baxisa hela dagen i sin luftkonditionerade hundgård.

Fram emot sena eftermiddagen är det dags att börja röra på sig när värmen är dräglig. Då kan det bli rastning, träning, patrullering eller uppvisning. De huvudsakliga uppgifterna är annars nattpatrulleringen av E- och J-linjen. Dessutom går varje natt någon av hundarna med en förare vakt på Baluza.

Hundarna blir alltså kvar hela tiden, men deras förare byts ut varje halvår. — Det är naturligtvis inte så bra, säger hundgruppens chef Conny Ström. Nu tar det ju sin tid innan hundarna och vi lär känna varandra. Men det är nog inget att göra åt. Vi kan ju inte bli ständiga rekare.

När Conny slänger sig ned med vapnet vet Ebex att han också ska ligga ner.

Leif Hedberg får Ebex att sitta fint innan man börjar kvällens rastning.

Och så iväg. Ebex är van vid den varma sanden. Men det varma klimatet kan hundarna aldrig riktigt anpassa sig till. Därför har dom luftkonditionering.

Inte så farligt som det ser ut. Efter övningen är Conny Ström och Fight bästa vänner.

John Törö längst t v och Tommy Olofsson övar svensk marchexercis med sin ghanesiske kollega.

Glada ghaneser i lyckat utbyte

Varför inte ha lite utbyte med vår grannbataljon Ghana tyckte killarna på 2. komp efter ett studiebesök där. Fixar vi lätt. I omgångar åkte en grupp killar till Ghanbatt och upp kom i omgångar glada ghaneser som stannade i fyra-fem dagar i sänder. Ett trettiotal ghaneser har nu varit på 2. komp och levt ihop med de svenska grabbarna, marcherat, exerceerat och snackat om sina respektive hemländer.

Här verkar det som Kenneth Selberg inte hänger med i den ghanesiska vapendrillen.

Lite mellansnack. Berättar John Törö om den svenska flickan mäntro.

Då får väl jag försöka lära dig något nytt istället menar Kenneth.

SVEPET—SANDPAPPRET—SVEPET

Subbefest. Chefssubben Rune "Sport-Olle" Olsson i mitten tryckte in medaljnålen rätt i bröstet på Christer "Kojak" Olofsson till stor förtjusning för ADC Jonas Hafström. ADC skrattade inte lika mycket när han tappade brickan med alla medaljerna.

Skånsk sångarförbrödring på Signal Hill. Fr v Bosse Steen, Eddie Nilsson, Thomas Lindblom och Stefan Johansson.

En pris snus undrar Åke Kjäll på 3. komp pos 569 och gästande journalissan Gudrun "Tibbe" Tiberg låter sig väl smaka.

Solbrännan bättras på

Solen steker fint på "Apberget" på 2. komp. På taket till förläggningen kommer man ju närmare solen. Fr v Lennart Holm, Lars-Göran Gladh, Stefan Berndtsson, Roger Stenberg och Stefan Persson.

En god soldat tvättar själv. Richard Håkansson hänger mössa och handduk på tork.

Vilka skavsår. Bo-Lennart Molin kollar in kompisarnas fötter efter en av 1. komp 11-kilometers marscher.

SVEPET—SANDPAPPRET—SVEPET

Stora Israelresan saltvatten och sten

Helt fantastiskt. Döda Havet som man bara hört talas om. Nu ligger man här och flyter som en kork i 37-gradigt vatten med 33% salt. Fr v Ove Ahkvist, Eddie Israelsson, Lars Davidsson och Per Lund.

Water Gate. Vattenpost vid Masada. När Kissinger var där stod en vakt för skylten. Behövs inte för fr v Lars Davidsson, Arne Martinsson, Mats Jansson och Ulf Lingbratt.

"Känna Stålfarfar micke bra" sa Josef som sålde vykort i Jericho. Plåtade gjorde fr v Hasse Asterhed, Anders Pettersson och Håkan Andersson.

Ship Wreck Party på OP Triss. Force Commanders söta döttrar räddades av fr v Inge Ekblad och Rickard Kirkevall.

Kvartermästaren Conny Nyblom på 2. komp fyllde 35 år. Ryktet spred sig blixtnabbt och chansen missades minsann inte. Hissa honom.

Ny doktor anlände i månads-skiftet juli-augusti. Sven-Allan Törnberg hade långa lockar som han med sorg i blicken fick offra.

Handen i paketet hindrade inte Tommy Persson från racketspel.

SANDPAPER

No. 3 FN-BAT 66M 1977

En för alla — alla för en

En för alla—alla för en. Så kan man nog karakterisera intrycket från livet ute på våra positioner. Alla måste hjälpas åt den tid man är på positionen för att jobbet ska flyta och för att tillvaron på det stora hela ska bli så dräglig som möjligt.

Det finns naturligtvis flera bestämda regler för vem som ska göra vad men utöver detta görs en hel del som helt beror på initiativ från gruppen eller någon enskild.

Det bästa med det här är det fina kamratskapet sade någon. Visst, det här är ett långt kliv från konkurrens och stress-Sverige. Här gör man en fin insats och får samtidigt en erfarenhet som kan vara nyttig för hela livet. Kompisar får man äxå. Ingen risk att man blir lämnad utanför här inte. Och inte medtvingad heller för den delen. Vill man hålla sig för sig själv går det bra.

Beypro

Inom kompanierna roterar man personalen på camper och positioner vanligtvis tre gånger per bataljon. Det betyder att de killar vi presenterar från de olika positionerna i det här numret säkerligen nu är placerade någon annanstans. Men inställningen hos de nya grabbarna är säkert densamma.

SANDPAPPRET

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks i offset i format A4 på Keter Press i Jerusalem.

REDAKTÖR: Bengt Plomgren

FOTOGRAF: Tommy Wiberg
KORREKTUR: Gustaf Holmström
TECKNARE: Christer Olofsson

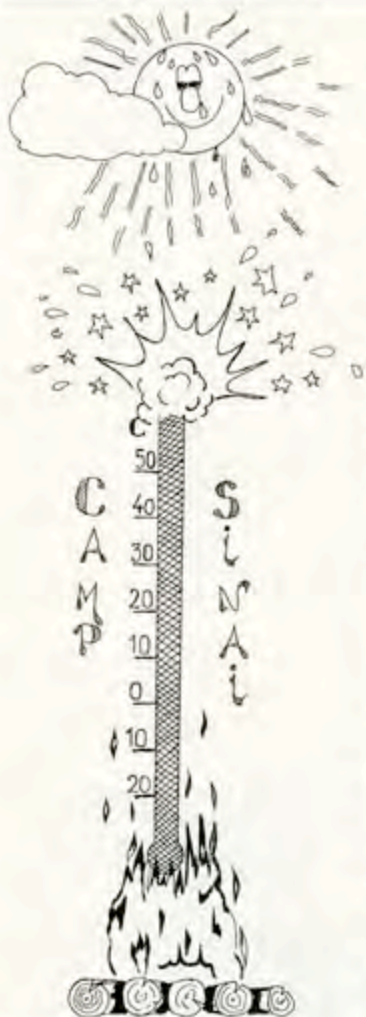
Månadens omslagsbild: Visitation på pos 555.

Baksidan: Hans "Kula" Carlzon på pos 566 läser deckare. På väggen hans döttrar Mikaela och Veronika.

1. Komp

Camp Sinai Nybyggarsamhälle med rekordvärme

— Hur varmt hade ni igår på Sinai, frågar man. — Tja, vet inte riktigt, termometern går ju bara till femti blir det lätt psykande svaret. Ja 1. komp Camp Sinai är verkligen en värmeåla. Termometern har flera gånger gått i toppen d v s 50°C. Men grabbarna på campen klagar inte ändå. Det är segt virke i dom. De har verkligen anpassat sig till rollen som nybyggare för Camp Sinai är den verkliga nybyggarcampen. Den byggdes upp av 60M och sedan har de följande bataljonerna jobbat vidare. På Baluza/Tre Kronor, på Kung Karl och Göta Lejon har kompanierna haft förmånen att få ta över en massa befintliga byggnader och faciliteter. Så inte på Camp Sinai. Där startade man mitt i den sandiga värmeålan med tält och har undan

för undan ersatt dessa med prefabhus i det nu så bekanta plåtmaterialet.

Inte förrän i augusti i år blev det något annat än tält och prefabhus i plåt. Då byggde man upp den första "limpan" som man fått överta från 2. komp.

Det formella med klädsel får man ta lite lätt på med tanke på den otroliga värmen. T o m kompanichefen själv major Mats Kristoffersson sitter och jobbar iklädd endast kortbyxor framför sin stolta flagga från Dalregementet i Falun.

Varmt är det på Sinai men lugnt och ganska skrotfritt i omgivningarna. Därför har man förlagt hundgruppen dit som egentligen skulle varit på Baluza.

Gummimattorna från den livligt frekventerade duschen tvättas rena. Fr v Per Åke Malmros och Gert Johansson.

Här är det minsann ordning i köket. Fr v Pelle Hampus, Tommy Olsson, David Larsson och Richard Håkansson.

Besök från fältposten är välkommet. Stig Widh skickar hem ett paket.

Färsk limpa på Sinai

Här byggs limpan ihop. Fr v Leif Lassi, Börje Nilsson, Mats Kristensen och Bert Uppgren.

Här är kåken som verkligen skiljer sig från mängden på Camp Sinai. Alla andra byggnader är prefabhus eller stora tält. Den färska limpan fick man överta från 2. komp när man behövde bygga en ny sjuka. Nu är den uppmonterad och klar och ger kompaniet ett visst intryck av civilisation.

De gamla hälen behövde borras större. Det ordnade Ronny Andersson.

Pos 550

Skoputs och vapenvård på skrotig badposition

Det gäller att hålla efter sitt vapen i det känsliga klimatet. Reijo Nordlund kollar loppet.

Chefen Jan Sandberg föregår med gott exempel och ger kängorna en omgång.

Passade fint att fylla 20 och få köpa ett gallon Chivas till gänget. Göran Flensburg packar ner tomflaskan för hemskickning till Sverige.

Mycket skrot vid beachen. Kulsprutetorn bärgas av fr v Göran Flensburg, Reijo Nordlund, Martin Ekström, Göran Nilsson och Jan Sandberg.

Vår mesta badposition är utan någon som helst tvekan 550 längst upp i nordväst vid E-linjen. Här stod ett av de hårdaste slagen under Yom Kippurkriget 1973 och det märks verkligen. Israelerna hade här en av sina sk strong points i Bar Levlinjen. Denna pointen stod emot alla attacker, men spåren av striderna syns långt. Skrot och krigsrester ligger överallt. Men allt är inte från kriget. När israelerna utrymde befästningen i början på 1976, då den nuvarande zonen etablerades, så sprängde man det mesta i luften.

Här i detta skrotfyllda näs längst upp i saltträsket finns alltså SWEDBATTIS bästa badposition. Själva positionen ligger inte mer än 25 meter från stranden och posten ligger också strax intill på toppen av den gamla befästningen.

—Rena drömpositionen det här, menar Göran Nilsson och verkar inte längta ett dugg efter en kommande förflyttning till Camp Sinai. Vattnet är ju visserligen lite oljigt men vad gör det. Det är det ju nästan överallt.

I kikaren uppe i posten kan Göran se fram emot Suezkanalen och Egypten. Den sidan verkar locka så leaveresa blev det till Alexandria och El Alamein.

Grabbarna driver väl inte iväg med de strida strömmarna. Göran Nilsson håller utkik.

Pos 552

Svenska björkar speglar sig i sjön

Det första man ser när man tar något steg in på positionen är vapenvårdsrummet. Man gnuggar sina ögon och ler förtjust åt något som verkar vara en hägring för oss svenskar: Svenska gröna björkar som speglar sig i en glittrande sjö. Det är positionschefen Anders Svärd som varit framme med pensel och färg och åstadkommit något som hemma skulle betecknats som hötorsmen som här blir minnet av Sverige så som vi vill minnas det.

Positionen 552 är något av en udda position. Mitt ute på slättmarken mot E-linjen och den är även den position som ligger närmast Baluza. Läget är lungt. Är det då inte tråkigt? — Nej, det är bara bra att det är lugnt, säger Tommy Björklund. Då kan vi ju få mera tid för att hålla på med fysisk träning och byggarbeten på positionen.

Bestämmer själva

Ja här skulle man vara hela tiden, tycker Anders Svärd. Det är lungt och skönt och vi bestämmer själva vad vi ska göra. Halva gruppen åker och badar varje dag på Plastic Beach.

Cosanostra kallas positionen. Kan ni räkna ut vad den målade sjön i vapenvårdsrummet heter? Inte! Svärdsjö naturligtvis. Och skulle man nu råka få någon fisk i denna sjö så blir det naturligtvis svärdfisk.

Inte nog med att herr positionschefen målar, han spelar gitarr också. Hans grabbar hjälper till med sången. Passar det med "Där björkarna susa" kanske?

Välkomna till Cosanostra säger fr v Anders Svärd, Leif Andersson, Arne Johansson, Tommy Björklund, Roger "Pliggen" Karlsson i bakgrunden Henrik "Kicken" Svensson och Ingemar Sund.

Så var det då dags igen för att spana ut över vidderna vid E-linjen. Ulf Asplund har hängt på sig utrustningen och klättrar uppför stegen till tornet.

Ässå river vi av en låt. Fr v Anders Svärd, Roger "Pliggen" Karlsson och Tommy Björklund.

2.Komp

Mest isolerade läget fin sammanhållning och en populär chef

Pågående vaktstyrka inspekteras av kompanichefen major Bosse Carlsson.

Lever idag (igen). Stefan Berntsson tömmer stekbordet. Svettigt jobb att stå där.

Drickan går åt ordentligt. Per Forne i förgrunden och Bertil Svensson lossar bilen.

Sand så långt ögat ser. Inte en palm någonstans. Och några kameler och beduiner ska där inte finnas heller. Det är 2. komp område längst i söder. 2. komp är verkligen ett ökenkompani, långt ifrån det som vi vill beteckna som civilisationen. Men själva huvudcampen Kung Carl är en väl inkörd camp sedan flera bataljoner. Campen var inkörd redan innan svenskarna kom hit eftersom Israel tidigare här hade en förläggning och uppförde de byggnader som finns på området.

Man har nära grannar i El Tasa där polackerna och canadensarna är förlagda men annars har man långt till det mesta. Det isolerade läget gör att det uppskattas väldigt mycket när man försöker göra något extra för trevnaden. Det tycker i alla fall populära kompanichefen major Bosse Carlsson. —Vi har en jättefin sammanhållning här. Det blir kanske så eftersom vi måste lita på varandra för att vi ska trivas här nere. Tydligt har vi haft tur med uttagningen. Så lätt som det är att leda det här kompaniet har jag aldrig varit med om. Killarna trivs det märks. Jag uppfattar mitt jobb som i stort sett personalvårdande. Det går bra när man har bra medarbetare. Jag ska ha såpass lite att göra att jag alltid kan ha tid för att prata med grabbarna.

Den fina stämningen sprider sig lätt till gästerna det kan presstjänsten intyga. Vid ett av våra besök bad vi i ett anfall av övermod om rysk kaviar till frukost serverad vid sängen. Det blev Kalles kaviar på knäckebröd men ligger man i fält så kan man kanske inte begära mer?!?!

Stoltheten går väl inte att ta fel på. Sjukvårdaren Carl-Eric Persson har lyckats driva fram en melon. Stefan Lindblom och Janne Stenmyr beundrar på avstånd.

Inget är som väntans tider. Snart är posten färdigsorterad. Dagens högtidsstund på alla kompanier och positioner.

Det här ska vi väl kunna svetsa ihop. Åke Nilsson håller och Claes Thomasson svetsar.

Pos 556

Gänget samlat i djävulshålan. I förgrunden John Törö, Kenneth Selberg, Stefan Lake och Bengt Kihlgren. I bakgrunden Anders Svalmark, Kent Hammarberg, Claes Andersson och Rolf Johansson.

Här har vattenbilen kommit från POLLOG. Rolf Johansson pumpar och Bengt Kihlgren "övervakar".

Luftig och fin position med jättebacke till posttornet

En "avtagsväg" från Kissinger Road leder mellan några hisnande höga och fascinerande kullar fram till positionen. Den ligger i en dalsänka mellan två höga sandkullar 3 kilometer från E-linjen.

Där nere i dalen kan grabbarna naturligtvis inte se mycket av vad som händer längre fram. Därför ligger posttornet ca 800 meter därifrån snett uppåt toppen av den högsta sandkullen.

Backen till posttornet är nog det mest utmärkande för position 556. Det tar på krafterna att vandra dit i den lösa sanden och det fordras vana och teknik att ta sig dit på en 6-7 minuter. Hur någon mänsklig varelse klarat sträckan på 3 minuter begriper inte Sandpapprets ut-sände som i övermod försökte slå rekordet. Efter en minuts flåsande stod mjölk-syran till örönen och resten av sträckan blev en ren plåga.

Visst är backen jobbig men positionen är fin tycker grabbarna. —Här är jättebra säger gängets spelevink John Törö. —Det är luftigt och fint. Backen vänjer man sig vid ganska snart. Man får räkna med tio minuters gångtid. Vi har ju ganska långt till campen också och det är långt när man ska på permis eller leave, men det finns ju dom som har längre.

Någon våghalsig yngling stekte lever och banan. Lät tokigt men smakade gott och Kent Hammarberr tog för sig.

Camp Devilshole har grabbarna i någon föregående bataljon döpt positionen till. Visst är den en håla men Devilshole har verkligen tillkommit med glimten i ögat. Var någon annanstans än i en sådan här håla kan man verkligen uppleva stillheten och få så fantastiskt fina solnedgångar.

Kenneth Selberg kommer tillbaka till positionen efter att ha vandrat ner den långa backen från posttornet.

Ett brev hem skulle nog uppskattas. Stefan Lake berättar om livet i öknen.

Qantara Road och våra mesta checkpointer Livsnerven inom SWEDBATTS område

Livsnerven inom SWEDBATTS område är den del av Qantara Road som begränsas av våra mesta checkpointer 553 i väster och 567 i öster. Här är det ständigt liv och rörelse. Vid 553 passerar dagligen omkring 5-600 hundra personer i bilar, minilastbilar, bussar, per kamel och till fots. De flesta är beduiner som lever i området och ska utträtta ärenden på ARE-sidan. Vid 567 passerar dagligen omkring 100 personer på motsvarande sätt. 553 och 567 är de checkpointer som vi betraktar som våra egentliga passager till civilisationen eftersom vi får våra flesta underhållsleveranser genom dem. Genom de här checkpointerna går ju dessutom vägen mot våra vanligaste leavemål.

Sådana här ekipage passerar ofta ut från 567. Ulf Larsson lyfter på bommen.

Fullastad beduäntaxi passerar in vid 553. Thomas Johansson och Hans Lundgren kollar handlingarna.

Thomas Johansson tittar i kikaren från posttornet mot E-linjen. Har han tur kan han få se smäckra gaseller springa omkring.

Lars Nilsson skriver brev till Sverige på sin säng i prefabhuset vid 553. Mascoten Snobbex baxisar behagfullt mot hjälmen.

Ulf Adolffsson har just gått av passet vid 567. Då smakar det gott med en pris Ettan.

Gänget på 567. Fr v. Jan-Åke Asp, Ulf Magnusson, Leif Johansson, Hans Hädel, Davy Eriksson, Tord Andersson, Hans Westerberg och Ulf Adolffsson. I bakre raden Stefan Jansson, Jorma Vähätäinen, Lars Ejvergård, Ulf Larsson, Anders Goop och Terje Pettersson.

Här torkar tvätten fort. Hans Westerberg och Jorma Vähätäinen hänger upp sina grejor.

Kortspel och pilkastning är vanliga tidsfördriv. Fr v Stefan Jansson, Davy Eriksson, Tord Andersson och Terje Pettersson.

Pos 570

Tvättbrädeskörning och långt till Kung Karl

Checkpointen 571 med sina enorma mängder av krigsvrak runtomkring passeras när man ska till 570. Där börjar en ren tvättbrädeskörning längs ett jobbigt patrullspår fram mot 570 efter J-linjen norrut. Positionsjeepen får mycket stryk och det är inte att undra på att drivern Kent Ekberg har mycket jobb med att skruva fast delar som skakar loss lite då och då.

571 ligger långt från huvudcampen Kung Karl. Avståndet dit samt det jobbiga patrullspåret tycker grabbarna kan vara lite besvärligt men annars så är det bara bra. Blåser ordentligt gör det ibland åxå å då blir det till att lägga upp lager med sandsäckar runt huset så inte grunden blåser bort undan för undan.

Israelerna har sitt patrullspår alldeles intill positionen och ibland stannar dom till och språkar med grabbarna.

Lennart Jörgensén muckade 27 maj som så många andra, så det blev inte lång tid som civilist: Det här har blivit som jag hade tänkt mig, men jag hade nog faktiskt trott att det skulle vara varmare. I början hade jag kanske lite problem med brännsår runt munnen men annars har det gått bra. Jag har bestämt mig för att ta Sverige-leave. Jag måste hem till tjejen. Det som blir över av leavedagar tar jag ut i samband med någon helg i Tel Aviv eller Nathanya. Det kunde ju vara kul att åka till Kenya eller Bangkok men det tycker jag är för dyrt. Jag vill ha en sparad slant när jag kommer hem.

Lennart "Hammarén" Jörgensén klipper till i en match mot en av kompisarna.

Samling framför posttornet. Håkan Andersson, Lennart Jörgensén, Anders Pettersson, Anders Blomkvist, Kent Ekberg och Roland Karlsson. I tornet Richard Johansson.

Smaskens med honungsmelon. Anders Blomkvist låter sig väl smaka. Vätska måste man ja ha i sig mycket varje dag och då passar melonerna bra eftersom dom innehåller över 90% vatten. Något söligt kanske—men gott.

Drivern Kent Ekberg mekar med positionsbilen. Bilen slits hårt på "tvättbrädan" fram till positionen.

Dagens lunch är en delikat sallad tillagad av kocken Roland Karlsson.

3.Komp

Åkes goda bullar mums för lejon

Göta Lejon 3. komp är verkligen privilegierat på många sätt. Campen ligger intill Qantara Road bara 20 minuters bilväg från 567. Man har egen badplats med egna segelbåtar, en väl inkörd och välordnad camp, där temperaturen är betydligt behagligare än på de andra camperna och där vinden från havet ibland fläktar ordentligt. Maten på Göta Källare har mycket gott rykte och som waiter på mässen har man en konditor som allt som oftast gör storbak av kanellängder till mässgästernas förtjusning.

Det vanliga rutinjobbet bryts ofta av de intressanta transiteringarna genom området. Två gånger i veckan inträffar detta skådespel som kan rymma det mesta av glädje och sorg, högtidliga välregisserade parader och omfattande förhandlingar.

Till det positiva hör väl åxå den ensligt belägna men av våra gäster ofta besökta ökenpositionen 569 dit man åker med sandjeep i hisnande backar.

Vad har man då inte som de andra har. Ja, konstigt nog har man inget eget vatten. Vattenledningen från Israel går ju in i SWEDBATT bakvägen nere vid 571 och når inte fram till Göta Lejon. Därför måste man ha två egna vattenbilar som hämtar vatten för campen och positionerna.

Två gånger i veckan bjuder Åke Palmqvist på nybakade bullar.

Många kockar bra soppa

Här är killarna som fixar till köket på Göta Lejon. Fr v Ulf Ekstam, Esbjörn Lundström, Anders Johansson, Lars Wåhlen, Lars Olsson och Jösta Claeson. Ulf, Anders och Lars är yrkeskockar.

Dom här slitna säckarna får Bengt Lindqvist sprätta upp

Här kommer mera slitna säckar. Johan Allard hyvar iväg.

Ett nytt förrådstält reses. Lars-Eric "Släggan" Jansson klipper ner tält-"pinnarna".

Pos 565

— Vi skulle hamna i Tel Aviv med båten

565 är en badposition och det låter ju fint. Det är det naturligtvis åxå. Ända tills i mitten på juli när Plastic Beach blev klar var 565 SWEDBATTS vanligaste badplats. Att ligga på en badposition betyder naturligtvis att man har stora möjligheter till bad men vid 565 betyder det åxå att man är badvakter. Badgrupper meddelar innan att dom ska komma och när dom passerar själva positionen en knapp kilometer från stranden så slängs positionens gummibåt ombord på bilen

Här på vägen passar båten bäst. Här driver den inte iväg. Fr v och runt Tore Svennberg, Benny Wäss, Petter Pettersson, Bengt Henriksson, Roger Pettersson och Claes Jacobsson.

Plikten kallar för Bengt Henriksson som slänger sig upp på cykeln och trampar iväg till posttornet.

och någon av grabbarna åker med ned till stranden.

Det där med gummibåten tycker förstas grabbarna är något tivelaktigt. Den är nämligen svår att använda i de strida strömmarna som säkerligen skulle föra båten iväg mot Tel Aviv om man släppte iväg den.

Vakten får oftast cykla ner ensam till posttornet eftersom grabbarna brukar föredra att ligga och sola på prefabhusets tak.

Lumpen i Strängnäs blev FN-tjänst i Sinai

Att det blev FN-tjänst för Tore Svennberg är inte så konstigt: — Jag låg på P 10 i Strängnäs och muckade därifrån i maj. Blev naturligtvis intresserad när man såg alla killarna komma hem i vintras. Sedan hjälpte det väl till att vår kompanichef var stabschefen här major Leif Windmar. Han pratade sig varm för att vi skulle prova på det. Jag tycker det är väldigt avstressande även om man har att göra hela tiden. Man har inga bekymmer som hemma. Jag har gått ut gymnasiet och sedan bara haft sommarjobb efteråt. I början hade jag tänkt spara pengar på det här för studier, men nu blir det nog en ny bil eller en resa.

Solar på taket gör i förgrunden Petter Pettersson och Benny Wäss.

Skriva brev kan man inte göra för mycket. Positionschefen Roger Pettersson gör sin insats.

Pos 566

Nära till Göta Lejon men lugnt och skönt

En kopp fika i solgasset smakar fint. Fr v Thomas Lindqvist, Mats Gerth, Hans "Kula" Carlzon, Kenneth Hallberg, Lars-Olof "Mali" Jonsson och Per-Håkan Jönsson.

En backig patrullkörning från vår mest utropade checkpoint 567 leder norrut mot position 566. Det är inte långt från lagunen så man kan känna saltstänkta fläktar från havet. Man har nära både till 567 och till Göta Lejon men det känns ändå som man ligger ganska avskides.

Israelerna har sitt patrullspår alldeles intill där dom kör med sina jeepar och även rider på kameler ibland. Någon gång emellanåt rider grabbarna på israelernas eller beduinernas kameler. Så det händer alltså lite grann men någon dramatik är det inte fråga om. —Jag trodde nog det skulle vara mer spänning säger Kenneth Hallberg. Jag tycker absolut inte att det är tråkigt, men jag hade nog väntat mig att det skulle inträffa lite mer än det gör.

Ingen maskar

Det bästa med det här jobbet tycker jag är det fina kamratskapet. Här är det ingen som maskar. Alla jobbar för alla för att vi ska trivas. Jag gör gärna en bataljon till och det skulle nog vara kul att prova på det på Cypern nästa gång i så fall.

Grabbarna verkar alla trivas med positionslivet där dom i stort sett rör sig själva. Men efter 566 var det inte någon annan position som väntade utan Rabah. Men det är ju inte så illa det heller.

Flottans salta gossar spanar efter vatten

Var ska en flottist vara om inte på havet? Tja, så nära havet som möjligt kanske. Två man var flottister på 566. Positionschefen Mats Gerth själv till höger och Per-Håkan Jönsson t v. Tur att de fick ligga åtminstone en del av bataljonen på ett ställe där dom kunde se havet och ibland känna de salta fläktarna. Annars kan man väl säga att de haft viss kontakt med skepp ändå för kameler kallas väl för ökenskepp eller hur?

Det är gott om tid att lyfta skrot. Kenneth Hallberg plågar sig i bänken.

Vad har Anders Söderberg fått i kikaren mdnntro?

Rutinerade rekare stöttepelare på UH

—Som rekare måste man vara inställd på att det blir förändringar med en ny bataljon. Andra människor ger en annan ledning och ett annat sätt att arbeta. Det säger chefen för UH-underhållsavdelningen major Peter Tamm 43. Tillsammans med ytterligare två rutinerade rekare och chefer på UH har han i alla fall sett till att den så vanliga skarven vid en rotation har blivit så liten som möjligt. Hans ställföreträdande chef kapten Bengt Widstrand, 59, gjorde också förra bataljonen. Den tredje i serien, förrådschefen kapten Sven-Olof Palmqvist, 50, är halvrekare. Förrådschefen har nämligen alltid en tjänst som börjar i mitten på en bataljon och slutar i mitten på nästa.

Våra rutinerade stöttepelare på UH har något olika bakgrund. Peter är yrkesmilitär och ställföreträdande chef för materiel-enheten vid P2 i Hässleholm. 64 M var hans första bataljon. Sven-Olof är eller var också yrkesmilitär. Han var chef för serviceförrådet vid samma regemente som Peter och aktiv fram till siste mars i år. Sedan dess är han reservofficer och när han kommer hem efter den 22 september ska han bli studiekonsulent på Medborgarskolan i Kristianstad. 64M-66M är hans första bataljon.

Bengt är den som skiljer sig rejält. Han är i det civila adjunkt i Boden i ämnena historia, religionskunskap och samhällskunskap. Han är reservofficer och gör nu sin sjätte bataljon. Han var med redan 61 i Congo. På tal om skiljer sig. Bengt skiljer sig verkligen. Han är oss veterligen bataljonens ende vegetarian. Han älskar grönt för övrigt äxå. Att han inte är adjunkt i biologi är underligt med tanke den dagliga omsorg han ger sina växter utanför täppan på Baluza.

Bengt trivs verkligen i FN-tjänst, det märks: —Det är ett

Stöttepelarna i gott sällskap. Fr. v Bengt Widstrand, Sven-Olof Palmqvist och Peter Tamm.

positivt avbrott i rutinen därhemma, men detta blir kanske min sista bataljon i alla fall.

Både Peter och Sven-Olof kan tänka sig att göra fler bataljoner, om än med någon paus.—Utan att ha haft familjen här i några mindre omgångar så hade jag nog inte klarat det lika bra säger Peter. Sven-Olofs dilemma hör något ihop med tjänsten. —När jag väl hade lärt känna folk i 64M så åkte dom hem och när jag lärt känna folk i 66M så åker jag själv hem. Men jag tycker ändå att det är rätt. Min tjänst ska överlappa avrustning och pårustning.

Så här brukar man ofta se Bengt Widstrand pysslande med sina kära växter. Stoltheten lyser om honom när plantorna spirar i öken-sanden men när kameleonterna äter upp blomknopparna blir han smått förgrymmad.

Sandpapprets egen tecknare

Detta är vår tecknare Christer "Kojak" Olofsson, löjtnant och rekare från gamla 64M som jobbar på DO på Baluza. I det "civila" är Christer officer i flygvapnet och sitter i ett hemligt berg och bevakar Sveriges gränser.

SVEPET—SANDPAPPRET—SVEPET

*Hejsan Rais
Magnus heter jag
Kul att träffas*

Det är minsann inte varje dag man får skaka hand med Force Commander general Rais Abin. Här är det i alla fall fem killar på 2. komp som kan säga att dom gjort det. Fr v Carl-Eric Persson, Åke Johansson, Magnus Wikholm, Conny Nyblom och Lars-Göran Gladh.

*Känd major
fick skoskav
missade toppen*

Resan till S:t Katharinaklostret är väldigt ansträngande. Bilresan är tröttande och fotvandringen nog så slitsam även för en vältränad. Får man svårt skoskav så är det till att bryta även om man heter Olle Bergius. Janne Eriksson förhör sig om läget.

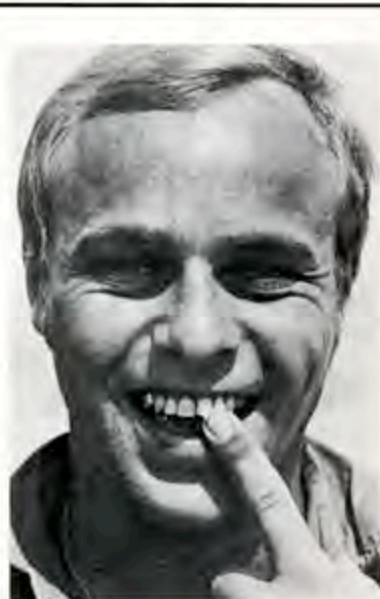
*Yes I fix
everything*

—Can you fix this for me
frågar Kalle Hörstedt liksom så många andra vår skraddare Raft Hilmy Said.
—Yes I fix everything.

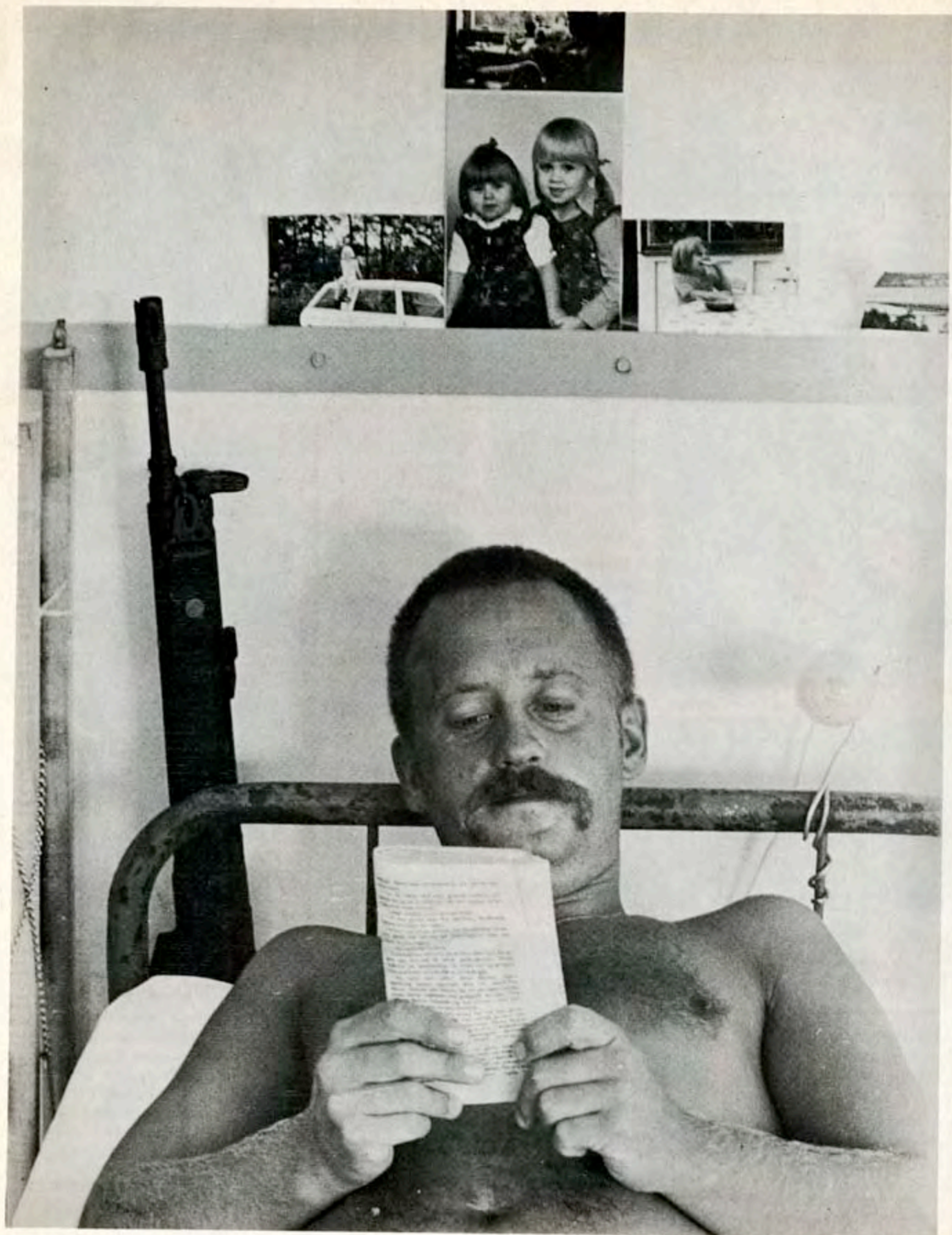
*Nödvändigt
Skådespel*

Ett flammande och nödvändigt skådespel i nattens mörker. Posttvåan på pos 566 drar fram skitburken, fyller på brännolja och tändar på. Man får minsann inte bli nödvändig förrän burken har svalnat.

**Fick ny stifttand
och smeknamn
för bara 50 öre**

En ny stifttand för 50 öre, det är minsann inte illa. Roger "Pliggen" Karlsson bet av en stifttand. När den polske tandläkaren i Ismaelia skulle göra ett nytt stift hade han inget silver. Lätt fixat. "Pliggen" hade två gamla 25-öringar med hög silverhalt. Går det bra med dom? Visst. 25-öringarna smältes ned och fick bli stift i den nya tanden.

SANDPAPPER

No. 4 FN-BAT 66M 1977

Håll stilen—balla inte ur

I det här numret handlar det stora reportaget om sjukvården inom bataljonen. Har ni tänkt på att vi på flera sätt har en bättre sjukvård här än hemma i Sverige. Här är det inget krångel när man behöver medicin eller omläggning och väntetiderna är noll trots att personalen har mycket att göra.

Christer Olofssons teckning behöver egentligen ingen kommentar. De flesta känner väl igen sig. Det spänner lite i magen och man försöker "släppa väder". När man obehagligt överraskad upptäcker att det blev "regnväder" istället så har

man fått det som alla får mer eller mindre till slut. Jalla. Otrevligt när man har det men förmodligen upphov till många roliga historier när man väl kommit hem.

Tiden rinner iväg och när ni läser det här så är det bara lite drygt två månader kvar av vår tid härnere. Vi är alltså inne i andra halvlek—en halvlek som kan bli nog så besvärlig. Tidsmässigt är ju det här jobbet ganska underligt. På kort tid ska man lära sig ett jobb i en helt ny miljö. När man sedan efter ett tag har kommit in i jobbet så upptäcker man att den där avlägsna hemresan inte är så avlägsen

längre. Alltså kan man slå av på takten med en massa praktiska arbeten eftersom man ändå inte hinner få någon nytta av dom själv.

Jobba för 68:an

NATURLIGTVIS INTE. Det som vi gör den sista tiden här nere gör vi ju för nästa bataljon 68:an. Det är väl ett mål så gott som något att lämna efter sig camper som man har utvecklat och byggt vidare såsom 64:an gjorde för oss den sista tiden och 62:an gjorde för 64:an.

Formkurvan i arbetsförmåga och humör brukar gå ner något i mitten på bataljonen. Tristess, hemlängtan och annat sätter in. Då behövs det kanske lite morötter för att fortsätta hålla stilen och inte balla ur. En sådan morot är väl medaljparaden som blir den 19 oktober.

Ordet "medaljparad" har sagts lite nedlåtande på en del håll i början. Hur det nu än är så sneglar man till sist ändå lite förväntansfullt fram mot den dag då man själv ska få bevis på sin insats för fredens sak.

Ungefär samtidigt med medaljparaden så kommer våra fältartister hit. Det lär vara ett gäng där kärntruppen utgörs av några flickor som är på väg att bli stora namn. De ska säkert kunna ge oss trevliga framträdanden och fin gemenskap på alla kompanier och flera positioner.

Beppo

SANDPAPPRET

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks i offset i format A4 på Keter Press i Jerusalem.

REDAKTÖR: Bengt Plomgren
FOTOGRAF: Tommy Wiberg

KORREKTUR: Gustaf Holmström

TECKNARE: Christer Olofsson

FRAMSIDAN: Håkan Larsson fick stål-splitter i bröstet när han jobbade med en huggmejsel. Doktor Bengt Tillberg plockade bort splittret.

BAKSIDAN: Skulle kunna vara svensk sommar och segling men är OP Triss vid lagunen med det varma vattnet.

Vattnet—livsvillkor för SWEDBATT

Duscha det är toppen tycker Sven "Luoppio" Nilsson liksom alla andra. UNEFS rekommenderade vattenkvot är omöjlig att klara om man ska svalka av sig 2-3 gånger dagen.

Vattnet avstängt. Storstinky Per-Runo Åhnblad tar prover och lyssnar på ledningen tillsammans med Bengt Esplund. Någon enstaka gång har det hänt att man varit tvungen att stänga av. Då har man stått där utan möjlighet att duscha eller tvätta sig. Men det har varit nödvändigt med stopp för att få upp trycket när det blivit för dåligt i vattentornet. Anledning till avstängning kan ännå vara igenslamning av avlopp. När man ska reparera läckor på ledningar och större kranar går det naturligtvis inte heller att ha på vattnet.

Vi har ett eget avläsningsställe vid pos 571. Var sjätte timma läser killarna av mätaren där. När vattnet kommer in vid pos 571 så har det gått i en ledning ca 35-40 mil från Genesarets sjö. Israelerna klorerar vattnet själv men på den långa sträckan kan kloreret förflyktigas. Därför

måste våra stinky tre gånger i veckan kontrollera klorhalten i det stora vattentornet intill Supply Road. Man skickar ännå iväg bakteriologiska prover varje måndag till POLLOG och varje tisdag kommer israelerna själva till vattentornet och tar prover.

Här i öknen ligger vår enda vattenledning på många ställen helt öppen.—Det gör att vi är väldigt sårbara säger chefen för hygiengruppen storstinky Per-Runo Åhnblad. Blir det en läcka så får vi ingen tillförsel till vattentornet där vi har en reserv på 400 000 liter. Viss bevakning finns för ledningen. Bl a har en del beduinshejker skrivit kontrakt med SWEDBATT om att bevaka vissa avsnitt av ledningen. Sedan har vi själva bevakning vid tappställena så inte beduinerna tar för mycket.

Vattnet duger fint både till att dricka och tvätta i. Göran Johansson tar sig en shurk och Björn Häggström fixar till en skjorta.

Det gäller att kolla så inte beduinerna tar för mycket vatten. Här är det OK när Leif Nord hjälper kvinnan fylla dunkarna och Thomas Öndemar tittar på.

Uppriktigt sagt vet vi inte om Arne Nilsson lyckades få cykelskrället åkdugligt igen. Ändå är situationen ganska signifikativ för rep och driv. Svåra jobb, besvärliga arbetsförhållanden och sämre utrustning än hemma, men man klarar det mesta ändå med god vilja och lite improvisation.

Som exempel på det visar plutonchefen Ulf Svensson arbetsjournalen för däckreparationer. — Utrustningen är dålig för det här jobbet men Danilo Pizzoni som är en hejare på att jobba har trots det gjort 200 reparationer på två månader.

“Kylskåpsmekaniker till köket”. “Rörmökare till kasernofficern”. “Elektriker till kommandanten”. Det är tur att dom finns när man kallar på dom. Ljummen mjölk, igenproppade avlopp och mörka förläggningar skulle vi ju inte stå ut med någon längre tid.

Tage Olsson intar en vanlig ställning för bilservice och han gör säkert ett underbart jobb.

Rep och driv kan allt och gör allt för alla

Nästan ingenting är omöjligt för killarna på rep och driv. Sammanlagt 29 man fixar allt från trasiga cyklar till nya välordnade prefabhus. De 29 är alltså en samling kvalificerat yrkesfolk som jobbar med alla tänkbara hantverk.

Grupp 1 med nio man jobbar med motorer och bilar. Grupp 2 med åtta man har hand om telemateriel, elverk, kylskåp, starkström, gas och gasskåp och cykelreparationer. Grupp 3, pionjärgruppen med åtta man är snickare, målare, VVS och allt som rör kasernsidan. Grupp 4 slutligen med två man är drivmedelsgruppen som jobbar med tankning, smörjmedel och butangas.

Större delen av killarna på rep och driv samlade. I någotsånär ordning radvis från vänster Tommy Björling, Thomas Hedström, Tage Olsson, Göran Åkerstein, Lars Thysell, Bengt Karlström, Arne Nilsson, Peter Lindén, Nils Åkesson, Mats Thorefeldt, Tore Redin, Håkan Andersson, Mats Karkiainen, Olov Knutsson, Jan Kämpäs, Hans Asterhed, Göran Edin, Sture Palo, Benny Jansson, Lars-Erik Säll, Christian Larsson, Glenn Pilbro. Frånvarande var plutonchefen Ulf Svensson, Thorvald Snickars, Anders Nilsson, Yngve Dahlén, Danilo Pizzoni och Ulf Pettersson.

Massor med soppa går det åt när Lars-Erik Säll ser till att helikoptern blir tankad.

Thomas Hedström råkar ut för kraftiga svett(s)ningar i ökenvärmen.

Segelsemester på tjänstetid för grabbarna vid OP Triss

Segelsemester i öknen. Det låter som en hägring men hägringen blir äkta på OP Triss vid lagunen inom 3. komp.

OP Triss är en bad-och seglarplats där bataljonen har tre trissjollar och en öbåt. Fyra man från Rabah är stationerade vid OP Triss för att patrullera lagunen och bevaka materielen samt finnas beredda om det skulle hända något med de killar som seglar.

Det säger sig självt att jobbet är åtråvärt. Segling under tjänstetid är det väl ingen som säger nej till även om man inte är någon storseglare. Man har ju möjlighet att lära sig.

Börje Johansson, med kepsen, på lilla bilden och Anders Kristoffersson hissar seglen för att ge sig ut på en liten tur. Manövrarna såg inte så säkra ut när man kommit igång men en kantring i den varma

och långgrunda lagunen tar man ju knappast skada av.

När det kommer rutinerade seglare går man lite längre från land och kan då t ex borta i lagunkanten använda en nerskjuten Mirage som rundningsmärke.

Båtarna utnyttjas ganska flitigt speciellt på helgerna. Vill man vara säker på att få en båt när man kommer dit så bör man ringa till 3. komp och beställa innan.

Som omväxling kan man ju ta sig ett dopp. Thomas Lindqvist prövar på.

Anders Kristoffersson vid rodret och gästen Stefan Dominique fräser fram genom de salta vågorna.

Jubel när tuggummi och fantasi fixade hem bilarna med käket

En svensk FN-soldat får aldrig stå handfallen i någon situation. När Tommy och Lennart hade lastat färdigt bilarna i Beer Sheba blev det problem. Det fattades en bult till en remskiva på kompressorn på kylbilen. Det fixades genom att man tog en bult från en stänkskärm. När det var klart upptäcktes en läcka på bensinröret till motorn på kompressorn. Ordnades efter många om och men med tuggummi och till slut kunde bilarna svänga in på Baluza med kylida matvaror i gott skick.

Langen går. Lennart Carlsson slänger över en melon till Tommy Engström.

Grönsaker kan man inte få för mycket av. Gurka och paprika lassas på.

Chefen för förplägnadsplutonen Anders Ahlberg hjälper till att bära iväg brödet.

Matsedeln ett lotteri Oxfile blir kyckling

Våra matsedlar fastställs i god tid för de kommande veckorna. Längst ner står det "Med reservation för vissa ändringar". Reservationen är verkligen förställd. De som är ansvariga för vår mathållning kan aldrig vara riktigt säkra på vad vi får för varor. — Det är lika roligt att se varenda gång vad det blir för något säger chefen för förplägnadsplutonen Anders Ahlberg. Beställer man oxfile så kan det lika gärna bli kyckling eller kalkon. Kött-fisk-och charkuterivaror är väldigt osäkert. Det är därför som matsedlarna inte stämmer.

Betydligt säkrare är det med vissa andra varor som våra egna supplydrivers hämtar. Tre gånger i veckan kör dom iväg till Tel Aviv och Beer Sheba för att hämta frukt, grönsaker, bröd, mjölk och en del andra kompletterande varor. Måndag, onsdag och fredag kör man från Baluza. Fem drivers delar på körnin-garna.

Ingen omväxling

—Jobbet blir lite enformigt tycker Lennart Carlsson som hade samma tjänst i rekryten nyligen. Han jobbar med mat även i det civila, men då är han styckare. — Det är ju bara två ställen vi åker till så någon omväxling blir det aldrig. Men tiden går rätt fort ändå.

Omväxlingen i själva jobbet är alltså dålig. Men det kan ju hända saker ändå. Fordonen slits ju rätt hårt så det är inte ovanligt att man råkar ut för händelser som fordrar mycket arbete och fantasi. Det går minsann inte att bli stående ute i heta öknen med en kylbil fylld med glass och mjölk där kylaggregatet har ballat ur. Då gäller det att handla kvickt så inte grejorna blir förstörda.

Soliga leenden och byråkratiskt krångel när vi hjälper människor över gränserna

Titta så fin han är. Storasyster visar stolt upp sin lillebror för Görän Flensburg och fotografen. Det är inte alltid det är så här soligt. När inte papperen stämmer och transiteringen drar lu på tiden kan det ofta bli skrik och gråt innan allt är uppklarat.

Gammal och ung. Alla kategorier kommer med bussarna för att åka över gränsen i någon riktning. Hur länge ska detta behöva hålla på?

Ökenkrigen har hållit på länge. Förmodligen är det inte första gången den gamla kvinnan åker över gränsen.

Ett myller av folk, skrikande småbarn, packningar hopbundna med snören, rader av bussar, petiga kontroller av byråkratiska tjänstemän och avvaktande svenska FN-killar som sköter sitt bevakningsjobb med stort tålamod, det är bilden av transiteringarna genom SWEDBATT.

Twå gånger i veckan är det transiteringar. Transiteringsplatsen ligger vid El Kirba inom 3. komp område. Dit kommer människor från öst och väst. De många ökenkrigen har skapat gränser som skiljt familjer åt. Omfångsmässigt är studenttransiteringarna de största. Då kommer per gång omkring 400 studenter som bor i Gazaområdet eller på Västbanken för att åka till eller från universitetet i Cairo.

Mest händelserika blir dubbeltransiteringarna med blandat folk. Israeliska och egyptiska bussar möts och byter passagerare efter långa och omständiga förhandlingar i respektive transiterings-tält.

Sådant här tar tid, säger löjtnant Lasse Krönmark. De ansvariga på israeliska och egyptiska sidan vill absolut tala med något befäl när det ska ordnas upp aldrig så små saker. Då blir det omständigt.

Kallt krig

När transiteringen närmar sig slutet kan man få vara med om kallt krig i liten skala. — De där har inte giltiga handlingar och kommer inte in säger ena parten. Vid en dubbeltransitering brukar det ordna upp sig eftersom andra sidan då också hittar några som inte kommer in. Slutresultat alltså att alla kommer in.

Ett myller av bussar och transiteringspersonal. Över alltihop vakar svenska FN-killar. Tålamod är viktigt i det här jobbet.

Här finns det ingen sjukhuskö och nästan allt klarar man av

—Lugn och ro det har vi aldrig på sjukan säger bataljonsläkaren Bengt Tillberg. Visst, man har fullt upp att göra hela tiden, men man jobbar utan stress och har inte tagit med sig de svenska sjukhusköerna och byråkratin hit ner. Bacilluza står det på ingången till sjukan och Jallacentralen står det på en av dörrarna till sjuksalarna. De två namnen täcker in en hel del av de åkommor som personalen på sjukan får behandla oss för. Jalla i olika stadier, virusinfektioner, hög feber, smärtande muskulatur och allmän sjukdomskänsla är symptom som direkt kan förknippas med den för oss så ovana och ofta påfrestande miljön.

Idrottsskador och gonorré brukar sjukan här nere få stora problem med. När det gäller gonorrén så satte ju förra bataljonen ett kanske oslagbart rekord med omkring ett 70-tal registrerade fall. Men på 66M har man hittills varit ganska förskonade från både idrottsskador och gonorréfall. Endast ett tiotal killar har i mitten på september fått "snuva" som den obehagliga åkomsten galghumoristiskt kallas. Informationen och varningarna kanske har gett resultat, men peppar peppar. I slutet på september kommer många tillbaka från resor till Thailand och Kenya och då kan läget vara ett annat. Då kör åxå idrottsaktiviteterna igång på allvar så killarna på Bacilluza ligger i full beredskap.

Den här kanske ni får smaka på om ni får "snuva". Åke Johansson försöker stämma i bäcken. Det kanske hjälper.

Ingemar Amberntsson tar blodtrycket på Jan Jönsson som var inlagd för huvudvärk och feber.

Ganska ofta får man ta hand om beduinbarn med brännskador. Anders Hellgren sköter om såret.

Bacilluza är en förstärkt bataljonsförbandsplats. Det innebär att man i stort sett kan göra vad som helst i behandlings och operationsväg. Man kan göra det och ska göra det i krigstid men i fredstid gör man inte större operationer. Sådana fall som hittills skickats till POLLOG i Ismailia skulle man alltså i de flesta fall klara själva. Nu får POLLOG ta hand om blindtarmar och andra större operationer. Frakturer fixerar man och gipsar på Bacilluza och skickar sedan patienterna på röntgen till Ismailia för att kolla att allt ligger rätt.

Vid Bacilluza har man 2 läkare, 2 legitimerade sjukskötare, 2 sjukvårdare, 2 ambulansförare, 1 väbel samt en hygiengrupp, alltså våra stinkare, på 4 man.

Kompanierna står inte handfallna när grabbarna blir dåliga. Varje kompani har 1 legitimerad sjukskötare, 1 sjukvårdare och 1 ambulansförare som tillsammans bildar kompaniets sjukvårdsenhet. Dom tar hand om sår och blesyrer, lämnar ut en del mediciner, sorterar ut de olika sjukdomsfallen för vidare transport till Bacilluza och sköter om kompaniets stinkande.

Något som Bengt Tillberg vill att vi ska vara aktsamma om är våra öron. Det är många som fått irritationer i de yttre hörselgångarna. Vi bör ha hörselvadd när vi kör bil, när vi är ute på långa vandringar och när vi badar. Dessutom måste vi undvika att peta oss i öronen eftersom vaxet som bildas skyddar mot infektioner.

Beduinbarn plåstras om

En arbetsuppgift som sjukan inofficiellt gör vid sidan om är att man hjälper en del beduiner vid olycksfall och en del åkommor. Mest blir det små beduinbarn som får plåstras om efter de brännskador som är ganska vanliga när de får eld från brasan eller hett vatten eller olja på sig.

Epidemier av olika slag kan lätt bryta ut i den här miljön. Hittills har 66M varit förskonade från sådana. En förebyggande åtgärd är att vi försöker få i oss så mycket vitaminer som möjligt. Doktor Tillberg ligger på om att vi ska äta mer frukt och grönsaker. Tre dysenterifall har konstaterats men någon epidemi har det inte blivit av det. Man har naturligtvis åxå fortlöpande vaccinationskontroll. Men jallan den håller på lite smått hela tiden. Den har t o m drabbat Bacilluza så att både doktor Tillberg och sjukskötaren Anders Hellgren fått ligga med dropp när det var som värst.

Då var det dramatiskt

Ulf Syvertsen från 2. komp blev svårt skadad i vänstra låret vid en närstridsövning med bajonett. Det blev en dramatisk kväll där många var inkopplade på att snabbt få besked om vart man fick föra honom. Till slut flögs han till sjukhuset i Beer Sheba där en lång och besvärlig operation gjordes. Efter ett par veckors konvalescens bl a i Sverige är Ulf nu tillbaka i tjänst.

Idrott är farligt det visste ni väl. Kurth Olsson fick ett underbensbrott vid en fotbollsmatch. Tomas Johansson städar upp efter gipsningen.

Thomas Rabinger kom in med en misstänkt blindtarm. Australiensarna fick komma med sin helikopter för att flyga Thomas till POLLOG i Ismailia.

Bengt Tillberg är van vid att skära. Men det brukar vara större saker. Han är nämligen docent i ortopedisk kirurgi hemma i Linköping.

Några mindre stridsvagnsvrak står uppställda intill vägen. Karl-Gustav Gustinger tv och Dragan Stamenkovic tittar ner i inandömet.

Här dog 58 500 man

Som ett makabert minne om krigets vanvett men kanske också maning till eftertanke står de brittiska, tyska och italienska begravningsplatserna vid El Alamein. Här i områdena omkring en liten egyptisk by 100 km sydväst om Alexandria utkämpades ett av andra världskrigets hårdaste slag. De tyska och italienska styrkorna hade gått segrande fram i Nordafrika. De leddes av fältmarskalk Erwin Rommel. De brittiska styrkorna gjorde sig redo för att möta axelmakterna i ett avgörande slag. De leddes av general Bernard "Monty" Montgomery och bestod av britter, australiensare, nyzeeländare, sydafrikaner, indier och extraformationer av greker och fransmän.

Monty slog till vid fullmån den 23.10. 1942. Under tio dagar "the ten hot days" besegrades Rommels styrkor i grunden. Britterna förlorade 13 500 man och de tysk-italienska styrkorna 45 000 man.

En grupp från 66M besökte El Alamein under första dagen på stora Egyptenresan. De föddes 10-12 år efter andra världskrigets slut. Tysta går de omkring bland alla gravstenarna och inskriptionerna. Här dog 58 500 män, många lika unga som de besökande svenskarna. Må det aldrig hända igen.

Britterna vann men 13500 av deras soldater stupade. Bo Holmqvist läser gravinskriftionerna.

Italienska namn i långa rader. Här på andra sidan Medelhavet dog dom. Till vilken nytta?

Då ett av världens största slagfält. Nu en turistattraktion. Esko Avikainen fotar med Stefan Larsson i bakgrunden.

“Sista tåget till El Arish” populäraste FN-bilden

Det som senare skulle kallas sexdagarskriget var bara två timmar gammalt. Den 5 juni 1967 klockan 0800 anföll israelerna egyptiska ställningar. Tidigt på morgonen innan det egentliga krigsutbrottet hade ett egyptiskt ammunitionståg startat från Qantara i riktning mot den bakre underhållslinjen i El Arish. Klockan 1000 var tåget nästan framme vid El Arish och kriget var i sitt inledningsskede.

Då hände det. Israeliskt flyg hade strax innan med raketflyg slagit ut ett kustbatteri i närheten av El Arish. De flesta järnvägsstationerna på linjen var redan ur spel. Nu var det dags för tågen som naturligtvis kunde vara ammunitionståg. Det räckte med en träff på det numera legendariska “Sista tåget till El Arish”. Ammunitionen som var avsedd för fienden blev tågets och tågpersonalens undergång.

Explosionerna spred sig snabbt genom genom det cirka 20-talet vagnarna och på några få sekunder var allt över.

Tåget som sköts i bitar av sin egen tunga ammunition har stått kvar på samma plats hela tiden. Numera är det

något av en turistattraktion för kanske i första hand FN-soldater som inte försummar att ta den klassiska bilden att visa upp för de anhöriga där hemma.

Om tåget hade träffats någon timma tidigare så hade en massa svenskar kanske råkat illa ut. Halva Gazabataljonen eva-

kuerades med tåg klockan 0700 från Gaza samma dag i riktning mot Qantara. Man mötte ammunitionståget väster om El Arish med någon timmas marginal för att hinna sätta sig i säkerhet mot Qantara och därifrån till Port Said för vidarebefordran med båt till Cypern.

Explosionerna förvandlade på några kaotiska sekunder alla vagnarna till fullständiga säll. Nu står de förvridda järnskeletten tysta kvar på den översändade rälsen. Tåget kom aldrig fram till sin station i El Arish. När vi nu ser det på våra resor från öknen och österut vet vi att vi är på väg in i “bebodda trakter” som börjar några kilometer längre bort.

Ammunitionen spreds lång väg när tåget träffades. Mycket har förmodligen plockats bort som souvenirer men en del ligger kvar på samma ställen som de hamnade på för tio år sedan. En del av de drygt 20-talet vagnarna fortsatte av bara farten framåt och står långt framför de vagnar som blev träffade direkt.

Lilla Victoria krossar kanalen på egen hand

Visste ni om att Swedbatt har en egen båt i Suezkanalen? Jomen. Oregelbunden trafik över kanalen upprätthålles av r/s (roddskeppet) Victoria. Victoria är en liten 12-fots röd plastjolle som mesta tiden ligger mitt ute i öknen vid pos 560. Men den används naturligtvis i sitt rätta element åxå.

Sådär två gånger i veckan gör lilla Victoria turer över kanalen när bataljonsmedlemmar har det lite extra knöligt att få sina restider att passa ihop med tiderna för färjan vid Ismailia. En signal till grabbarna på pos 560 och så efter en halvtimme kan båten finnas på plats nere vid kanalen.

Grabbarna vid positionen har alltså något så ovanligt som positionstjänst ända in i egyptiskt område. Båten tas på släp efter en Kaiserjeep och körs de cirka 15 kilometrarna ner till kanalen där den lämpas i och ser ut som ett snäckskal jämfört med de tankers som passerar i kanalen.

Kanalen är ju bara omkring 200 meter bred så ett par personer kan lätt ros över i båten som får ta fem personer.

Rodde till Afrika

Det måste väl vara något att skriva hem till kompisarna om "Allt väl, rodde över

Dax för sjösättning. Victoria förpassas till sitt rätta element av fr v Kent Ekberg, Tommy Persson och Håkan Larsson.

till Afrika idag. Intressant världsdel. Stannade en liten stund och rodde sedan tillbaka".

I själva verket är det naturligtvis betydligt enklare att ta sig över till Afrika med Victoria än med färjan om det bara gäller ett par persontransporter. Att Victoria bara används sådär två gånger i veckan beror på att våra afrikaresenärer brukar vara bilburna.

Behöver det tilläggas att r/s Victoria fick sitt namn i somras efter en liten nyfödd svensk flicka som nu förekommer i varenda veckotidning.

En kapten går itänd. Håkan Larsson och Tommy Persson bildar häck när Christer Nordström kommer hem från en "afrikaresa".

Sitt i båten och på med flytvästarna. Anders Pettersson lägger ut från land.

Sådärja. Anders verkar ärka, med fyra man och det blir a la tull Afrika.

Full fart på Jens blåsning

Jens "Älgen" Eriksson blåser på nerför backen.

—Det här klarar jag aldrig sa markans Jens Eriksson mellan skrattattackerna. Svettig och orakad satt han på sitt rum och blåste fanfartrumpet för första gången i sitt liv.

45 minuter senare skulle brigadgeneral Stig Nihlén komma till Baluza. Jens blev utsedd som "frivillig" att blåsa fanfaren eftersom båda ordinarie trumpetarna var borta.

Minuterna rann iväg och Jens gjorde tappra försök att få ton och någon slags melodi i trumpeteten. När fanvakten i god tid ställde upp så höll Jens på att tvätta sig, raka sig och klä sig i flygande fläng.

Oron steg bland fanvakten och åskådarna.

Var är Jens? 20 sekunder innan generalens bil anländer så dånar det i backen från Norrtälje och ner mot Kaserngården. Det är Jens som försar fram med älgkliv. Några sekunder innan bilen är framme så ställer Jens till synes oberörd upp på rätt plats och blåser en egen påhittad generalsfanfar.

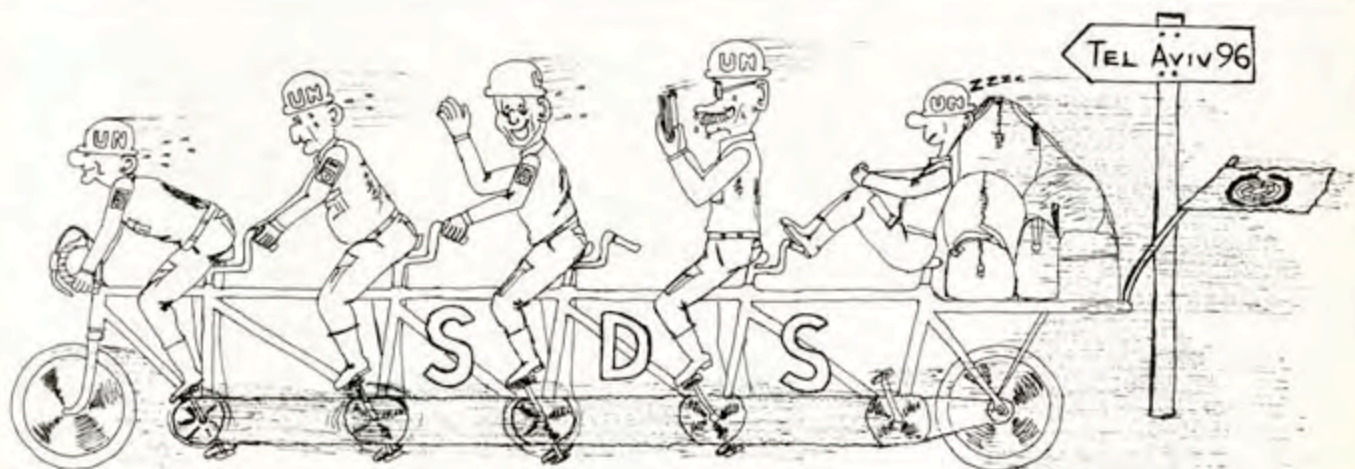
Svetten lackar, 40 minuter till uppställning.

—Hur ska jag kunna klara av det här.

Fel fattning men tonen var godkänd.

Fordonsläget ansträngt som vanligt. Christer Olofsson har förslag till lösning.

SVEPET—SANDPAPPRET—SVEPET

Den dörren är något i hästväg tycker Mats

1. komp bygdenationalistiske chef Mats Kristoffersson missar aldrig en chans att göra reklam för sitt kära Dalarna. Han visste att Lars Gustavsson hade artistiska talanger. Bad sålunda om att få sin dörr målad med dalamotiv. Lars skred till verket med färger och penslar. Dalamotiv överst. Därunder CO, Commanding Officer, och slutligen naturligtvis en dalahäst med en massa färggranna krusiduller. Liten pensel fanns inte så Lars fick göra smådetaljerna med spetsad baksida på en pensel. Utomförträffligt säger Mats. Utan tvekan bataljonens snyggaste dörr.

Det är ganska ofta som det kommer höjdare på besök. Då får fanvakten ställa upp för en högtidlig men snabbt undanstökad visitation. Tomas Johansson gör en sista skoputs för sin chef fanförelaren Folke Johansson.

Biljardspel på 3. komp. Tungan rätt i mun håller Tomas Emanuelsson. Thomas Uhlan tittar på.

Brigadgeneral Stig Nihlén på besök vid pos 567. Han följs av Kjell Hellberg, Johan Palmgren, Leif Westergren och Leif Windmar.

Engelsk Elegans

Visst blir det lite engelsk elegans över Thord "Rabah" Isacson när han kombinerar ihop sin monokel med mustasch och FN-basker. Han har faktiskt vanliga glasögon äxå men det är ju inte lika roligt.

SVEPET—SANDPAPPRET—SVEPET

Priskris för många men inte för Kjell

Det var kris för många när snuset började ta slut i början på september. Det började med att Ettan inte gick att få tag på. Då var det allvarligt. När sedan de övriga sorterna tog slut en efter en var krisen mycket allvarlig. Inte ens Lasse Krönmark med sina mycket goda förbindelser med försvarsdepartementet kunde få tag på Ettan. Bjöd dock hän-givne snusaren Kjell Hellberg på vad han hade. Nej tack, snus är äckligt sa Kjell eftersom han slagit vad om att kunna sluta.

När snuset äntligen kom med SCACY-PEN såldes över 200 dosor på en halv-timme.

Festligt och svettigt på Kung Karl

Stor beduinfest på Kung Karl. Här är det fr v Henrik Svanepoel, Sven-Ove Karlsson och Kenneth Olsson som bälur ur.

Inte bara fest. Ibland går man ut på kvällarna på långa frivilliga ökenmarscher. Tommy Jeppsson i täten.

Besök i klostret Baramos mellan Cairo och Alexandria. Klostret lär vara världens näst äldsta. Fr v Sven-Rune Sundin, Bengt Widstrand och Lars-Erik Alkvist.

Massor med tvätt tas emot och lämnas ut varje dag. Tvättbasen Ali ser till att allt blir rätt.

Det fattades en slev till köket på 1. komp. Det fixade Laszlo Kiraly lätt med gediget hantverk.

SANDPAPPER

No 5 FN-BAT 66M 1977

En svettig tid för sportiga kämpar

September blev en svettig månad för många inom bataljonen. Då blev det full fart på alla idrottsliga bataljonsmästerskap i diverse grenar. Turneringar och tävlingar i superstar, bordtennis, terränglöpning, dragkamp, pistolskytte, fotboll och volleyboll avlöste varandra. De olika kompanierna kämpade för fullt för att skrapa ihop så många poäng som möjligt till bataljonschefens vandringspris.

Sportofficeren Rune "Sport-Olle" Olsson fick ligga i som en rem för att få alla arrangemang att klaffa ordentligt. Vid ett tillfälle trodde han att han skulle kunna ta det lite lugnt. I bilen på väg till dragkampstävlingen lutade han sig behagfullt tillbaka i stolen: En helt underbar dag utan någon stress. 1. komp sköter allt. Jag behöver inte oroa mig för någonting.

Framme vid 1. komp blev det annat ljud i skällan: Hjälp! Jag skulle ju ha medaljerna med mig. Det var det enda jag hade att tänka på och det glömde jag. Racerkörning tillbaka ordnade biffen.

Vi har redan börjat närma oss slutet på vår vistelse här nere. Hur kommer vi att minnas de gångna sex månaderna om några år. Kanske som chefen för armén som sjutton år efter sin tid i Gaza skrev en dikt om minnena därifrån. CA läste upp sin dikt vid besöket i september. Här kommer den igen.

Beyno

Minnen från Gaza

Minnen från Gaza.

*Ibland tränger de fram med ljus,
ljud och dofter.*

*Långt borta—morgontupper, ås-
nors skrik.*

Ljusgrå färgtoner.

Hettan daltrar.

*I dammet skriker svarta kvinnor
med hördor på huvudet.*

*Apelsinlundars väldoft varvas med
stanken från flyktingläger.*

*I palmhydda på vita stranden dis-
kussioner om politik och potens.*

Massdemonstrationer.

*Talkörers krav på arabiskt land
och enighet.*

*Men också orört och oförändrat
bilder från bibelns tid.*

*Enstaka skottsälvör stör friden.
På kvällen dyker solen i Medel-
havet, färgexplosioner.*

En erfarenhet, en del av mitt liv.

Nils Sköld 4/3 1976

SANDPAPPRET

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks i offset i format A4 på Keter Press i Jerusalem.

REDAKTÖR: Bengt Plomgren

FOTOGRAF: Tommy Wiberg

KORREKTUR: Gustaf Holmström

TECKNARE: Christer Olofsson

Månadens omslagsbild: Trots rejäla kämpartakter i dragkampen av i täten Karl Ersson och efter honom Per Ågrahn blev det inte en enda seger för deras lag 3. komp. Baksidan: Är det inte fotboll spelet heter. Det här verkar ju lite huvudlöst.

Sensationsseger utan repetition för tungviktarna från 2. komp

Snacka om sensation. Helt otippade så vann 2. komp bataljonsmästerskapet i dragkamp. När det drog ihop sig till dagen D som i dragkamp så var oddsen höga för STR. 2. komp nämndes inte ens. Vad händer? Jo, 2. komp börjar med 2-0 på 1. komp och möter sedan i finalen STR som man likaledes slår direkt med 2-0. Anförda av entusiastiske kompanichefen Bosse Carlsson och med supertungvikaren Åke Nilsson som ankare så gick repet rätt väg hela tiden.

Mat och öl gav kraft

Vild glädje bland segrarna och förvånade ansikten bland de intresserade åskådarna på 1. komp. Dom har naturligtvis tjuvtränat. — Inte alls menade Bosse Carlsson. Vi är lika förvånade själva. Vi hade inte tränat en enda gång. Vi hade bara käkat ordentligt och tagit en öl och så bestämde vi oss för att kämpa. Det gick ju vägen.

Knepigt förresten att ingen på allvar hade räknat med 2. komp. Ett ankare som Åke Nilsson flyttar man ju inte på i första taget. Kurt "Achmed Ben Josef" Josefsson framför honom hade äxå en del välbehövliga kilon att ta i med för att få repet över markeringen.

I tröstmatchen om tredje och fjärde pris så hade hemmalaget 1. komp krafter kvar för att vinna över 3. komp med 2-0.

Åååhej. Kääämpa på. Clas "Piggen" Magnusson eldar på Conny Ström i 1. komp lag.

Käärmeenkeittäjä Sture Palo från STR drar i med allt vad han har av norrbottnisk urkraft men det räckte inte långt.

Glada segrare. Vi drog hem repet. Överraden fr v Åke Nilsson, Rolf Johansson, Anders Svalmark, Per Dahlström, Bosse Carlsson. Nederraden fr v Stefan Cullin, Ronny Nilsson, Kenneth Storm och Kurt "Achmed Ben Josef" Josefsson.

Terrängmästaren aldrig hotad I ledningen från start till mål

Kors vad trött han är Staffan "Lindis" Lindholm från 1. komp. Och han som ändå haft två bataljoner på sig för att träna för det här loppet. Behövs kanske en bataljon till?

—Jag chansade och drog direkt från starten så bataljonsmästaren i terränglöping Lennart Ohlsson från 2. komp. Chansningen höll. Lennart slog knock på konkurrenterna från första steget på det 3 km långa och mycket krävande loppet. I mål var han i ensamt majestät åtta sekunder före superstarmästaren Christer Malm från 1. komp.

"Pensionerad" löpare

Här nere springer Lennart mycket men hemma blir det bara i samband med fotbollsträningen. Han spelar i div V utanför Umeå. Tävlingslopp har han faktiskt gjort men han "pensionerade" sig redan som 14-åring.

Åtta man från varje kompani var med i tävlingen. De gav allt och var helt slut när de passerade mållinjen. På platserna närmast efter Ohlsson och Malm följde Bernt Karlsson 3. komp, Arne Karlsson 1. komp, Thomas Persson 2. komp och på sjätte plats tandläkaren kapten Sten Olsson representerande STR.

Det gäller att armbåga sig fram här i livet. Men man kan bli ganska knäsvag på kuppen. Stefan Kokko från 2. komp var lika slut som alla andra efter tre hårda kilometer.

Storslam i pingis för Stab o Tross

KÖRVen MOSade motSTÅNDET

Per-Åke "Körven" Johansson dominerade finaltävlingarna. Det märktes att han spelat elitpingis.

I komp dubbelpar Thomas Johansson t v och Dragan Stamenkovic hade "Körven" och Tommy Ringvall i säcken i det avgörande setet. Spänningen var närmast olidlig när dom hade spelat sig fram till 20-17 och tre matchbollar. Men dom kunde inte knyta till säcken. Trots ypperligt spel fick dom inte in den sista bollen som fattades.

"Körven" tog fram storspelet och kunde tillsammans med sin dubbelpartner Tommy Ringvall ta fem viktiga bollar i rad och vinna en bejublad seger. Det kändes dubbelt skönt för killarna eftersom dom tillräga på allt höll i hela arrangemangen. "Körven" var tävlingsledare och var alltså ofin nog mot gästerna att ta hem båda titlarna. Inte dåligt att kunna koncentrera sig på hela rubbet samtidigt.

Det blev en verklig klang- och jubelföreställning när finalmatcherna i Bat-M i bordtennis avgjordes. Pingisen inom bataljonen håller verkligt hög klass och många av matcherna bjöd på raffel och finesser av bästa märke.

Kocken Per-Åke "Körven" Johansson var storfavorit till singeltiteln. Han höll för trycket och i finalen slog han lätt sin dubbelkollega Tommy Ringvall från STR.

I dubbelfinalen levde publiken med i de dramatiska duellerna så att taket på matsalen höll på att lyfta sig. Man skulle kunna tro att det gällde ett VM istället. "Körven" och Tommy tog första set mot Thomas Johansson och Dragan Stamenkovic från 1. komp med 21-12. Andra förlorade dom med 18-21 och sedan hamnade dom i underläge i avgörande set med tre matchbollar emot sig soch ställningen 17-20. Då tog "Körven" fram det verkliga mästarspelet och dundrade in några kanonbollar som ledde fram till seger med 22-20.

Suveränen "Körven" har fina meriter som pingisspelare. I seriesammanhang har han spelat i div III hemma i Lidköping och även varit med klubben på tävlingar i Danmark, Tyskland och England. Som singelspelare blev han som bäst semifinalist i junior-SM 1973 innan han pensionerade sig från det verkliga tävlandet för att utbilda sig till kock.

Obestriddlig etta. Tvåan Tommy Ringvall saluterar "Körven".

Jättethriller i volleyboll när Claes smashar knäckte Stab o Tross

Hur kunde det hända? Killarna från STR skakade sina huvuden i förtvivlan medan killarna från 2. komp hoppade omkring i en yster glädjedans. Matchbollen i volleybollfinalen hade just slagits in. 2. komp hade vunnit matchen och därmed Bat-M.

Det var en seger som satt långt inne och som verkade helt osannolik efter halva matchen. STR släppte knappt ifrån sig bollen i början och lekte hem första set med hela 15-1. Andra set höll på att gå likadant. STR gick upp till en hotande 12-1 ledning och var alltså bara tre bollar från segern.

Då vände det. Som ett under fick 2. komp ordning på sina formationer och fina smashlägen för Claes Anderssons kanon. Man tog fjorton raka poäng och setet med 15-12 när det såg som mest hotande ut.

I tredje set var det kris igen. STR repade sig och skaffade sig en betryggande ledning med 14-7 och alltså 7 (!!) matchbollar. Det hjälpte inte. 2. komp kom tillbaka igen, utjämnade, fick matchboll, fick matchboll emot sig och kunde till slut efter mycken dramatik avgöra med 19-17.

Vaddå avrättning?

Glädjestrålände äkte dom från planen hos POLLOG i El Tasa hem till Kung Karl. Där fanns några killar som trodde att spelarna drev med dom. De hade åkt hem vid ställningen 1-12 i andra set för att slippa se resten av avrättningen!!!!!!!

Hur kunde det hända? Tja, bollen är ju rund.

I UNEF-serien blev det platt fall för svenskarna mot finnarna nere i Abu Zenima.

Lika illa mot indonesierna på Ghanbatts plan. Göran Johansson sträcker sig.

Marginalerna var mycket små i den dramatiska matchen. Benny Hallberg får över en boll.

Mikael Ströberg i STR-laget parerar och Lennart Westerlund i v och Claes Andersson är beredda.

Mats Rullander svart bälte: *Med en perfekt träff missar han kompisen*

Pang. Mats Rullanders högerfot klipper med full fart mot Lennart Göthlanders ansikte. Full fart men inte full kraft. Lennarts läppar trycks till och man kan förnimma ett lätt skallrande från tänderna. Det är allt som händer trots att det kanske ser rätt så våldsamt ut.

Mats Rullander på 1. komp är karateexpert. Trots att han bara är 20 år har han tränat den exotiska och nu i Sverige våldsamt populära sporten i tio år. När han ska träna sina sparkar och slag behöver inte kompisarna vara rädda. De vet att han kan konsten att stoppa slagen precis när de når målet.

I de japanska kampsporterna använder man som bekant bältesgraderingar för att ange skickligheten. Mats har nått långt. I början på det här året fick han 1:a Dan på svart bälte. Det innebär att han avverkat tio färggraderingar under det svarta bältet där han nu har den första graden av tio.

—Fotboll och andra sporter vet jag knappt vad det är säger Mats. Eftersom jag började med karate redan när jag var tio år så fick jag hålla på med det även på gymnastiktimmarna i skolan. Det här är den bästa sporten som finns. Den ger ju inte bara mycket rent fysiskt utan den ger äxå en hel del mental styrka. Man blir väldigt harmonisk eftersom avslappningsövningar är en viktig del i sporten.

Teknik kan Mats träna regelbundet här nere. Fightingkänslan blir dock något sämre när han saknar matcher. För att inte helt tappa rytmen så tog han en tiodagarsperiod med träning och matcher i Tel Aviv. Gick sju matcher. Förlorade fyra och vann tre.

En rak höger far in mot ansiktet på Lennart Göthlander. I detta fallet heter den raka högern yoko—keage och är en hög sidspark. Ingen fara säger Lennart, han träffar ju inte ordentligt. Står man bara still själv så är det ingen fara.

Mats visar sitt fighting face vid en blockering.

Visst blundar Lennart men det verkar ju Mats äxå göra när han vråker iväg en hisa—geri, knäspark.

SUPERSTAR

*Snabb stark och smidig
Christer Malm mästare*

Vem är bataljonens bästa idrottskille? Ingen säger nog emot om vi utnämner Christer Malm från 1. komp till det. Christer vann den rafflande och underhållande Superstartävlingen i hård konkurrens med sju andra killar. Tävlingen hade liksom förebilden från TV en del moment som var synnerligen udda men naturligtvis i poängberäkningen lika viktiga som standardgrenarna bordtennis och löpning.

Första momentet armhävningar på barr blev nog det roligaste för publiken tillsammans med tyngdlyftningen.

Vilka miner när de åtta plågade sig upp på den hemmagjorda järnbarren fler och fler gånger för att försöka passera de som hade hävt innan. Tyngdlyftningen blev något liknande. Järnskrotet skulle upp även om det var spaghetti i benen och det svartnade för ögonen. Den grenen blev extra intressant eftersom deltagarna måste lyfta sin egen vikt för att hamna på pluskilo. Jublet ville aldrig ta slut när lille envise 60-kilos Ulf Asplund från 1. komp tog hem grenen genom att på skakande ben och sneda armar till slut lyfta upp 72 kilo.

Via bordtennis och den nya något slumpartade innesporten stövelkastning var Malm så framme vid den avslutande grenen terrännlöpning. Teoretiskt kunde tre man vinna sammanlagt. Kjell-Arne Karlsson från 2. komp ledde på 24 poäng före Christer Malm från 1. komp på 22,5 och Märten Bergström från 3. komp på 21. Men alla anade utgången. Det gjorde Christer Malm själv äxå. Löpningen var hans paradgren. Tävlingen var avgjord redan när starten gick. Christer kopplade greppet direkt och gick i mål sexton sekunder före tvåan. Under publikens jubel klev han sedan upp på prispallen och tog emot förstapriset av bataljonshefen. Priset var en stor dalahäst och då jublade naturligtvis han stolta kompanichef Mats Kristoffersson extra mycket.

Slutställningen för de åtta deltagarna: 1:a Christer Malm 1. komp, 2:a Märten Bergström 3. komp, 3:a Kjell Arne Karlsson 2. komp, 4:a Eddie Israelsson 2. komp, 5:a Håkan Andersson STR, 6:a Ulf Asplund 1. komp, 7:a Kjell Andersson STR och 8:a Lenna Svensson 3. komp.

Christer Malm
mästaren tog i för fullt från början

Märten Bergström
brottare som segar sig upp mot toppen

Kjell-Arne Karlsson
krigade i täten under hela tävlingen

Eddie Israelsson
försökte med skruvstil, förgäves

Det fordras en hel del teknik för att hävda sig i den nya innesporten stövelkastning. Stöveln ska ää vara av ett speciellt märke och storlek. Sedan ska man få ett så bra grepp som möjligt och man får inte greppa om snöret. Kommer tävinkeln iväg tokigt så kan kastet bli väldigt snett. Eddie Israelsson får iväg ett snärtigt kast men till seger räckte det inte.

Håkan Andersson
orkade knappt ett enda barr

Kjell-Arne Karlsson hävdade sig bra i tyngdlyftningen men han tog sig till slut för många kilon över huvudet. Hjälpande händer såg till att stängde kom ur farozonen. Vann gjorde istället minstringen i gänget Ulf Asplund som trotsade alla naturens tyngdlagar och med en otrolig envishet lyckades få upp hela 72 kilo, 12 kilo över sin egen vikt.

Ulf Asplund
Liten men en jätte på att kämpa

Kjell Andersson
Publikens gunstling, en seg gubbe

I pingis spelade man bara ett set. Matcherna var snabbt undanstökade och i final hamnade Märten Bergström t v och Håkan Andersson t h. Håkans offensiva spel ordnade en snabb ledning men till slut tog Märten säkerhetspel över handen och en säker seger.

Lennart Svensson
Kämpade in i det sista hävet

HURRA VI VANN!!!

STR jublade när tredje missade

Tre av de fyra lagen förlorade inte en enda match. Tre av de fyra lagen hade chansen att vinna mästerskapet i den sista omgången. Bat M i fotboll avslutades med en thriller som inte Hitchcock kunde ha regisserat bättre.

I den sista omgången spelade först STR mot 1. komp och dagen därpå spelades den sista matchen mellan 3. komp och 2. komp. STR hade en poäng mer och bättre målkvot än båda konkurrenterna och kunde alltså med en del tur vinna serien med ett oavgjort resultat.

Man hoppades alltså på minst oavgjort i matchen men det såg illa ut till att börja med. 1. komp tog ledningen tidigt med 1-0 och spelade ut STR. I andra halvlek räddades spänningen av Mats Thisell, bilden tv, som med en kanon kvitterade till 1-1 vilket blev slutresultat. Det slutresultatet verkade bädda för 3. komp som med en tvåmålsseger skulle få omspel och med en tremålsseger skulle ta hem mästerskapet. Åtminstone verkade 3. komp sluge lagledare Kjell Hellberg ha räknat ut det så.

Men där räknade han fel. Seriens strykpojkar 2. komp som inte vunnit en enda match och stått med nio minusmål stretade emot ordentligt. Det tog 50 minuter innan 3. komp gjorde 1-0 och någon tvåa kom inte. Istället gjorde 2. komp 3 minuter innan slutet 1-1 och höll det den lilla stund som var kvar. När slutsignalen gick så blev det naturligtvis glädjefnatt bland alla STR-killarna som hypernervösa hade stått och tittat på. — Vi vann. Tack ska ni ha.

STR-lagets främste spelare har varit dribblingseleganten Gösta Magnusson. I finalmatchen mot 1. komp smurrade han upp motståndarna flera gånger utan att få bolluslingen över linjen. På bilden t v passerar han målvakten Leif Nord men den redan bortgjorde Göran Dicksson hinner upp och räddar skottet. På bilden t h hinner Leif Nord ner och räddar framför fötterna på Gösta.

Stolta mästare i kavaj

Här har vid de stolta killarna från STR som blev mästare i kavaj. Stående fr v Hasse Asterhed ledare, Roland Adolfsson, Danilo Pizzoni, Benny Hallberg, Gösta Magnusson, Thomas Johansson, Torsten Eriksson, Torbjörn Johansson, Arne Gustafsson, Seppo Niskanen, Lasse Ivarsson ledare. Sittande fr v Torben Pedersen, Pelle Johansson, Mats Thisell, Jens Eriksson, Lasse Lundgren, Stefan Johansson, Benny Jansson, Janne Eriksson och Calle Hörstedt.

SVEPET-FOTBOLL-SVEPET

Upp och hoppa. Målvakten Leif Nord från 1. komp hoppar högst i en duell.

Här bjuds Gösta Magnusson från STR på en våldsamt flygtur i sista matchen mot 1. komp. Göstas lekande retfulla dröblingar har satt myror i huvudet på motståndarna under matcherna. Därför har han naturligtvis fått räkna med att åka på en tackling då och då. Här det Gert Lundberg som trycker till.

Bilden t v: Sparkar bäst som sparkar högst. Anders Goop t v från 3. komp fightas om bollen med Björn Häggström från 2. komp.

Bilden t h: Här kommer jag. Ronny Nilsson från 2. komp med bar överkropp plöjer sig fram genom försvarsliden i 3. komp.

Våra krämpor—Kerstins glädje

Är det så här vi lider när Rune "Sport-Olle" Olsson manar oss att kämpa hårdare. Här grinar han illa när Kerstin trycker till i ryggen.

Vi blandade ihop tre cocktailshejker från de tre mässarna på Baluza för att höra deras synpunkter på vårt umgänge med flaskorna.

Peter Karlsson pte-mässen: I början drack grabbarna väldigt mycket men nu har det lugnat ner sig betydligt. Hos oss dricks det mest vodka med groggvirke, öl eller Chivas whisky.

Patrik "Putte" Wernheim NCO-mässen: Det dricks lagom hos oss. Ibland kan det kanske bli för mycket på en del håll, men då ska man tänka på att på NCO-mässen samlas ofta många från både pte-mässen och offmässen. Whisky, likör och groggar på vodka eller rom är det vanligaste hos oss.

Leif Carlsson off-mässen: Det brukar vara väldigt lugnt på offmässen. Det beror naturligtvis mycket på att vi inte är så många här och att vi ofta har gäster. Campari ligger överlägset i topp men när det är baxis på whisky kan det gå åt en hel del ibland.

—Det ser inte märkvärdigt ut det här, men det är tungt säger sjukgymnasten Kerstin Annoual. Hon håller på med tvåra friktioner—ett massagegrepp på Rune "Sport-Olle" Olssons dåliga rygg. Rune har gamla skador genom bl a en massa fall-skärmshopp. Kerstin löser upp muskelknutarna med sina grepp. Rune grinar illa när hon trycker till. Det gör rejält ont men på lång sikt så blir det naturligtvis bättre.

Har vi en sjukgymnast på bataljonen? Både ja och nej. Bakgrunden är att Kerstins haitiske make, som jobbar för Field Service, sedan i somras är MTO på Rabah. Från 1975 och till i somras var han stationerad i Cairo och Ismailia. Då kunde Kerstin inte få arbete på något civilt sjukhus och POLLOG i Ismailia var inte intresserade av hennes tjänster. När maken i somras stationerades i Rabah tog Kerstin kontakt med doktor Bengt Tillberg och visst behövde man hjälp av en sjukgymnast. Men, det där med att inrätta en tjänst eller få fram något arvode, det var inte det enklaste.

Jobbar gratis

—Under den första månaden som jag arbetat har jag haft 6 patienter som jag gett 35 behandlingar. Men jag har inte fått något betalt. Huvudsaken tycker jag är att jag får jobba och får träffa svensk sjukvårdspersonal. Skulle jag få betalt så skulle jag naturligtvis inte tacka nej till det, men det är inte pengarna som är viktigast.

Kerstin besöker Baluza och ger grabbarna sina behandlingar varannan vecka eftersom maken har jour varannan vecka på Rabah och dessemellan är ledig. Då återfinns paret Annoual i bostaden i Cairo. Det som hon behandlar oss för är skador i nackar, axlar och ryggar. Till största delen kommer dessa skador från fotbollen. Vår vilda framfart på fotbollsplanerna gör alltså att Kerstin kan få göra nytta och känna en del av den arbetsglädje som hon saknat ganska länge.

Tre blandade cocktailshejker

Får det lov att vara en sexa Napoleoncognac undrar Peter Karlsson t v. Patrik "Putte" Wernheim i mitten frestar med Anisette likör med an Leif Carlsson står beredd att pumpa ut gallonet med stor-schlageren Smirnoff. Önskas något annat så är hyllorna bakom välfyllda.

CA tittar närmare på oss:

Mycket gott intryck av 66 M

Det putsades och tränades en hel del innan chefen för armén generallöjtnant Nils Sköld kom på besök i mitten på september. Så kom han då under sedvanlig fanvakt och visitationer. Under de tre dagar han var här hann han nog se mer av bataljonen än de flesta gör på flera månader.

— Jag vill personligen få en bild av hur ni arbetar och upplever tjänsten sade han bl a. Det var något av ett återseende för CA när han nu kom ner till mellanöstern eftersom han själv var kompanichef i Gaza 1959. Den tiden har blivit ett oförglömligt minne för honom. Det visade han i den dikt som han läste upp vid välkomstmiddagen på Baluza och senare på kvällen i radio Malish. Minnen från Gaza skrev han ihop 1976 så intrycken har suttit kvar länge.

Alla kompanierna fick naturligtvis besök liksom många positioner. Besöket avslutades med en kväll på 2. komp där generalen avvek framemot 21-tiden för att nappa på erbjudandet om att fältmässigt få prova på en natt på en position. Efter en åkning på patrullspåret med killarna från 560 blev det kvällssnack och läggdags. Att natten blev fältmässig kunde CA leende berätta dagen därpå. — Sängen var så knölig i resären att jag fick ställa in ryggen efter den för att kunna somna.

Och hur var då intrycket av besöket som helhet? — Mycket gott sa CA och skeppades över Suezkanalen f v b till Cairo och Sverige.

Här var det livat på NCO-mässen på Baluza. Mikael Ekström och CA klappar takten när allsängen dras igång.

Fältmässig frukost på 560. Bröd, the, marmelad, bacon och ägg. Margarin fanns tyvärr inte den här dagen. CA låter sig väl smaka, Bengt Persson serveras av Lennart Jörgensén och Rikard Johansson tuggar på.

550 är en fin utikingsplats. Fr v Christer Johansson, CA:s adjutant major Lasse Andersson, CA själv, Mats Kristofersson och Thomas Öndemar.

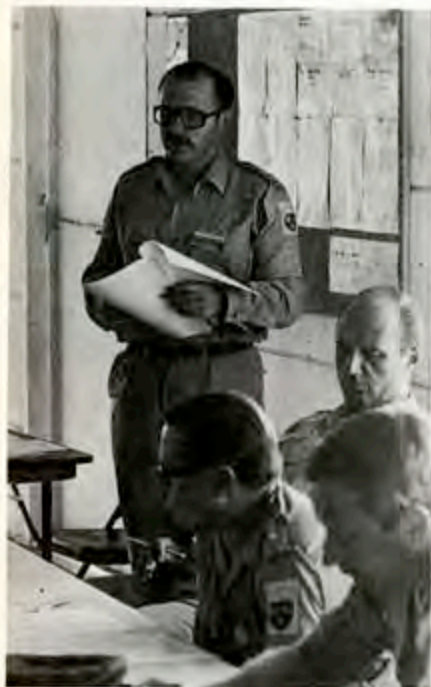
Tack för det här besöket. CA passerar ut från 560 i riktning mot den egyptiska LFA-zonen f v b till Ismailia, Cairo och Sverige. Roland Karlsson önskar lycka till på resan. Inte varje dag posten skakar hand med en general.

Bataljonsnämnden:

Där sitter våra stora tänkare och beslutar om vår trivsel

Blir det många kloka beslut av de här herrarnas funderingar. Fr v Staffan Strandh 3. komp, Carl-Eric Persson 2. komp och Krister Nordström 2. komp.

Lars Thysell från STR intar tänkarställningen.

Bataljonsassistenten Carl-Johan Gaunitz är sekreterare i nämnden och föredragande i många frågor.

Ulf Larsson från 1. komp har hittat något intressant i ett föregående protokoll och auditor Dan Fritz följer spånt med.

Här är hela det kloka gänget som beslutar om vår trivsel, våra mark- och welfaremedel och överhuvudtaget allt som har med fritiden att göra. Det kan verka något otympligt med en sådan stor samling herrar men frågorna brukar vara väl förberedda så i själva verket går det ganska smidigt.

—Vi vill ha permission på fredagarna redan klockan 12.00.—Varför ska det gå åt en leavedag för Katarinaresan när man åker inom buffertzonen?—Weekendbussarna från Tel Aviv borde gå tillbaka tidigare eftersom man måste ut från hotellrummen klockan 12.00.

Frågor av den här typen är ständigt återkommande i bataljonsnämnden. Permissioner och permistidens start kommer i nya varianter till varje sammanträde och går sedan igen i kommande bataljoner.

Men det är mycket annat som bataljonsnämnden har att ta ställning till. Hur ska man t ex på bästa sätt kunna utnyttja överskottet från marken och varför finns det inte fler tvättmaskiner ute på kompanierna?

Drygt 20-talet man är det som beslutar om det mesta som har med vår trivsel och fritid att göra. Bataljonschefen är ordförande. Övriga ledamöter är stabschef, avdelningschefer, kompanichefer, bataljonsassistenten som är sekreterare, kompaniassistenten plus ytterligare en från varje kompani samt en representant för vardera mäss.

Nämnden har ännu ett trivselutskott som mera direkt arbetar med fritids- och trivselfrågorna. I detta ingår personalens representanter plus bataljonsassistenten, bataljonspastorn och idrottsofficeren. Utskottet bereder många av de frågor som det sedan fattas beslut om i nämnden.

Informationen om sammanträdena lämnas genom korta referat i Palmbladet och den som är extra intresserad skaffar sig protokollet och läser. Att informationen inte bara om bataljonsnämnden är mycket viktig märks verkligen. Palmbladet, Sandpappret och Radio Malish har flera gånger varit uppe till diskussion. I september klubbade nämnden t ex igenom ett anslag på 8 000 kronor till Radio Malish. Det kommer väl till pass för förbättrad teknisk utrustning och många nya härliga musikkassetter.

SVEPET—SANDPAPPRET—SVEPET

Stort jubel för ismaskin

Killarna på 2. komp försökte passera alla byråkratiska hinder genom att beställa en ismaskin på egen hand. Stort jubel den dagen maskinen kom och det visade sig att man lyckats med kuppen.

Kollegor mötas. Vår bataljonspastor Lennart Alasjö i mitten var guide vid besöket från Svenska Sjömanskyran i Alexandria. Fr v assistent Bengt-Åke Karlsson, fru Erene Carlin och längst till höger sjömanspastorn Robert Carlin.

Ett försök att med helikopter lyfta nyanskaffade posttorn. Gick dåligt första gången eftersom marken bestod av lös kalksand och det blåste för litet!!!

Director Magnus Ehrenström höll föredrag om UNRWA i Gaza där han är chef sedan ett par år tillbaka. Föredragen var en introduktion till våra studiebesök på UNRWAs olika avdelningar för hjälp åt palestinska flyktingar i Gaza.

Var tusan är skjutbanan? Kapten Lennart Bergman blev minst sagt förvånad. STR hade byggt en ny långdistansskjutbana utanför Norrtelje på Baluza. När första skjutlaget kom var syllar, tavelställ och allt som man byggt upp helt borta. Någon hade knyckt hela rubbet.

Det ska inte finnas några kameler inne på Baluza. Ändå listar dom sig in ibland. Våra kamelproffs från köket ser till att dom kommer ut. Kennet Svensson skyldrar vid posten.

SANDPAPPER

No 6 FN-BAT 66M 1977

Nu packar vi souvenirer och minnen

Är det verkligen redan slut? Har sex månader kunnat gå så fort? Ja, tydligen. Almanackan ljuger inte. Vi är inne i december, det är bara några dagar kvar tills vi ska åka hem och det lackar äxå mot en svensk jul. Det verkar som om det var i går vi landade på Ben Gurion och kördes ner till våra camper och positioner i vår del av bufferzonen. Det tyder naturligtvis på att vi har uppskattat tiden här nere. Ett bevis på trivseln är antalet rekansökningar. Hela 195 av 647 vill stanna kvar i ytterligare sex månader. Tyvärr är det bara cirka 50 man som får göra det.

När man tänker på hur många vänner man fått här nere så verkar det som om man varit här mycket längre än sex månader. Kamratskapet är det mest bestående minnet säger alla. Visst. När man lever och arbetar såhär ihop så blir det en gemenskap som förmodligen är omöjlig att få hemma i våra svenska höghus och villaområden.

När det börjat dra ihop sig mot de sista månaderna här så har killarna stött på oss i redaktionen för Sandpappret. Får vi alla tidningarna inbundna i en bok? Sätter ni in några bilder på våra camper så att vi kan visa hemma var vi bodde?

Naturligtvis. Här ni boken. Kan kanske vara kul att titta på när minnena tränger sig fram.

Innan vi nu åker hem så har vi ett konststycke kvar att klara av. Hur sjutton ska vi få plats i packningen för alla mattor, kamelsadlar, rottinggrejor, krukor, bumpor och flaskor som vi samlat på oss. Visst skickade vi hem en del med posten, men det hjälpte tydligen inte.

SANDPAPPRET

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks i offset i format A4 på Keter Press i Jerusalem.

REDAKTÖR: Bengt Plomgren
FOTOGRAF: Tommy Wiberg

KORREKTUR: Gustaf Holmström
TECKNARE: Christer Olofsson

FRAMSIDAN: Flaggorna smattrade när omkring 400 svenska FN-killar fick sina medaljer av Force Commander eller sina respektive kompanichefer. Signalisten Hans Darlöf visar stolt fram sin utmärkelse "In the service of peace."

MP-chefen:

Vi övervakar och hjälper Svenskarna sköter sig bäst

MP står det i vitt på den svarta armbindeln. Det betyder naturligtvis Military Police -militärpolis. Vi ser killarna med armbindlarna på i stort sett alla platser vi hamnar på här i mellanöstern. Ändå är dom inte så värst många. MP-kompaniet består av 76 man varav ett 20-tal canadensare, ett tjugotal polacker, ett femtontal finnar, tretton svenskar, tre ghaneser och två indonesier. Chefen för kompaniet ingår inte i den styrkan utan han tillhör HQ. Nationaliteten på chefen växlar årsvis och sedan augusti i år är han svensk och heter Larsåke Paulsson.

Vad gör MP för något egentligen?—Vi har vår kompanistab i Ismailia säger Larsåke. Arbetet är sedan uppdelat på en traffic section och en special investigation section. Trafikolyckorna är det mesta arbetet. Under september hade vi 47 trafikolycksrapporter alltifrån repa i lacken till svårare olyckor. En trafikolycka om dagen kan vi räkna med. Stölder är det också en hel del och ibland även rån. De flesta stölderna har inträffat i Nathanya och mest rån har det faktiskt varit i lilla men livligt besökta Eilat.

Många ser kanske MP som något slags ordningsvakt för oss när vi är på leave.—Visst ska vi upprätthålla ordningen bland FN-killarna menar Larsåke. Men främst är vi naturligtvis till för att hjälpa. Ni kan alltid vända er till MP, vare sig det gäller att hitta till olika platser, få råd om vart man ska gå och inte gå eller anmäla borttappade plånböcker, stölder eller olyckor.

Vad har då MP-chefen för uppfattning om FN-svenskarnas uppträdande här i mellanöstern.—Mycket bra. Svenskarna sköter sig genomsnittligt bäst i alla avseenden jämfört med de andra nationaliteterna här. Se bara på den hårt trafikerade Qantara Road. Med tanke på omfattningen på trafiken så är det förvånansvärt lite olyckor och fortkörningar som inträffar där.

Inom MP-detachmenten jobbar olika nationaliteter sida vid sida. Här är det förbrödring i Ismailia mellan fr v Veikko Huhtala Finland, Lars Westerberg Sverige, Tadeusz Schmidt Polen och Björne Eklund Sverige.

Två svenskar tillhör MP-detachment i Cairo. Thomas Karstorp t v och Lasse Conradsson har funnit sig väl tillrätta i den sjudande mångmiljonstaden.

Det är mycket papper och säkerhetsutrustning man måste ha med sig när man ska ut och köra. Kontrollerad reservdunk med bensin, reservdunk med vatten, ID-kort, ID-bricka körorder samt naturligtvis drivers permit. Ibland kollar MP att killarna som kör verkligen har med sig allt. Här har Björne Eklund tagit sig en titt på drivers handlingar. Chefen för special investigation Göran Liström tittar på.

Från fotspår i sanden till FN-högkvarteret i New York

Inom bataljonen finns det killar som lagar mat, säljer mark- och PX-varor, kör bil, snickrar, delar ut ren tvätt, skriver maskin, drar telefonledningar och allting annat möjligt och omöjligt. Allt detta är egentligen bara en form av service för det som vi egentligen är här för, nämligen att övervaka de linjer som omger vår del av buffertzonen. Timmarna i posttornen på E- och J-linjerna kan verka långa och meningslösa ibland. Ändå är det detta arbete

som är grunden i infosidans verksamhet. Det börjar med några enkla noteringar i en anteckningsbok i posttornet och slutar med en noggrann månadsrapport som sänds till de olika parterna från FN-högkvarteret i New York.

Mats Lindström i 3. komp infogrupp kollar på bilden ovan några misstänkta fotspår vid J-linjen. Hundföraren Bert Uppgren med Action avvaktar i bakgrunden.

Forts sid 5

Operations inom batstaben har sin morgonbriefing. Stabschefen Leif Windmar drar ett läge för fr v BUNMO Viktor Bespaltschi, DO Ole Billberg och chefen för Info Bo Lönn.

Fotspår har rapporterats vid tunnan vid "pos 551" på E-linjen. Spåren noteras och sedan sopar Olle Sundström igen dom. Jacob Hamilton t v och Christer Permfors tittat på.

Killarna ute på positionerna rapporterar varje dag till sin infogrupp på kompaniet vad som har inträffat under det gångna dygnet. I normala fall, d v s rutininformationer, så gör infogrupperna en sammanställning varannan vecka. Denna går till Operations inom batstaben som i sin tur gör en sammanställning av rapporterna från infogrupperna varje månad. Sammanställningen går sedan till HQ i Ismailia som i sin tur gör en månadsrapport från de olika bataljonerna inom buffertzonen. Denna rapport går alltså via FN i New York ut som delgivning till de berörda parterna.

Det där låter omständigt och är det åxå. Men om det gäller mycket viktiga informationer då sker allt snabbare. Till att börja med rapporterar då infogrupperna direkt till DO, duty officer, på Baluza vad som har hänt. DO rapporterar sedan direkt till HQ som kan rikta complains, klagomål, direkt till den felande parten.

Patrullering på E och J-linjerna sker regelbundet av infogrupperna och våra UNMO-observatörer som jobbar tillsammans med bataljonen. Patrulleringen brukar göras med jeep men ibland går man åxå utefter linjerna och två gånger varje vecka flyger man helikopter för att få en större överblick av det egna ansvarsområdet.

Operations inom batstaben har en briefing varje morgon. Då deltar samtliga utom tjänstgörande DO. Åven BUNMO — bataljons-observatören-deltar. På briefing går man igenom vad som hänt under dygnet. Samtidigt går man igenom dagens kommande händelser som man kan förutse te.x transiteringar.

Vad är det då som rapporteras?— Allting, säger Infochefen Bo Lönn. Åven om överträdelsen bara är ett par meter så noteras det. År överträdelsen över 100 meter så rapporteras det direkt som ett virep violation report. Dessutom rapporterar vi alla andra händelser till parterna vid regelbundna träffar med deras LO— Liasion Officers-förbindelseofficerare varannan vecka. Det är ytterst sällan som man träffar på några gränskränkare på bar gärning. Överträdelserna brukar oftast ske på natten och vi kan då bara konstatera faktum.

Infopatrull på väg hem efter att ha slutfört en nattpatrullering längs J-linjen. Solen går upp över de höga sanddynerna i närheten av pos 568.

Gott betyg för svenska HQ-vakten

Från 1 oktober till 1 december var det svenska inslaget bland FN-personalen i Ismailia och Cairo dominerande. SWEDBATT hade då nämligen hand om vakten vid de olika anläggningar som HQ har på andra sidan Suezkanalen. De två månaderna fördelades på tre olika vaktstyrkor om vardera 44 man som hade hand om det ansvarsfyllda arbetet tre veckor i rad. 26 man avdelades för vakten vid HQ-området i Ismailia. Där fick de liksom Börje Styrman på bilden stå på pass vid infarten för att låta rätt personer passera in och vänligt men bestämt avvisa de som inte hade giltiga paper.

Badawi Block i Cairo ligger mitt i ett stort bostadskvarter. Barnen tittar ofta till de svenska vakterna. Det har Per Larsson och de andra inget emot.

Killarna som gick vakt var plockade ur alla fyra kompanierna. STR hade fyra man och skyttekompanierna cirka dussinet var. I Ismailia hade man naturligtvis vakt hela dygnet. Tre man var ständigt i farten vid HQ-kvarteret. På dagarna var det full rush hela tiden. Dessutom hade man vakt några hundra meter längre bort vid ett inhägnat område med en radiomast samt vid UN-bilverkstaden en bit in i staden.

I Cairo jobbade 18 man. De hade vakt dygnet runt vid MP-villan Badawi Block samt vid administrationsbyggnaden Merryland. Dessutom vaktade man en stor lagerbyggnad med PX-varor när denna inte var öppen mellan 1400-0730. Tre veckors tjänstgöring i Egypten tog naturligtvis alla emot med tacksamhet. Fina tillfällen till shopping och sightseeing.

Korrekt och hjälpsamt

Vaktjobbet vid HQ ställer stora krav på omdöme och uppträdande. Kontingentspersonal från sju nationer samt observatörer från flera andra länder ser dagligen hur di svenske beter sig. Betyget från utlänningarna är gott. — Svenskarna uppträder korrekt och hjälpsamt mot alla besökare, oavsett vem det är.

Alla paper kollas ordentligt vid HQ i Ismailia. Anders Svalmark hissar upp bommen. Dan Carlsson lämnar tillbaks handlingarna och Claes Hallberg avvaktar i postkuren.

Primitiv sovplats vid det inhägnade området med radiomasten i Ismailia. Nils-Erik Lundström kliver ur sängen som står i en gammal upphruten packlåda för antennmateriel.

Jeepfärd till de små byarna söder om Rabah. Beduinofficeren Magnus Englund kliver ur och hälsar på några beduiner. Med tecken, nickar, några ord engelska och några ord arabiska blir det en liten konversation. Barnen kommer nyfiket men lite blygt fram. När Magnus vill visa barnen något borta vid jeepen tar dom honom tryggt och naturligt i handen och går med. Dom verkar trivas med varann, de små beduinbarnen och den svenske löjtnanten.

— Ja, jag trivs verkligen bra med beduinerna, säger Magnus Englund. Man skulle önska att vi hemma i Sverige var lika vänliga och gästfria som beduinerna. Då skulle vi vara lyckligare.

Dadelpalmer sött te och gemenskap Då känner beduinofficeren sig hemma

Magnus Englund är egentligen DO, duty officer, på bataljonsstaben på Baluza. Men alla fyra DO har en bredviduppgift och för Magnus del är det sysslan som beduinofficer.

— När jag ryckte in i Strängnäs visste jag inte ens om den här tjänsten. Någon DO skulle ha den och jag var väldigt intresserad och fick den.

Beduinofficerens uppgift är att lämna en rapport varje vecka om beduinernas situation samt att fungera som förbindelselänk mellan Swedbatt och den civila

egyptiska administrationen i Romani. Beduinerna får ju t ex inte bosätta sig för långt söderut så därför håller Magnus genom egna iakttagelser och uppgifter från infosidan koll över läget.

— Det är ett jättekul och spännande jobb det här. Det viktigaste är att kunna ha ett gott samarbete med administrationen, polisen och shejken i Rabbah så att alla småproblem lätt kan ordnas upp. Det roligaste i jobbet är att man så ofta är med beduinerna i hemmet och får känna lite av den fina gemenskapen

Under senhösten skördades dadlarna. Sady rafsar ner de mogna frukterna i korgen som Samia Ebrahim Abd El Malak håller. Familjen El Hersh har sammanlagt 10000 dadelpalmer runt Rabah och en del närliggande områden. Shejkens söner hjälper till att skörda alla dadlarna av vilka det finns sju olika sorter. Efter skörden återvänder sönerna till sina studier vid universitetet i Cairo.

Sött och starkt men gott. Shejkens son Sady Salim Ali El Hersh slår upp te medan brodern Hassan i mitten och Magnus Englund tittar på.

1. KOMP *Det var här vi bodde*

Här har vi Camp Sinai, den verkliga nybyggarcampen inom Swedbatt. Helt uppbyggd av svenskarna till skillnad mot de andra huvudcamperna Tre Kronor, Kung Karl och Göta Lejon. Länge ska vi minnas hettan här när vi huttrar hemma i Sverige.

Att bli placerad på pos 550 betraktades som rena vinstlotten. Det var minsann ingen tillfällighet att killarna som låg där var de mest solbrända inom bataljonen. Bor man bara ett stenkast från en fin beach så är det naturligtvis härligare att ligga och baxisa där än i sängen. Pos 550 hette fram till Yom Kippurkriget Budapest och var det 18:e och sista fortet i Bar Levlinjen.

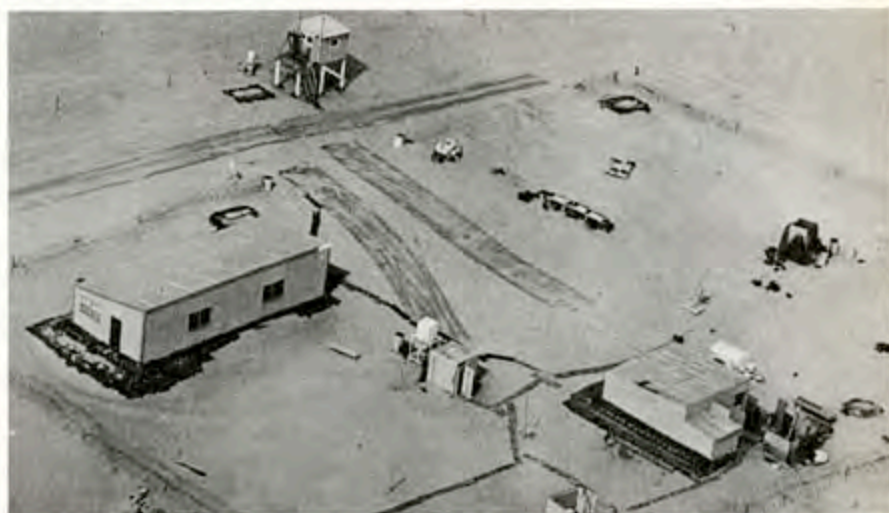
Pos 552. En något udda position. I kanten av det stora flata saltträsket och med Baluza inom räckhåll för en kort biltur.

1. KOMP *Det var här vi bodde*

Utefter den s k Hemingway Road hade vi pos 555. Från pos utgick ett backigt patrullspår som gick alldeles intill E-linjen. Många gånger stannade grabbarna under patrullkörningarna för att snacka med sina egyptiska soldatkollegor på andra sidan taggtråden.

Även pos 554 låg alldeles intill E-linjen där man med blotta ögat kunde se verksamheten något 100-tal meter bort. Lite avsides beläget mitt emellan 553 och 555. Någon riktig väg räckte inte fram utan de sista kilometrarna blev det patrullspår innan man var framme.

Pos 553. Här var det jobbigt. Eftersom pos samtidigt var checkpoint så åkte bommen upp och ner som en jojo från tidigt på morgonen till sent på nätterna. Den mesta trafiken svarade beduinerna för. Bilar, minilastbilar och bussar forslade dagligen omkring 5-600 människor i någondera riktningen under bommen. De små beduintaxibilarna var fullproppade. 28 personer i en bil blev rekordet som nog är ganska svårslaget.

2. KOMP *Det var här vi bodde*

Kung Karl är en camp som är väl inkörd. Den byggdes av israelerna och svenskarna tog över den. Mera internationell anknytning finns. Ghaneserna från grannbataljonen i söder kom ofta på besök liksom polacker och framförallt canadensare från det närliggande El Tasa.

Inte långt ifrån 556 låg 557. Ue båda pos kunde utan vidare ha kikarkontakt med varandra. Kikarutsikt hade man naturligtvis även mot E-sidan.

Den här bilden på pos 556 skulle man nästan inte behöva flyga helikopter för att ta. Det mest utmärkande för pos var den höga kullen där postornet låg på tio minuters gångväg från själva pos.

Här på pos 558 var det nära till grannpositionerna men ändå lite ödsligt eftersom man inte låg så nära E-linjen som de andra gjorde. I närheten av positionen kan man se resterna av en israelisk försvarsanläggning.

Pos 559 var ett riktigt blåshål men ett trivsamt blåshål trots allt. Blev det långtråkigt på kvällarna stack man in till Kung Karl.

2. KOMP *Det var här vi bodde*

Detta är gränspositionen 571. Det här var minsann en viktig position. Här passerade vår enda vattenledning in från Genesarets sjö och genom större delen av Sinaiöknen. Att läsa av mätaren fyra gånger om dygnet ingick i arbetsrutinen. Det här var verkligen ett ställe där man blev påmind om varför man hade kommit hit. Omgivningarna var fyllda med massor av krigsrester, stridsvagnar, lastbilar och en otrolig blandning av allehanda metallskrot.

Pos 570 var en position som låg alldeles intill israelernas patrullspår vid J-linjen. Ibland stannade israelerna till och pratade lite ditten och datten med grabbarna. Det här var åxå enda positionen där köket inte var avskilt från matplatsen. Det blev nästan lite barsservering när kocken serverade dagens begivenheter. Åt man för mycket så skakade maten nog ner när man åkte iväg på det guppiga patrullspåret som anslöt till Jerusalem Road.

På pos 560 hörde bataljonens egen kanalbåt *Victoria* hemma. Sådär två gånger i veckan ställde man upp och rodde folk i någondera riktningen över Suezkanalen. Här passerade även ghaneserna genom pos som alltså även var en checkpoint.

Vår sydligaste pos var 651 på E-linjen. Ligger på en liten biviäg som heter *Lexicon Road*. Här hade man faktiskt närmare till Ghanas *Delta Company* än till *Bahza*.

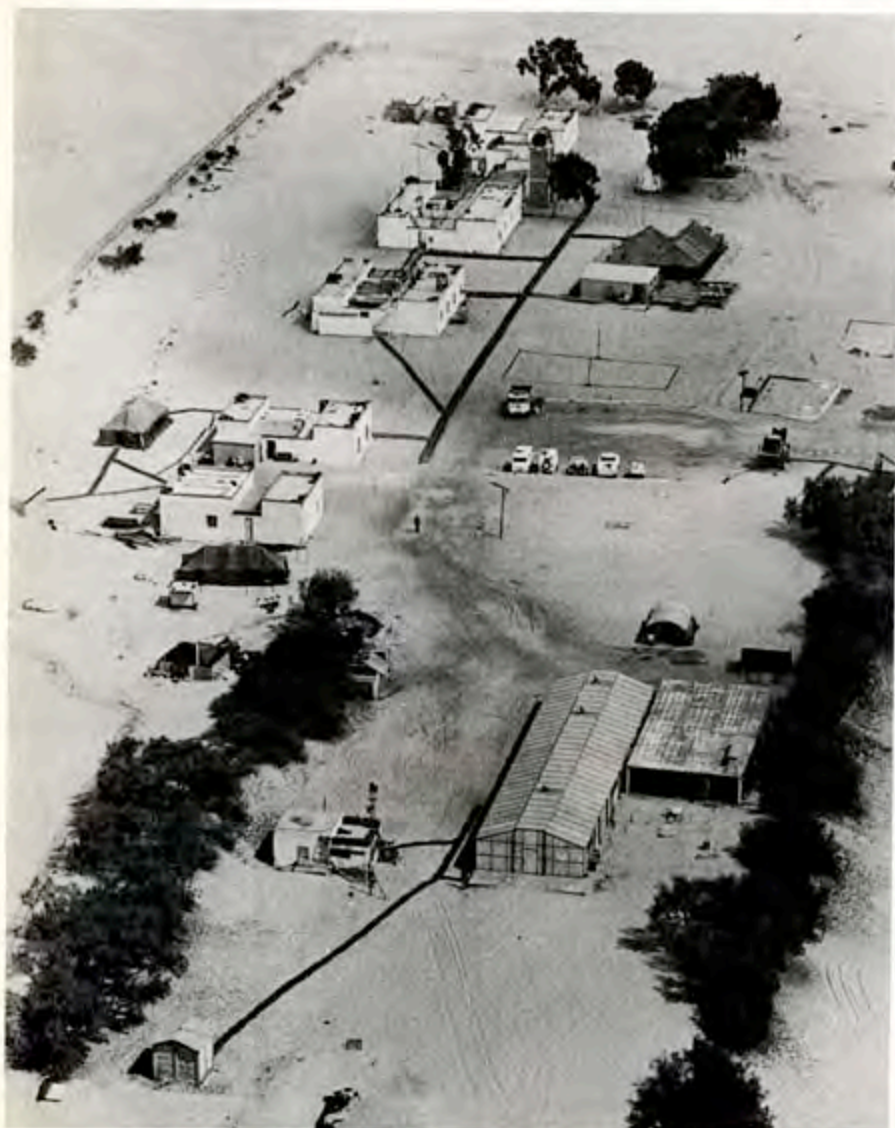
3. KOMP *Det var här vi bodde*

En badposition igen. 565 ligger med havet inom synhåll och posten är på en kulle i närheten av en av våra badplatser.

566 ligger ändå ganska nära havet men här har man ingen väg fram till det salta vattnet. Israelerna passerar på armlängds avstånd vid J-linjen.

Liksom Tre Kronor, Baluza, så var 3. komp Camp Göta Lejon, El Nagila en före detta järnvägsstation på linjen Qantara-Gaza. Avståndet till det mesta var överkomligt och temperaturen synnerligen dräglig. Men trots att campen låg så nära till allt så saknade man något mycket viktigt. Man hade inget eget vatten. Därför var vattentransporterna till campen och vidare ut till positionerna en viktig del i det dagliga arbetet. Här levde man ändå i mycket nära kontakt med folket i beduinbyarna.

Det som besökarna på Tre Kronor minns mest är nog det fantastiska köket. Tre av sex kockar var yrkeskockar och det resulterade i rena restauranguppvisningarna vid ett flertal tillfällen. Varje bataljon brukar gå upp i vikt rejält. I genomsnitt 2,5 kilo per man. Om köket brukar vara lika bra jämt på Göta Lejon så är det lätt att räkna ut var den stora ökningen hamnar.

3. KOMP *Det var här vi bodde*

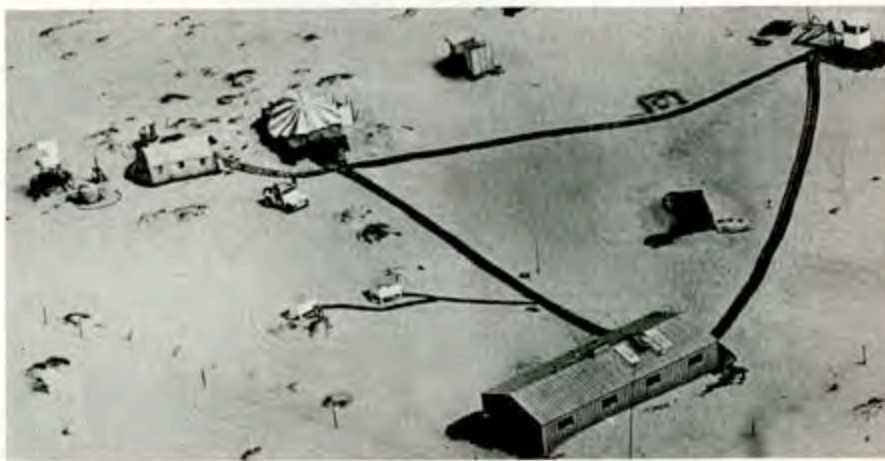
SDS: en har passerat 567 Får jag post nu?

SDS: en har passerat 567. Det var ett meddelande som betydde att man kunde hoppas på post inom ett par timmar. När man själv körde ut från 567 österut så visste man att nu började en lång och tröttsam färd genom öknen.

“Vindarnas tempel” det är postkuren på pos 568 det. Att den kallas så beror naturligtvis på att det blåser ganska rejält om den. Det i sin tur förklaras ganska enkelt genom att kuren står på den högsta punkten inom Swedbatts område. Positionen ligger hela 1,5 kilometer därifrån så grabbarna brukar faktiskt se till att få åka med positionsbilen när det är dax för vaktavlösning. Om positionsbilen då råkar vara inne på Göta Lejon så blir det så vackert att vänta med avlösningen till den kommer tillbaka. Själva positionen ligger i en dalsänka i närheten av en tjugig dadelpalmsodling.

När det väntas prominenta gäster till bataljonen så brukar det finnas en stående punkt som höjdpunkt på programmet. Man åker från Göta Lejon med jeep i riktning mot 569. Gästerna får en upplevelse som dom inte glömmer i första taget. Den som aldrig åkt i sanddyner förr tror inte det är sant att det går att klara de höga kullarna med bil. Efter en otrolig berg- och dalbanetur som kan ta sådär 45 minuter är man äntligen framme vid pos. Då känns det skönt att andas ut, dricka något uppfriskande och äta lunch.

Rabah—ett lummigt och svalt andningshål

Här har vi den sköna oasen Rabah. Här höll observatörerna till och vi höll vakt och skötte tankningen av alla bilarna. Från oktober var vi inte bara tjänande andar åt observatörerna utan 3. komp över tog då ansvaret för campen.

Triss i trissjollar plus en halv Mirage

Det var nog ingen som förnekade att man fick betald semester om man blev stationerad på OP Triss som låg uppe vid lagunen inom 3. komp område. Visserligen hade man bevakningstjänst att sköta men den var inte av det intensiva slaget och dessutom kunde den ibland göras med segelbåt.

Tre trissjollar fanns det vid OP Triss. Utmärkta båtar att lära sig segla med. Lagunen var dessutom perfekt för nybörjare. Varmt vatten och långgrund överallt. Inga skär eller stenar att riskera att stöta på heller. Det enda som egentligen stack upp i lagunen var stjärtpartiet på en nerskjuten Mirage från något av de senaste krigen. Ville man göra en längre avstickare så fick Miragen ofta fungera som rundningsmärke.

BALUZA *Det var här vi bodde*

Mellan 1918 och 1967 var Baluza en järnvägsstation på linjen Gaza-Qantara. Stationsbyggnaderna var de fyra hus som låg närmast söder om tennisbanan i linje med varandra. Det var ganska lätt att se var t ex väntsal och biljettkontor hade varit även när vi använde byggnaderna tio år senare. Efter sexdagarskriget i juni 1967 var järnvägens saga all. Baluza blev ett brigadhögkvarter för Israels försvarsmakt i norra Sinai.

Tre Kronor från 1976

Yom Kippurkriget 1973 ledde till att SWEDBATT fick ta över Baluza. Men det var ganska långt efter kriget som det skedde. Buffertzonen gick mellan 1974 och 1976 betydligt närmare Suezkanalen och Baluza låg då fortfarande kvar i den israeliska zonen. När buffert zonen flyttades i början på 1976 utrymde israelerna Baluza som under campnamnet Tre Kronor blev nytt högkvarter för SWEDBATT.

Norrtälje-mysig förort till Baluza

Norrtälje. Varför heter området ovanför backen i Baluza så? Tja, det ligger ju lite avsides norr om den stora bebyggelsen, så enkelt är det tydligen med den saken.

I Norrtälje bodde omkring 40 man. Det var gruppchefer från TPC, gruppchefer och troppchef i förplägnads, QM, 3:e QM, stf C rep o driv sat en del waiters.

I Norrtälje låg äxå mässarna för privates och NCO. Där fanns flera förråd och strax intill låg fasta radion med sin husvagn och Radio Malish i sitt skyddsrum under den stora sandkullen.

Festligt soligt och blåsigt när SWEDBATT fick medaljer

Vi hade hört talas om det där med medaljparad ända sedan vi kom hit veckan före midsommar. Ju mer tiden gick under hösten, ju intensivare blev snacket. Till slut blev snacket noggranna planeringar och intensiva träningar för att kunna visa upp ett snyggt program.

Generalrepetitionen blev den 17 oktober, två dagar innan den stora dagen. Generalrepetitionen blev samtidigt en liten medaljparad då sådana som skulle vara i tjänst den 19 oktober fick sina medaljer.

En generalrepetition ska ju gnissla lite för att det ska bli en bra premiär. Alltså gnisslades det en hel del. Största malören var när en av de fyra kameler som skulle vara med, störtade i en kurva och föll så olyckligt att beduinen som red bröt lårbenet. Punkten fick alltså utgå från programmet.

På själva medaljparaden var missarna små. Alla gästerna,

FN-svenskar i Mellanöstern med familjer liksom höga militära gäster, verkade imponerade av uppvisningarna i avancerad marschexercis, skytteplutons anfall och ett snabbt upprättande av vägspärr.

Största missen gjorde faktiskt bataljonschefen själv. Men missen var så snygg att bara initierade märkte den. Efter Force Commanders hälsningsord skulle bataljonen marschera förbi och ut. Bataljonen blev utkommenderad före och fick göra ett ärevarv för att åter komma på plats framför Force Commander.

Nåväl. Den lilla missen höjde liksom bara stämningen på den soliga men blåsiga dagen. Alla fick sina medaljer, antingen av Force Commander eller av sina respektive kompanichefer. Gästerna fick se en välregisserad uppvisning och promenerade tillbaka mot Baluza där festligheterna fortsatte till midnatt.

Force Commander medaljerar Jörgen Emilsson ...

..... Hasse Lundgren

.... och Siwert Carlsson.

Bataljonschefen medaljerar fanvakten i inledningen av medaljparaden. Torsten Eriksson får sin utmärkelse. Bataljonschefen själv blev naturligtvis medaljerad av Force Commander.

Många FN-svenskar gästade medaljparaden Börje Elg hjälper Kerstin Lothigius med barnvagnen. I bakgrunden Anita Elg och Monica Berndt.

För musiken på paraden svarade en ghanesisk militörkester som bjöd på marschmusik i exotisk tappning.

VÅT MEDALJMIDDAG

Den stora dagen den 19 oktober avslutades med en synnerligen våt middag i stora matsalen på Baluza. Medaljerade killar och prominenta gäster med Force Commander Rais Abin samt svenske ambassadören i Cairo Axel Edelstam hade just avslutat förrätten. Då började det plötsligt blåsa kallt genom nätfönstren. Sedan tog det bara några få minuter innan himmels portar öppnade sig på vid gavel.

Skarvarna mellan lättbetongblocken på matsalen har ingen tätning. Vattnet vällde alltså in över gäster, mat och festligt dukade bord. Bestörtning till en början, men snart såg alla det festliga i situationen.

När det regnar kommer det uppifrån. Blöta middagsgäster fr v Mats Karkiainen, Lasse Thysell och Kjell "Gubben" Andersson.

Vått och ruggigt men faktiskt ganska kul trots allt. Ambassadör Edelstam skrattar gott åt det överraskande skyfallet.

Över 300 000 flyktingar i Gazaremsan UNRWA hjälper dem med mat sjukvård skolor

Gazaremsan. Vi har hört talas om och läst om Gaza så länge vi kan minnas. Nu har vi själva varit där. Ett litet landområde där Medelhavets östra och södra kust förenas. Endast 45 gånger 7 kilometer stort. Här lever över 400 000 människor. Det betyder en befolkningstäthet av omkring 1000 per kvadratkilometer. I Gaza har man aldrig känt av vad självständighet vill säga. Praktiskt taget sedan 1200-talet har befolkningen levt under främmande herraväld. Över 300 000 av dem räknas som flyktingar. UNRWA hjälper dem med mat, sjukvård och skolor.

Alla flyktingarna får utbildning och sjukvård genom UNRWA och ca 200 000 får dessutom mat. Familjerna får mjölk, socker, ris och stekfett som ska räcka till dagsransoner på 1500 kalorier per person. Barnen får dessutom ett tilläggsmål i skolorna på 500 kalorier om dagen.—1500 kalorier är inte så mycket att man direkt kan leva på det, men inte heller så litet att man dör på det, säger svensken Magnus Ehrenström som är director och chef för UNRWA i Gaza sedan två år tillbaka.

Trots mathjälpen och 1,2 miljoner besök om året i de sjukhuskliniker som UNRWA driver, så är det ändå utbildningen som palestinierna själva betraktar som viktigast. UNRWA har i Gaza 133 skolor med 75 000 elever i olika stadier. Man har yrkesskolor som årligen undervisar 500 elever i praktiska och tekniska ämnen.

Tilläggsmåltiden i skolan serveras. Surmjölk, torsklever och olja läggs upp på en plåttallrik och äts med en plastsked.

Den unga mamman med sin baby väntar på att få komma in på en rutinkontroll på barnavårdskliniken.

Eleverna har ett intresse som skulle få en svensk lärare att svimma av lycka. Alla vill visa vad dom kan när lärarinnan Hilda Najeh Sayegh ställer sina frågor.

Barnavården är ett viktigt inslag i den omfattande sjukvården. Lilla Nuha Nafez El Otti vägs under kontroll av Rasha M Zaqqont och Amina Muhammad Ghabayen.

UNRWA betyder United Nations Relief and Work Agency for Palestine Refugees in the Near East. UNRWA startades i maj 1950. Verksamheten är förlagd till Libanon, Jordanien, Västbanken, Gaza och Syrien. Som flyktingar räknas de människor, samt deras barn och barnbarn som i minst två år bodde i och flydde från de delar av Palestina som sedan blev Israel. Det var 800 000 som flydde 1948. I dag är siffran 1,7 miljoner och ökningen ett resultat av den naturliga folktillväxten men också av kriget 1967 då över 200 000 ytterligare flydde.

Budgeten för UNRWA ligger i år på nära 5140 miljoner. Drygt 95% kommer från olika stater och 4% från andra UN organisationer och 1% från frivilligorganisationer. Över 80% kommer som frivilliga bidrag från tio stater. USA lämnar den överlägset största delen medan Sverige i år är den näst största givaren.

Fakta om UNRWA

Magnus Ehrenström

Folkfest i Gaza när SWEDBATT besegrade hemmalaget med 5-3

Det hade snackats om matchen mellan Gaza och SWEDBATT länge. Matchen är tradition. Det kan komma mycket folk och det brukar vara hög stämning på läktaren. Vi måste göra en bra match.

Allting stämde. Stämningen blev fantastisk under matchen. 4000 åskådare med Gazas borgmästare och UNWRA-chefen Magnus Ehrenström i spetsen fick se svenskarna vinna med 5-3 i en match som var oviss och otroligt spännande tills det bara var någon minut kvar.

Första halvlek var något avvaktande. SWEDBATT hade flera chanser men missade varje gång. Istället blev det Gaza som i mitten på halvleken kunde göra 1-0 genom att raka in en halvräddning från utmärkte målvakten Leif Nord. 1-0 stod sig i halvlek.

Andra halvlek var bara några minuter gammal när svenskarna satte igång en jättepress. Gazakillarna hade svårt att hålla rent framför mål och var tvungna att ordna en straff för att få andrum. På den gjorde Hans Olsson 1-1 och redan i anfallet därpå blev det 2-1 genom Stefan Johansson efter snyggt växelspel i hela kedjan. När Pelle Svensson strax efteråt slog in 3-1 trodde man att matchen var avgjord.

Det var den långtifrån. Under publikens jubel gjorde Gaza 2-3 och 3-3 och hade verkligen vinden i ryggen med hjälp av det nu stormande publiktrycket.

Men matchen vände igen. När det såg som mest hotande ut för ett ledningsmål för Gaza så gjorde SWEDBATT 4-3 istället. Lagkaptenen Bernt Karlsson slog ur nästan dödsvinkel en kanonhård boll upp i motsatta krysset. Den store dribblaren Gösta Magnusson avslutade sedan med sologenombrott och 5-3.

De mycket sportsliga Gazakillarna gratulerade svenskarna och bytte tröjor med dom under den fina publikens jubel. Sedan blev det ärevarv runt planen, TV-intervju med Sveriges Radio och medaljering uppe på hederstribunen.

Matchen är slut och segrusiga lagkamrater springer ärevarv runt planen med lagkaptenen Bernt Karlsson i gullstol. De blågula tröjorna har man redan bytt ut mot Gazas ljublå.

I ledningen för första gången i matchen. Stefan Johansson vänder lycklig tillbaka ut mot planen efter att ha slagit in 2-1. Bollkallen nr 13 verkar inte lika glad.

Gösta Magnusson avslutar matchen med att hårt tränga slå in 5-3.

Olle Tolgraven från Sveriges Radio gör segerintervju för TV. Torben Pedersen grunnar på ett illmarigt svar.

En FN-veteran berättar:

Här samlades sista Gazabataljonen för att rädda sig undan 6-dagarskriget

Carl-Eric Söderberg är FN-veteran. 1958 gjorde han sin första bataljon 5G som signaltroppchef. 1967 gjorde han den bataljon, 31G, som skulle bli den sista Gazabataljonen. Nu gör han sin fjärde bataljon. Han var kvartermästare på 64M liksom han är på 66M.

Vi åkte med Carl-Eric upp till Gaza och tittade på några av de ställen som var hemvist för svenskarna mellan 1956 och 1967. 1958 låg Carl-Eric med STR på Tre Kronor nere vid beachen. Campen ser ut som den gjorde då, men nu är det israelerna som har hand om den.

1967 hamnade Carl-Eric med I. komp i de fyra dansk-norska förläggningarna i Beit Lahia. Där fick man inte stanna länge.

— Tiden i Gaza var helt annorlunda mot tiden i Sinai säger Carl-Eric. I Sinai har vi ju det väldigt lugnt. Uppe i Gazaremsan var det oroligt jämt. Det var bara 500 meter mellan de olika sidorna och de låg ofta och sköt på varandra, speciellt på nätterna.

— När det drog ihop sig till kris i maj 1967 så samlades vi alla här på hill 88. Vi skulle börja evakuera den 5 juni. Vid 3-tiden natten till den dagen kom det larm. Tåget stod klart på Gaza järnvägsstation och vi packade det allra nödvändigaste och stack iväg med halva styrkan i riktning mot Qantara.

— Här är det säger kvartermästaren på 3. komp Carl-Eric Söderberg. Här är hill 88 där bataljon 31G hade dragits samman strax innan 6-dagarskriget bröt ut för tio år sedan. Jag trodde aldrig jag skulle hitta platsen. Allting är förändrat nu tio år senare men utsikten går inte att ta fel på. Det känns underligt att stå här igen efter så många år.

— Vi hade en dramatisk resa mot väster. Vi förstod i höjd med Rafah att kriget hade brutit ut. Strax väster om El Arish mötte vi det ammunitionståg som någon timma efteråt träffades av raketeld och nu står kvar på spåret helt sönderskjutet.

— Vi lyckades ta oss över Suezkanalen till Qantara och vidare till Port Said där vi gick i skydd vid ett hotell som hette Casino. Vi evakuerades från Port

Said av Orientlinjens Timmerland till Cypern. En timma efter att vi hade lämnat Port Said så träffades hotellet av eld från israeliska flygplan och jämnades med marken.

Hill 88 är nu en lummig apelsinodling. Här finns inte ett spår av någon bebyggelse. För tio år sedan lämnade ett par hundra svenskar platsen i allra största hast. Carl-Eric Söderberg var en av dem.

Järnvägsstationen i Gaza ligger öde. Här var det förr liv och rörelse. Arabiskan smattrade mellan väggarna i vantsalarna. — Härifrån åkte vi på organiserade leaverosor till Cairo. En flaska whisky tog man med och så en filt. Filten behövde man för att inte bli helt genomdammig eftersom tågen saknade fönster. Det var även härifrån vi åkte när vi brådstörtat måste lämna Gaza.

Besök på engelska krigskyrkogården i Gaza. Gubbarna som så pietetsfullt vårdar platsen har gott minne för ansikten. — Yes, saw you here in Gaza before.

DET VAR VI SOM VAR BATALJON 66M

BATALJONSCHEF

Johan Palmgren
Jägarstigen 71
181 46 Lidingö
08/7672013

STÄLLF.

BATALJONSCHEF

Bobby Ståhle
P1 4108
770 10 Fredriksberg
0591/20565

STABSCHEF

Leif Windmar
Nyponvägen 50
150 30 Mariefred
0159/11272

STABEN

Richard Kirkevall
Sjöhästvågen 8
212 36 Malmö
040/499894

Paul Andersson
Vallavägen 165
136 41 Handen
08/7778454

Ole Billberg
Skepparegängen 24
413 18 Göteborg
031/120624

Jonas Hafström
Frejgatan 14
113 49 Stockholm
08/308359

Peter Tamm
Vankiva Gård
281 50 Hässleholm
0451/19263

Bengt Widstrand
Korpgatan 12
961 00 Boden
0921/12127

Rolf Noberg
Eva Bonniersgata 10IV
126 66 Hägersten
08/463593

Torsten Larsson
Storgatan 45
736 00 Kungsör
0227/13191

Olle Lundbergh
Sigtunagatan 15
113 22 Stockholm
08/301915

Sven Zetterberg
Vasavägen 19
182 74 Stocksund
08/852062

Kenneth Engström
Folkungagatan 53
116 22 Stockholm
08/401853

Tommy Knutsson
Dimvädersgatan 42
417 37 Göteborg
031/530522

Gösta Magnusson
St Brännbovägen 29
190 30 Sigtuna
0760/50687

Karl-Erik Andersson
Älgstigen 1A
541 00 Skövde
0500/16164

Bobby Hazelius
Banérgatan 16C
752 37 Uppsala
018/153607

Mats Paulsson
Notariegatan 29
216 11 Malmö
040/156713

Mikael Ekström
Tallkottsvägen 10B
741 00 Knivsta
018/341443

Sven-Rune Sundin
6:e Villagatan 21
653 41 Karlstad
054/155710

Arnold Ronnstedt
Aschebergsgatan 27
411 33 Göteborg
031/166217

Esbjörn Jansson
Fack 60 Uddnäs
783 02 Stora Skedvi
0225/40364

Carl Johan Gaunitz
Lergöksgatan 81
214 79 Malmö
040/213541

Lennart Alasjö
Hökegårdsgatan 11A
431 38 Mölndal
031/161992

Rune Olsson
Krukvägen 6
910 70 Dorotea

Dan Fritz
Nonnens väg 11
451 00 Uddevalla
0522/19860

Jan-Erik Oja
Luleå tingsrätt
Box 281
951 24 Luleå
0920/28010

Bengt Plomgren
Slupvägen 51
430 34 Onsala
0300/62270

Tommy Wiberg
Marielundsgatan 23
431 37 Mölndal
031/279496

Richard Gyllenhammar
Kung Oscars väg 7
222 40 Lund
046/139886

Mikael Haglund
Parkgatan 37
521 00 Falköping
0515/12140

Sven Säfström
Malmgårdsvägen 4
116 38 Stockholm
08/407225

Karl-Johan Nyberg
Älvkvarnsvägen 193
163 54 Spånga
08/368336

Karl-Erik Dahlgren
Dr Forselius gata 15
413 26 Göteborg
031/160189

Sven-Olof Palmqvist
Mellanållagatan 27
281 00 Hässleholm
0451/15335

Resersättning på gång. Stig Seipel kvitterar och kassans Sven Säfström är redo med pengarna.

Bo Lönn
Klockarvägen 53
157 61 Södertälje
0735/18129

Inge Ekblad
Bondevägen 6
260 91 Förslöv
0431/51155

Magnus Englund
Amerikagatan 1D
414 63 Göteborg
031/122785

Christer Olofsson
Box 13041
580 13 Linköping
013/98681

Peter Engström
S:a Långgatan 10-12 C
572 00 Oskarshamn
0491/15244

Stig Seipel
Nygatan 3 Mölltorp
546 00 Karlsborg
0505/30367

Roland Werleryd
Skruvvägen 12
831 00 Östersund
063/110439

Walter Meijer
Hamngatan 1B
149 00 Nynäshamn
0752/16570

Man blev bortskämd med bad och sol. Beduinerna skyddade sig för solen medan vi exponerade oss.

STAB-O. TROSSKOMPANIET

Olle Bergius
Plogvägen 4
871 00 Härnösand
0611/164 62

Lennart Bergman
Kopparvägen 39B
791 00 Falun
023/701 93

Stabsgrp
Jörgen Emilsson
P1 450
575 00 Eksjö

Jan Olsson
Rådjursstigen 18
703 75 Örebro
019/23 41 44

Roger Lindberg
Horsensgatan 84
654 67 Kristad

STABSPLUTON

Lars Ivarsson
Spikvägen 12
831 00 Östersund
063/12 38 27

Ulf Smede
Kristinebergsvägen 7
112 44 Stockholm

Stabsgrpp
Thomas Wiman
Ankarvägen 19
852 54 Sundsvall
060/12 60 77

Bo Steen
Hälsövägen 37
252 42 Helsingborg

Thord Isacson
Färjemansgatan 13 A
831 00 Östersund
063/11 40 37

Kenneth Olsson
Box 1758
793 00 Leksand
0247/300 91

Eddie Nilsson
Margaretagatan 28
312 00 Laholm
0430/112 40

Lars Helliqvist
Skansholm 701
912 00 Vilhelmina

Bengt Lindqvist
Hägnadsvägen 6 B
199 00 Enköping
0171/307 28

Raspegrpp
Leif Lismyr
Nockebytorp 8 B
161 41 Bromma

Hasse Lundgren
Kalendervägen 113 A
415 13 Göteborg

Göran Jönsson
Östanvindsgatan 43
434 00 Kungälv

Rastgrpp
Anders Bergstedt
Jakob Ulfssonsväg 2 C 1
150 30 Mariefred
0159/114 39

Torsten Eriksson
Viktastargatan 64
722 41 Västerås
921/14 34 40

Stefan Jacobsson
PI 2695 Hemsjö
441 00 Alingsås
0322/501 39

Lennart Gunnarsson
Lillegårdsvägen 15 A
541 00 Skövde
0500/833 35

Hans Darlöf
Box 325
790 20 Grycksbo
023/405 61

Klas Engström
PI 2045
830 44 Nälden
0640/200 95

Lars Lundgren
Kungsgatan 105
461 00 Trollhättan

Lennart Elenius
Stenvägen 22
981 00 Kiruna
0980/155 36

Stefan Johansson
Hallingsgatan 3 C
217 63 Malmö
040/96 35 89

Lennart Isaksson
Bergmansgatan 20 C
971 00 Malmberget
0970/234 95

Berno Gustafsson
Tranhult
560 22 Månsarp
036/642 34

Lars-Åke Lіндеgren
Kuldegårda
620 16 Ljugarn
0498/910 73

Bengt Svensson
Järnvägsgatan 4 J
290 20 Åhus

Tony Pellika
Blåklintsvägen 16
683 00 Hagfors

Trädstrpp
Jan Eriksson
Ringen 60
930 50 Boliden
0910/609 51

Ove Berntrler
Västgötavägen 27
451 00 Uddevalla
0522/115 09

Christer Gustafsson
Bastugatan 18
552 48 Jönköping
036/13 24 04

Thomas Lindblom
Drottninggatan 30-36
252 21 Helsingborg
042/11 89 59

Siwert Carlsson
Källeryd Haurida
570 40 Aneby
036/830 21

Bo Truissou
Frövägen 17 C
352 41 Växjö
0470/142 63

TRANSPORTPLUTON

Folke Johansson
Box 3
840 79 Borgvattnet
0695/500 03

Åke Albertsson
von Essenvägen 12
552 71 Jönköping
036/18 41 92

1. Transportgrpp
Bength Uddefors
Strömstadsvägen 6A
451 00 Uddevalla
0522/35480

Driver Bength Uddefors

Peder Granberg
Västgötavägen 1 C
534 00 Vara
0512/111 04

Sten-Håkan Karlsson
Önavägen 42
792 00 Mora
0250/113 09

Roland Adolfsson
PI 3304
532 00 Skara
0511/290 45

Bo Andersson
Kullgatan 2
590 40 Kisa

Ulf Moren
Norrbölegatan 35 B
931 00 Skellefteå

Kent Eriksson
Hermelinsbacken 4B
971 00 Malmberget

Magnus Wickström
Runslingegatan 11
723 51 Västerås
021/1816 73

Åke Edvinsson
Änge 1599
830 21 Tandsbyn
063/530 59

Arne Gustafsson
Hallsmossen
640 34 Sparreholm
0157/330 43

Bengt-Göran Eriksson
Videgatan 2
268 00 Svalöv
0418/636 91

Per Ström
Floravägen 5
774 00 Avesta
0226/533 80

2. Transportgrpp
Thomas Johansson
PI 2098
512 00 Svennilinga
0325/210 05

Ulf Davidsson
Krossvägen 2
852 54 Sundsvall

Driver Ulf Davidsson

Björn Nyström
Lördagsvägen 24
860 21 Sundsbruk

Dahn Nilsson
Ellestorp PI 226
242 00 Hörby
0415/602 02

Tommy Björklund
Tunhemsvägen 69
461 00 Trollhättan

Lars-Erik Alkvist
Vinkelvägen 7
981 00 Kiruna
0980/184 10

Seppo Niskanen
Krutstampsvägen 4
710 30 Gyttoorp
0587/250 82

Uno Olsson
Timmerbergsvägen 2
451 00 Uddevalla

Bertil Larsson
Kuarp
570 85 Silverdalen

Bengt Sundberg
Bråneke
532 00 Skara
0511/291 11

3. Transportgrpp
Karl-Gustaf Gustafsson
Birger Jarlsgratan 7 B
552 47 Jönköping

Christer Fagerström
Kolonigatan 21
381 00 Kalmar

Torben Pedersen
Brunnbäcksgatan 23 B
252 31 Helsingborg
042/18 07 14

Ronald Andersson
Box 93
370 11 Backaryd
0457/502 17

Stefan Dahlgren
Materialvägen 23
920 60 Storuman
0951/108 21

Sven Nilsson c/o Holmblom
Strandplan 15A
961 00 Boden
0921/162 85

Driver Bertil Eklund

Bertil Eklund
Hantverkargatan 85 uppg. W 2tr.
112 38 Stockholm

Klas Wigur
Sturegatan 10
582 21 Linköping

Gunnar Andersson
Vifolkavägen 3 A
590 20 Mantorp

Jesper Lyrholm
Kyrkebyn
660 40 Segmon
0555/911 21

Thomas Rabinger
430 65 Ravlanda
0301/444 65

Röger Lundström
Box 42
540 50 Moholm
0506/200 76

REP O DRIVPLUTON

Ulf Svensson
Larsbergsvägen 7/523
181 38 Lidingö

Olov Knutsson
Holmstugatan 22 A
603 54 Norrköping

1. Reparationsgrpp
Hans Asterhed
Revingehed
240 17 S Sandby
046/611 21

Peter Linden
Fagerhult
560 10 Skillingaryd
0370/630 75

Tore Redin
Brottsgården
510 91 Långhem
0325/410 51

Tage Olsson
Hjalmar Lundbomsvägen 83 B
981 00 Kiruna

Christian Larsson
Abbekåsgatan 13
214 40 Malmö

Göran Åkerstein
Lindåkersvägen 5 B
781 00 Borlänge

Danilo Pizzoni
Trallbanevägen 2
134 00 Gustavsberg
0766/312 18

Ulf Pettersson
Skolgatan 33
602 25 Norrköping

2. Reparationsgrpp
Mats Torefeldt
Hjortronvägen 26
151 49 Södertälje
0755/372 09

Håkan Almroth
Regementsgatan 26
723 45 Västerås

Göran Edin
Larsbergsvägen 16
181 37 Lidingö
08/765 65 93

Arne Nilsson
Tibastvägen 6
372 00 Ronneby
0457/216 61

Sture Palo
Ringgatan 30
951 39 Luleå

Bengt Karlström
Öringvägen 10 B
981 00 Kiruna

Lars Thysell
Frostagatan 24 A
242 00 Hörby

Glenn Pilbro
Västra Vägen 3
592 00 Mariestad
0501/186 46

Elektriker Sture Palo såg till att vi fick ljus i våra hus och ström i våra kontakter.

Pionjärgrupp

Torwald Snickars
Ateljévågen 22
172 41 Sundbyberg
08/29 96 15

Thomas Hedström
Kanthalgatan 9
734 00 Hallstahammar

Yngve Wahlén
Byggmästargatan 10 C
754 35 Uppsala
018/13 63 15

Tommy Björling
Vädbäcken
522 00 Tidaholm
0502/210 32

Håkan Andersson
Danagatan 12
417 11 Göteborg

Nils Åkesson
Dragonvägen 16
291 35 Kristianstad

Anders Nilsson
Varvsgatan 9
371 00 Karlskrona
0455/128 96

Mats Karkiainen
Professorsvägen 17
951 63 Luleå

Drivmedelsgrupp
Lars-Åke Säll
Parkgatan 24A
571 00 Nässjö
0386/109 35

Benny Jansson
Endrevägen 36
621 00 Visby

Förrädsgrupp

Bengt Jonasson
Stenhuggargränd 22
831 00 Östersund
063/12 12 01

Mats Thisell
Vintergatan 6
561 00 Huskvarna
036/14 27 89

Ulf Fjällström
Liden
450 71 Fjällbacka
0525/310 21

Packgrupp
Jan Kämpäs
Tornavägen 17 B
223 63 Lund

Reine Lindberg
Mariégården 49
290 70 Svängsta

Erik Skoglund
Box 45
970 35 Tärändö
0978/220 43

Thomas Sörqvist
Studentvägen 30
752 34 Uppsala

SJUKVÅRDSTROPP

Bengt Tillberg
Hällgatan 12
582 63 Linköping
013/15 35 26

Stellan Melander
Frösövägen 61 A
832 01 Frösön

Åke Johansson
Norra Kyrkogatan 14 B
871 00 Härnösand

Anders Hellgren
Björka Norrgård
575 00 Eksjö
0381/12724

Ulf Lingbratt
Residensgatan 25 A
951 35 Luleå
0920/19095

Jan-Erik Stenmyr
Björkvägen 2
360 24 Linneryd
0470/340 50

Ingemar Amberntsson
Övre Kvarngatan 31 B
502 44 Borås

Håkan Karlsson
Skogsstjärnevägen 20
372 00 Ronneby
0457/15603

Markko Lehtonen
Murbergsvägen 15
871 00 Härnösand
0611/18675

Björn Jansson
Gillberga Gärd
660 30 Värmlands Nysäter
0533/320 08

Benny Hallberg
Namsoplan 8
824 00 Hudiksvall
0650/136 53

FÖRPLÄGNADSPLUTON

Anders Ahlberg
Tegelhagsvägen 23
191 39 Sollentuna
08/35 78 35

Livsmedelsgrupp
Ingmar Nilsson
Grönadal
270 33 Vollsjö
0416/303 55

Åke Andersson
Magister Nilssons Väg 10
702 30 Örebro
019/24 05 68

Robert Lindgren
Onsjögatan 8
262 00 Ängelholm
0431/313 51

Per-Erik Jakobsson
Strandgatan 8
911 02 Vännäsby
0935/204 05

Lennart Carlsson
Synarevägen 14
684 00 Munkfors
0563/520 31

Tommy Engström
Rosenbergsgatan 4
681 00 Kristinehamn
0551/101 50

Mats Botström
Box 48
680 90 Nykroppa

Koktropsgrupp
Kjell Nilsson
Box 28
370 24 Nättraby
0455/470 30

Tor-Björn Johansson
Ängsvägen 7
573 00 Tranås
0140/159 29

1. Kokgrupp
Tommy Carlsson
Serenadgatan 47
214 73 Malmö
040/893 20

Per-Åke Johansson
Skogsvägen 3 Tofta
531 00 Lidköping
0510/613 09

Sven Rolandsson
Brunnsvägen 2 C
290 70 Svängsta

Lars-Erik Andersson
Slagdala
570 80 Virserum
0495/30432

Mats Lindgren
Pl 1624
290 37 Arkelstorp

2. Kokgrupp
Tommy Ringvall
Pl 1437
635 90 Eskilstuna
016/35 32 20

Bror Andersson
Risingsväg 31
612 00 Finspång
0122/136 32

Per Johansson
Rosenbergsgatan 28 A
252 54 Helsingborg

Kjell Andersson
Kummingatan 46C
754 48 Uppsala
018/25 08 78

Benny Gjermandsen
Rökullagatan 32 D
252 57 Helsingborg

Mävsgrupp
Svante Eriksson
Pl 4471
821 00 Bollnäs
0278/147 91

Peter Karlsson
Björklundsgatan 6 B 2 tr.
151 41 Södertälje
0755/348 46

Karl-Göran Niemi
Box 762
970 40 Pajala
0978/101 49

Peter Hollbrink
Häggens 32 19
830 30 Lit
0642/201 75

Leif Carlsson
Scharinsvägen 1
902 44 Umeå

Karl-Axel Hörstedt
Persgatan 14 C
416 58 Göteborg

Owe Johansson
Tallidsvägen 5 B
131 00 Nacka
08/716 07 18

Patrik Wernheim
Solhems Hagväg 70
163 56 Spånga
08/760 70 14

Ronny Carlsson
Producentgatan 5
214 82 Malmö
040/13 30 25

Jan Andersson
Björkvassla 11
790 56 Våmhus
0250/453 05

Ambulansförare Markko Lehtonen

Thomas Johansson
Fridhemsgatan 19
330 17 Rydaholm
0472/20573

Hälsövårdsgrupp
Per-Runo Åhnblad
Skrattnäsvägen 49
123 49 Farsta
08/94 59 22

Kjell Bergman
Hamngatan 2 E
652 24 Karlstad

Mellanstinky Kjell Bergman

—Jaaaaaahaaaa. Spänstige tungvikaren Owe Johansson slänger sig över nätet efter inslagen matchboll i en träningsmatch.

Marketeriergrp

Mikael Ströberg
Hasselstigen 9B
352 43 Växjö

Peter Wikhall
Hammarbacksvägen 59
230 30 Oxie
040/54 60 61

Jens Eriksson
Fryxellsgatan 36
662 00 Ämål
0532/141 63

Bernt Östborg
Radarvägen 15
183 61 Täby
08/7562569

Sören Adén
Långgatan 35 A
574 00 Vetlanda
0383/10460

Jan Lindberg
Sälggatan 5
552 45 Jönköping
036/174252

Gunnar Andersson
Gunnagatan Flistad
540 18 Tidän
0500/70032

Esko Avikainen
Pl. 4316
505 90 Borås
033/50033

Ulf Dahlgren
Robert Almströmsgata 7
113 36 Stockholm

Staffan Golder
Bäckavägen 7 A
241 00 Eslöv
0413/16347

Infogr
Jacob Hamilton
Gustafsfält Färlöv
291 00 Kristianstad

Olov Sundström
Kaggeholmsvägen 56 2tr
122 40 Enskede
08/496160

Staffan Golder stabsgruppen

Håkan Johansson
Jakthornsgatan 26
654 70 Karlstad
054/133348

Christer Permfors
Professorgatan 8 A
214 53 Malmö
040/211937

Ingemar Sund
Berggatan 5
360 10 Ryd

Roger Karlsson
Lyckebyvägen 4
570 80 Virserum
0495/31487

Tommy Björklund
Vallmobergen 3
52014 Åsunden
0321/20312

Arne Johansson
Rosendalsvägen 11 3tr
212 19 Malmö
040/938616

Ulf Asplund
Dübengatan 27 A
981 00 Kiruna
0980/16189

Björn Nilsson
Lövtorpsvägen 7
151 48 Södertälje
0755/10952

Lars Gustavsson
Pl. 5230
343 00 Älmhult

Christer Malm
Lantmannagatan 16
560 10 Skillingaryd
0370/70991

Karl Gustav Gustinger
Huseby Bruk
340 32 Grimslöv
0470/52068

Dragan Stamenkovic
Rydvägen 8
360 52 Kosta
0478/50665

Hans Erik Nymark
Gruvplan 8
653 43 Karlstad
054/161639

Bo Svensson
Älvåkersgatan 1
653 49 Karlstad
054/182454

I. SKYTTEPLUTON

Reijo Lehtinen
Pilgården 2 B
261 42 Landskrona
0418/11208

Roger Almström
Box 118
910 06 Norrfors
0930/91010

Göran Jönsson
Skylnäs 1356
830 20 Brunflo
0693/34028

Anders Svärd
Ågsvägen 21
352 50 Växjö
0470/60185

Henric Svensson
Rundelsvägen 21
560 12 Vaggeryd
0393/10677

—Vad sysslar dom med där borta egentligen. Jan Sandberg och hans grabbar vid pos 550 blicker bort mot E-linjen.

Leif Andersson
Åvalundsvägen 21
183 40 Täby
08/7582608

Per Stebner
Hjälmsjö
286 00 Örkellunga
0435/51573

Tonny Westerberg
Skogsvägen
620 35 Färösund
0498/21526

Mikael Quick
Pl. 4286
930 20 Burträsk
0914/40039

Robin Ragnarsson
Lugnet 15 A
921 00 Lycksele
0950/11373

Mats Pettersson
Gulsparsvägen 27 C
214 61 Malmö
040/963974

Kenneth Ternstedt
Malmgatan 32 B
774 00 Avesta
0226/53439

Peter Gärden
Ekstugan
611 00 Nyköping
0155/57143

Peter Gärden I. skyttepluton

Åke Eriksson
Sogiedal
360 71 Nottebäck
0474/40489

Mats Johansson
Sergeantgatan 6
212 33 Malmö
040/492577

Jan Sandberg
Stationsvägen 2
360 32 Gemla
0470/67108

Per Larsson
Blåsbackegatan 19
302 47 Halmstad
035/111937

Peter Fritzton
Törnålsgränd 2
552 69 Jönköping
036/186506

Göran Flensburg
Lektorsgången 5 A
214 56 Malmö
040/920394

Martin Ekström
Göteborgsvägen 97 C
445 00 Surte
031/981552

**FÖRSTA
KOMPANIET**

Mats Kristoffersson
Hotsjöstrand
791 00 Falun
023/22529

Göran Andersson
Mossgatan 139
654 66 Karlstad
054/189985

Stabsgrp
Johnny Björck
Stensborgsvägen 24
150 22 Nykvarn
0755/40936

Lars-Olof Olsson
Humlegatan 9 7tr
211 37 Malmö

Ulrik Johansson
Skuntamåla
360 23 Älmehöda
0477/64017

Timo Pekkarinen
Kyrkoby 306
245 00 Staffanstorps
040/445263

Reijo Nordlund
Pollux C2
771 00 Ludvika
0240/18596

Göran Aspegag
Näktergalsvägen 4 A
370 20 Lyckeby
0455/22123

Göran Nilsson
Lyeckovägen 46
343 00 Älmhult
0476/10482

2. SKYTTEPLUTON

Christian Thunberg
Hyttegatan 38-40 B
791 00 Falun
023/26843

Mac Reuterswärd
Mölnsätra gård
175 74 Järfälla
0758/50044

Jan Andersson
Pl. 1761 Medbo
450 30 Brastad
0523/47516

Roger Eriksson
Oxelgatan 3
552 45 Jönköping
036/174174

Pehter Linge
Tingsvägen 22
573 00 Tranås
0140/18329

Dennis Svensson
V. Storgatan 12
293 00 Olofström
0454/42951

*Snart tid för avlösning.
Ska bli skönt med något
kallt att dricka.*

Ulf Persson
Hammarlv 41 Pl 4404
231 00 Trelleborg
0410/32007

Jörgen Wendt
Narvegatan 6
243 00 Tomelilla
0417/13782

Kenneth Svensson
Ramelsväg 139
213 69 Malmö
040/944491

Jan Jacobsson
Nyborg
545 00 Töreboda
0506/210 83

Björn Karlsson
Kihlsgatan 15
382 00 Nybro
0481/12602

Charlie Spetz
Norravägen 27
381 00 Kalmar
0480/11894

Frank Carlsson
Turistgatan 45
942 00 Älvisbyn
0929/12556

Bo Andersson
Torsbovägen 10
560 12 Vaggeryd
0393/11336

Nils-Olof Ahlqvist
Odensväg 3
342 00 Alvesta
0472/13685

Lennart Johansson
Klockhusgatan 4 B
381 00 Kalmar
0480/10184

Einar Håkansson
Mästreda
360 42 Braås
0474/30165

Lars Hansson
Algatan 68
231 00 Trelleborg
0410/16910

Staffan Lindholm
Corneliusgatan 4 C
774 00 Avesta
0226/55583

Lars-Erik Björck
Göingegatan 16 A
281 00 Hässleholm
0451/80834

Göran Lindberg
Hjortsbergavägen 7
342 00 Alvesta
0472/10704

Thomas Öndemar
Skogstorp
150 20 Järna
0755/52086

Thomas Johansson
Smålandsgatan 46
571 00 Nässjö
0380/15387

Ulf Jensen
von Lingensväg 7
213 70 Malmö
040/215529

Arne Karlsson
Envägen 2
463 00 Lilla Edet
0520/55170

Kjell Jonasson
Gustavminne
340 32 Grimslov
0470/50006

John Rexmar
Ringvägen 176
260 40 Viken
042/237296

Tomas Ahlström
Pl. 3366
860 24 Alnö
060/588130

Christer Johansson
Ulfbäll 3
510 80 Tranemo
0325/70845

Peter Wennström
Klostergatan 7 B
574 00 Vetlanda

Leif Nord
Hässelbyvägen 51
163 52 Spånga
08/36725

Klas Freijd
Kungsgatan 9 D
552 60 Jönköping
036/125724

Mats Rullander
Byvägen 10
870 52 Nyland
0612/22089

Lennart Göthlander
Nennesmo
330 21 Reftele
0371/20615

Hans Lindgren
Nordlinds väg 100 C
217 73 Malmö
040/917463

Lars Nilsson
Krapperrupsvägen 115
260 41 Nyhamnsläge
042/44850

Lars Andersson
Marsvinholmsgård
271 00 Ystad

Per Hansson
Landsvägen 35
270 10 Skivarp
0411/30096

Jan Jönsson
Karlavägen 32 B
552 66 Jönköping
036/114492

3. SKYTTEPLUTON

Göran Zackari
c/o Stensmyr Gamliav.
902 44 Umeå
090/129663

Respekten var påfallande när chefen för armén generallöjtnant Nils Sköld gjorde sina positionsbesök.

Ulf Meyer
Korpralsvägen 36
902 53 Umeå
090/138887

Lars Ohlsson
Danagatan 2
280 61 Knislinge
044/61690

Lennart Eldh
Stabbegatan 16
416 80 Göteborg
031/213836

Pär Sigurdsson
Pl. 6680
686 00 Sunne
0565/43075

Rickard Lundqvist
Agnesfridsvägen 43
213 63 Malmö
040/492668

Roger Nilsson
Pl. 812
660 92 Deje
0552/11302

Jan-Åke Lindh
Sundsgatan 12 A
661 00 Sjöfö
0533/16134

Gert Johansson
Kungsgatan 43
352 33 Växjö
0470/26761

Göran Dicksson
Maskrosvägen 5
291 50 Kristianstad
044/119176

Svante Wallius
Hägerstensvägen 164
126 53 Hägersten
08/196808

Per-Åke Malmros
Pl. 1342
290 34 Fjälkinge
044/53006

Mats Nilsson
Landsvägsgatan 21 B
371 00 Karlskrona
0455/12874

Anders Mårtensson
Erikslustväg 42 J
217 73 Malmö
040/917960

Gert Lundberg
Ängsgatan 22
270 50 Hammenhög
0414/40304

Jan-Olof Svensson
Brunnsbo 101
420 14 Säve
031/960005

Nils-Gunnar Andersson
Vessleda
571 00 Nässjö
0380/50063

Lars Andersson
Söndra
570 02 Stockaryd
0382/25150

Curt Bertilsson
Råsmåte L7
573 00 Tranås
0140/60193

Sven-Olof Nilsson
Januariagatan 14
415 15 Göteborg
031/432495

Björn Carlsson
Erik Dahlbergsgatan 18
211 48 Malmö
040/36877

Åke Sigurdsson
Pl. 6680
686 00 Sunne
0565/43075

Tommy Boström
Djupdalsbrinken 6
667 00 Forshaga
054/70685

Roger Boström
Djupdalsbrinken 6
667 00 Forshaga
054/70685

Åke Karlsson
Rönnbärsvägen 3 B
576 00 Sävsjö
0382/11857

Ove Börjesson
Kruslagsvägen 10
552 59 Jönköping
036/123246

Kent Madsen
Fogdegatan 14
263 00 Höganäs
042/42782

Nils-Olov Trulsson
Skogsvägen 7
280 62 Hanaskog
044/163091

Mats Carlsson
Fiskmäsvägen 66
123 49 Farsta
08/949285

Bo Holmqvist
Finlandsгатan 18
214 13 Malmö
040/923864

Tommy Olsson
Känna
341 00 Ljungby
0372/17030

Stig Widh
Allbogatan 17
342 00 Alvesta
0472/11423

Roger Öster
Kamrerгатan 2 B
211 56 Malmö
040/121969

Jan-Åke Hansson
Korpvägen 26
230 44 Vintrie
040/155877

Anders Ritheim
Bivägen 14
552 48 Jönköpiug
036/133532

Hans Ohlsson
Th. Johannsgatan 3 A
352 33 Växjö
0470/17215

Sören Möllmark
Fiskareгатan 2 B
360 51 Hovmantorp
0478/40175

Sören Möllmark 3. skyttepluton

TROSSTROPP

Ulf Larsson
Lättingebacken 6 7r
163 62 Spånga
08/7609309

Mats Ljunggren
Aprilгатan 3
252 52 Helsingborg
042/150570

Sjvgrp
Anders Karlsson
Asp handel
152 00 Strängnäs
0152/60035

Lars Olof Jeppsson
Starvägen 12
230 10 Skanör
040/470467

Bo-Lennart Molin
Södergatan 41
543 00 Tibro
0504/10514

Kokgrp

Martin Borg
Prästgården Slöta
520 47 Vartofta
0515/30039

Richard Håkansson
Wittsjögården
280 22 Vittsjö
0451/22360

Donald Hanbert
Adelгатan 7 B
381 00 Kalmar
0480/16082

Per Hampus
Box 1659 A
782 00 Malung
0280/10409

Pekka Kivijärvi
Ringvägen 5
773 00 Fagersta
0223/16449

David Larsson
Plöjarvägen 1
803 80 Gävle
026/67236

Repgp

Håkan Larsson
Holma gård Ölme
681 00 Kristinehamn
0550/42037

Leif Brandt
Stockholmsvägen 197 by
136 66 Handen
08/7775036

Tommy Persson
Kungsvägen 13
910 20 Hörnefors
093/20364

Pigp

Laszlo Kiraly
Kustroddarevägen 68
262 00 Ängelholm

Lars Leidig
Nygatan 14
260 22 Tagarp
0418/50303

Mats Jansson
Pl. 6458
684 00 Munkfors
0552/30208

Trgrp

Torsten Andersson
Nordanvägen 36 A
244 00 Kävlinge

Arne Martinsson
Hantverkarevägen 9
570 84 Mörlunda
0495/23735

Clas Magnusson
Januarivägen 29
352 47 Växjö
0470/27488

Ronny Andersson
Stockholmsvägen 85
570 82 Mälilla
0495/20442

Hundgrp ur STR komp.

Conny Ström
Gransholm Pl. 428
360 32 Gemla

Leif Lassi
Malmvägen 6
970 20 Koskullskulle

Leif Hedberg
Västmannagatan 46
113 25 Stockholm

Berth Uppgren
Box 100
420 17 Olofstorp

Ronny Andersson
Banergatan 7
582 32 Linköping

Börje Nilsson
c/o Å. Nilsson
N:a Kungshallén 3 B
971 00 Malmberget

Hans-Olov Persson
Persbogatan 9 A
811 00 Sandviken

Mats Kristensen
Pilåkersгатan 9 B
261 41 Landskrona

Mats Edlund
Ronnebyгатan 10
214 38 Malmö
040/97 45 93

Jan Hill
Pl 103 B Hillared
512 00 Svenljunga
033/821 41

Kenneth Storm
Dalgatan 2 C
561 00 Huskvarna
036/500 06

Infogrp

Olavi Halttunen
Strofgatan 15 D
703 73 Örebro
019/14 71 94

Magnus Wikholm
Björnkärrsgatan 9A
582 48 Linköping
013/172944

Lennart Westerlund
Lassevägen 63
381 00 Kalmar
0480/74893

Tomas Larsson
Östbergsvägen 14 A
832 00 Frösön
063/119727

I. SKYTTEPLUTON

Håkan Rapp
Köpmangatan 48
702 23 Örebro
019/147897

Anders Green
Vadarevägen 6
461 00 Trollhättan
0520/11516

Urban Andersson
Tallgläntan Pl 181
540 15 Väring
0500/40133

Håkan Källqvist
Nordgårdsvägen 29
510 30 Viskafors
033/93218

Kjell Wikström
Tegelbruksgatan 73
852 40 Sundsvall
060/151208

Benny Palm
Skebokvarnsvägen 307
124 36 Bandhagen
08/864358

Hans Äbbel
Granhammar
710 15 Vintrosa
019/224013

Krister Forsgren
Box 170 B
880 51 Rossön
0624/20294

Per-Erik Adolffsson
Doktorsvägen 13
710 40 Frövi
0581/30931

Schejken av Kung Karl major Bosse Carlsson.

ANDRA KOMPANIET

Bo Carlsson
Pl 6486
732 00 Arboga
0589/530 60

Krister Nordström
Arnbjörns Väg 4
310 33 Holm
035/382 34

Stabsgrp

Thorsten Gustafson
Pl 518 Kopparbo
610 23 Kolmården
011/951 49

Ulf Syvertsen
Hantverkargatan 88
112 38 Stockholm
08/53 15 71

Olof Henningsson
Lenvädersгатan 7
417 35 Göteborg
031/54 21 20

Jim Johansson
Andersbergströmen 229
302 55 Halmstad
035/105893

Åke Jakobsson
Kamratstigen 2 B
691 00 Karlskoga
0586/376 89

Håkan Vikström
Gnejsvägen 4
813 00 Hofors
0290/215 75

Mats Fröjd
Hököpinge 30
235 00 Vellinge
040/42 06 13

Ragnar Söderlund
Torrlandsgatan 17 A
831 00 Östersund
063/129758

Benny Eriksson
Edevägen 4
633 69 Eskilstun
016/26421

Erik Wilén
Härdvallsvägen 24
691 00 Karlskoga
0586/34026

Bengt Bergqvist
Centralvägen 3 D
194 00 Upplands-Väsby
0760/30313

Eddie Israelsson
Pl 2150
713 00 Nora
0587/11525

Göran Olsson
Källstuvägen 3 B
881 00 Sollefteå
0620/14298

Benny Larsson
Wallenstråles Väg 8
692 00 Kumla
019/78109

Gabor Racz
Östergatan 9
241 00 Eslöv
0413/17196

Per Forne
Heimdalsgatan 25
260 14 Glumslöv
0418/70537

Sven-Ove Carlsson
Pl 2769 Grambo
460 50 Grästorp
0514/27028

Peter Kvarnström
Amiralitetsgatan 24
414 62 Göteborg
031/421398

Olof Ager
Nya Brogatan 13
776 00 Hedemora
0225/14314

Jimmy Erixon
890 49 Tjälby
0661/61027

Nils-Olof Daag
Trossögatan 6
371 00 Karlskrona
0455/14872

Karl-Erik Feldt
Södra Grängesbergsgatan 46 C
214 48 Malmö
040/84511

Ulf Andersson
Torögatan 16
542 00 Mariestad
0501/12809

Lars Barkestedt
Fågelsvägen 10
440 20 Vårgårda
0322/20563

Benny Stake
Kvartsskelsgatan 1
415 09 Göteborg
031/469348

Per Dahlström
Gysinge 49
810 20 Österfärnebo
0291/21009

Morgan Härnäl
Jonslund
460 40 Nossebro
0512/46064

Thomas Persson
Kartegårdsvägen 1 Råda
531 00 Lidköping
0510/14033

Martin Hailee
Storgatan 37 D
696 00 Askersund

Bengt Nordh
Källstigen 1
693 00 Degerfors
0586/42793

Pether Sjöberg
Pl 9236
544 00 Hjo
0502/30167

Claes Hallberg
Hemrydsgatan 4 D
523 00 Ulricehamn
0321/14340

Per Peterson
Box 169
540 50 Moholm
0506/20022

Bengt Persson
Brännäs 9646
820 62 Bjuråker
0653/32064

Lars Jansson
Lodstigen 5
710 30 Gyttorp
0587/25212

Christer Öberg
Box 161
560 42 Sandhem
0515/60214

Thomas Persson I, skyttepluton

Per Eriksson
Dobervägen 13 A
691 00 Karlskoga
0586/36723

2. SKYTTEPLUTON

Tommy Jeppsson
Officersmännen T 3
881 03 Sollefteå
0620/12000

Göran Johansson
Kilja
530 30 Tun
0570/80449

Kenneth Olsson
Pl 4414
505 90 Borås
033/50380

Sven Persson
Bjerg Mofalla
544 00 Hjo
0503/15003

Lennart Ohlsson
Nygatan 8
911 02 Vännäsby
0935/20031

Göran Bivesjö
Midsommarvägen 5
770 66 Fors
0226/30067

Bengt Kihlgren
Blomskog
672 00 Årjäng
0573/31053

Peter Östmann
Fjällgatan 11
920 70 Sorsele
0952/10238

Anders Troedsson
Mannarp
280 23 Hästveda
0451/30371

Hans Svedman
Norra Ringvägen 20 B
722 15 Västerås
021/149455

Sven Birger Gustafsson
Box 161
Håradsvägen 30
442 00 Kungälv
0303/91970

Stefan Larsson
Florettgatan 3
231 00 Trelleborg
0410/16717

Björn Häggström
Norrmannagatan 4 F
442 00 Kungälv
0303/14172

Bengt Esplund
Box 26
540 51 Lagerfors
0506/54077

Ove Ahlkvist
Prästgårdsängen 8
412 71 Göteborg
031/405263

Bengt Persson
Box 25
910 54 Älgsjöås

Tommy Olofsson
Ridstigen 10
570 20 Bodafors

Per Lund
Box 110
520 24 Blidsberg 1
0321/31023

Stefan Cullin
Hyltåkra
340 13 Hamneda
0372/51086

Rickard Johansson
Idrottsgatan 5 C
265 00 Åstorp

Lars Andersson
Seljansögatan 5 A/E
811 00 Sandviken
026/256845

Lars Davidsson
Klintegatan 11
502 35 Borås
033/130398

Claes Andersson
Rudenschöldsgatan 21
531 00 Lidköping
0510/26127

Kenneth Selberg
Tegvägen 43
981 00 Kiruna 5
0980/13090

Anders Svalmark
Pl 1735
542 00 Mariestad
0501/26055

Rolf Johansson
Muggebovägen
542 00 Mariestad

John Vallsäter
S:t Clemensgatan 32
252 34 Helsingborg
042/115869

Lennart Eriksson
Pl 4196 Böck
545 00 Töreboda
0506/10625

Stefan Lake
Paternostergatan 20
414 67 Göteborg
031/245011

Hendrik Swanepoel
Sufflörgatan 1
214 82 Malmö
040/135864

Leif Hjärpe
Plantvägen 4
971 00 Malmberget
0970/10238

Staffan Strandh
Smultronbacken 25 B
811 00 Sandviken

Här var det förbrödning. Ghaneserna från grannbataljonen levde ihop med killarna på 2. komp i flera omgångar. Svenskarna gjorde likadant hos ghaneserna.

Mössprovning i Strängnäs. Birger Gustafsson sätter på sig basker blå och Ove Ahlkvist tittar på.

Sven Adner
Fack 3
423 02 Torslanda
031/920661

Kent Hammarberg
Rise 3677
830 51 Offerdal
0640/34025

Ronny Nilsson
Svenstorp Pl 2299
264 00 Klippan
0435/19183

John Törö
Månstorp svägen 1
146 00 Tullinge
08/7781462

Ulf Ohlsson
Luntgatan 21
602 19 Norrköping
011/139023

Michael Skaring
Sälagatan 14
422 46 Hisings-Backa
031/523610

Pether Lundin
Rote gatan 1
541 00 Skövde
0500/17317

Kjell-Arne Karlsson
Järnvägs gatan 5 D
284 00 Perstorp

Lars Persson
Ribe vägen 22 C
217 46 Malmö
040/917035

3. SKYTTEPLUTON

Kurt Josefsson
Sturegatan 27
776 00 Hedemora
0255/13804

Ted Olsson
Vretvägen 9 Härad
152 00 Strängnäs
0152/70107

Åke Johansson
Västervägen 21
191 49 Sollentuna
08/357328

Thomas Renäs
Noltorps gatan 3F
441 00 Alingsås
0322/16913

Kent Johansson
Åspö 14
230 20 Klagstorp
0410/26349

Stefan Stenmark
Aprilgatan 21
415 15 Göteborg
031/462970

Åke Lööv
Oskarsberg Dalskog
460 70 Dals-Rostock
0530/21016

Bo Andreasson
Pl 7579
524 00 Herrljunga
0513/109 00

Mats Svensson
Pl 3224
372 00 Ronneby
0457/430 84

Jörgen Mathiesen
Pl 1259 Hönö
543 00 Tibro
0504/211 18 21043

Lars-Åke Jansson
Tägtvägen 11
791 00 Falun
023/123 85

Stefan Björkenstam
Halvorsväg 15
461 00 Trollhättan
0520/307 15

Mikael Laurell
Hästskovägen 61
462 00 Vänersborg
0521/173 20

Anders Pettersson
Klockaregården Bolmsö
341 00 Ljungby
0372/910 79

Jan Olov Gustavsson
Armeneby
540 50 Moholm
0506/500 84

Rickard Johansson
Idrottsgatan 5 C
265 00 Ästorp
042/588 33

Roland Karlsson
Pl 6825 Mossgruvan
714 00 Kopparberg
0580/220 82

Håkan Andersson
Stallbacksgatan 3 E
541 00 Skövde
0500/34208

Håkan Sköld
Prebendergatan 6
542 00 Mariestad
0501/16715

Anders Blomqvist
Tidebergsvägen 19
543 00 Tibro
0504/10112

Kent Ekberg
Koristgatan 6
214 84 Malmö
040/13134

Tommy Nielsen
Torggatan 65 A
264 00 Klippan
0435/12744

Lennart Jörgensén
Kapellvägen 8
239 61 Landskrona
0418/23751

Stefan Kokko
Hökvägen 12 C
284 00 Perstorp
0435/34522

Jan Persson
Stålvägen 4
710 16 Garphyttan
019/98069

Berndt Grundevik
Pl 1701 Furuberg
451 00 Uddevalla
0522/41139

Douglas Johansson
Kvarnvägen 11
450 30 Brastad
0523/40795

Kent Johansson 3. skyttepluton

Jan Karlsson
Nygatan 14 C
451 00 Uddevalla
0522/31411

Kent Vahnberg
Oktettvägen 6
451 00 Uddevalla
0522/71663

Kurt Ohlsson
Spångetorp
450 52 Hällevadsholm
0524/51076

Rolf Nordström
Osbygatan 5
214 43 Malmö
040/39773

Ingvar Persson
Högastensgatan 9
252 32 Hälisingborg
042/260255

Berne Andersson
Bärnstensgatan 41 B
253 68 Hälisingborg
042/297975

Lars Dicksson
Attarp
281 00 Hässleholm
0451/35088

Dan Carlsson
Pl 3066 Hoghem
450 80 Tanumshede
0525/20324

Lage Danielsson
Förnyrastigen 7
818 00 Valbo
026/131007

TROSSTROPP

Conny Nyblom
Toringsgatan 34 A
703 67 Örebro
019/143130

Michael Hansen
Majtorpsvägen 5
151 31 Södertälje
0755/37401

Kari-Erik Persson
Gruvbacken 9
240 36 Stehag

Stefan Lindblom
Drottninggatan 34-36
252 21 Helsingborg
042/118959

Klas Löhman
Huggarvägen 32
137 00 Västerhaninge
0750/31548

Bertil Svensson
Sallerupsvägen 28 C
212 18 Malmö
040/971973

Lennart Holm
Wiernergatan 8 A
252 28 Helsingborg
042/138830

Stefan Persson
Ö Boulevarden 23 A
291 54 Kristianstad
044/113450

Jonny Ericsson
Wiernergatan 8 A
252 28 Helsingborg
042/145596

Stefan Berndtsson
Elviravägen 1
691 00 Karlskoga
0586/25647

TREDJE KOMPANIET

Leif Westergren
Bangårdsgatan
831 00 Östersund
063/100772

Thor Karlsson
Skiftesvägen 22
151 54 Södertälje
0755/66982

Stabsgrp
Kjell Georg Borgström
Älgstigen 8
152 00 Strängnäs
0152/12298

Patrik Bonnevier
Hågeryd
355 90 Växjö
0470/79020

Bengt Axhem
Hemvärnsvägen 2C
290 25 Åsumtorp
044/116307

Jan Marbenius
Ällingavägen 3 E402
222 34 Lund

Lars-Göran Gladh
Värbyvägen 74
230 40 Bara

Claes Thomasson
Skansgatan 17
262 00 Ängelholm
0431/12155

Roger Stenberg
Pringsgatan 14
961 00 Boden
0921/17973

Jan-Erik Stenmyr
Björkvägen 2
360 24 Linneryd
0470/34050

Jan-Erik Leksell
Lisagatan 85 B
782 00 Malung

I kylrummet på 2. koms kök var det svalt och skönt. Lennart Holm pustar ut.

Roine Lundgren
Stångjärns gatan 458
724 74 Västerås
021/357809

Krister Nilsson
Harakärrsvägen 86
230 47 Åkarp
040/465747

Conny Olsson
Kastanjevägen 22 B
660 92 Deje

Håkan Thool
Pilvägen 3
541 00 Skövde
0500/33124

Kjell Erlandsson
Bergsvägen 25
15024 Rönninge
0753/52904

Tommy Eliasson
Plangatan 39A
441 00 Alingsås
0322/15596

Infogrp

Mats Lindström
Björnkärrsgatan 9 A 22
582/48 Linköping

Stefan Dominique
Blidvädersvägen 6C
222 28 Lund

Anders Wiklund
Häggensås 3402
830 30 Lit
0642/20044

Bernt Karlsson
Box 64
83015 Duved
0647/20007

I. SKYTTEPLUTON

Lars Krönmark
Vetlandavägen 13
575 00 Eksjö
0381/14177

Tomas Emanuelsson
Björkvägen 1
666 00 Bengtsfors
0531/11025

Lennart Svensson
Sofieholmstgatan 13
57500 Eksjö
0381/13345

Anders Gustafsson
Ranbergagatan 11A
21230 Malmö
040/499845

Klas Grandin
Välbergavägen 271
175 63 Järfälla
08/367455

Åke Kjäll
Nittsjö 227
795 00 Rättvik
0248/17092

Per Magnusson
Ringgatan 42E
733 00 Sala
0224/13742

Hans-Olof Jonsson
Häggensås 3135
830 30 Lit
0642/20057

Peter Pierrou
Åker
560 10 Skillingaryd
0370/74013

Jan-Östen Widman
Box 48
930 90 Arjeplog
0961/51045

Kenneth Aspenbrant
Rydsvägen 378B
582 50 Linköping
013/171812

Roger Pettersson
Storgatan 6
641 00 Katrineholm
0150/15332

Benny Wäss
Nygatan 82 B
231 00 Trelleborg
0410/17208

Tore Svennberg
Snödroppsvägen 2
773 00 Fagersta
0223/11733

Bengt Henriksson
Fack 85 Avatråsk
910 70 Dorotea
0942/21028

Jan-Olov Byström
Holmträsk
910 63 Hällaström
0941/31010

Clas Jacobsson
Roteringsvägen 16
24021 Löddeköpinge
046/706471

Sven Pettersson
Durkvägen 18
590 61 Vreta Kloster
013/60680

Thomas Uhlan
Ekholmavägen 28A
582 61 Linköping
013/152472

Anders Nilsson
1661 Lillsjöbögen
831 00 Östersund
063/91017

Hans Tvingstedt
Mariedalsvägen 7B
217 54 Malmö
040/910480

Stefan Malm
Erikslustvägen 36B
217 73 Malmö
040/918377

Enar Skoglund
Skog
912 00 Vilhelmina
0940/22010

Lars-Åke Karlsson
Rogsta 1282
840 43 Hackås
063/70319

Erik Westerlund
Trädgårdsvägen 3
818 00 Valbo
026/131205

Håkan Persson
Stenhamngatan 8
852 35 Sundsvall
060/124241

Thomas Ottosson
Karlskronavägen 3
380 21 Vassmolösa
0480/32128

Ulf Gislén
Gunnar Zilusväg 4
552 61 Jönköping
036/165556

Bo Pettersson
Örahamnavägen 19
281 00 Hässleholm
0451/16248

Jan Nilsson
Tunnlandsgatan 13
421 38 Västra Frölunda
031/476700

Gunnar Horn
Pl 5394
881 00 Sollefteå
0620/22247

Per Lindqvist
Box 173
790 33 Tällberg
0247/50383

Melker Eliasson
Box 49
910 92 Nästansjö
0940/34011

Bo Ekelund
Bagaregatan 14A
252 41 Hålsingborg
042/122637

Raimo Niemi
Blåbärsstigen 49
150 24 Rönninge
0753/50603

2. SKYTTEPLUTON

Tore Simonsson
Hasselvägen 33
360 42 Braås
0474/30781

Kjell Hellberg
Bolmensvägen 8
121 64 Johanneshov
0753/70512

Jan Johnsson
Mandolingatan 15
421 45 Västra Frölunda
031/456854

Pierre Bolwede
Källängsgatan 6 D
421 79 Västra Frölunda
031/298821

Lars Berndtsson
Gryttved Köla
670 40 Åmotfors
0571/32087

Christer Andersson
Köpmangatan 22 B
774 00 Avesta
0226/56620

Leif Ruthström
Serpentinvägen 14
450 40 Kungshamn
0523/32603

Alf Stenmark
Granitvägen 28
852 40 Sundsvall
060/116484

Ulf Sönerud
Tågagatan 78
252 43 Helsingborg
042/139697

Torbjörn Löw
Hagavägen 35
781 00 Borlänge
0243/14289

Björn Persson
Långet 5177
792 00 Mora
0250/31005

Hans Fredén
Mariagatan 22
542 00 Mariestad
0501/16678

Mikael Neselius
Lida Fogdö
152 00 Strängnäs
0152/30008

Rolf Jansson
Gripenbergsvägen 2
815 00 Tierp
0293/13250

Mårten Bergström
Rönnetorpsvägen 22
283 00 Osby
0479/13208

Urban Carlsson
Barrgränd 3
763 00 Hallstadvik
0175/21595

Börje Styrman
Lägergatan 5 C
952 00 Kalix
0923/10750

Håkan Isaksson
Hällevägen 11
862 00 Kvisleby
060/561617

Per-Olov Bengtsson
Blåklintsgatan 14 B
252 31 Helsingborg
042/148206

Roger Erlund
Näsbovägen 3
740 42 Vittinge
0224/61222

Thomas Hirsch
Lillingsgatan 56
161 52 Bromma
08/874181

Lars-Erik Jansson
Storgatan 21
880 52 Hoting
0671/10095

Lasse Sjölander
Birkavägen 7
151 41 Södertälje
0755/14457

Bengt Karlsson
Box 98
840 31 Åsarna
0687/30115

Ronny Göransson
Toarp pl 879
262 00 Ängelholm
0431/28192

Leif Mellberg
Multrågatan 19
162 28 Vällingby
08/872028

Roger Stoltz
Tallviksvägen 17
950 60 Överkalix
0926/10151

Hans Dahlin
Pålvägen 5
861 00 Timrå
060/574705

Sven-Otto Arvidsson
Råby Pl 214
242 00 Hörby
0415/11549

Karl Ersson
c/o Linnea Andersson
Allén 9 A, 941 00 Piteå
0911/15697

Håkan Karlsson
Storgatan 1
561 00 Huskvarna
036/135543

Rolf Skoglund
Gluntgatan 3
511 00 Lidköping
0510/60526

Petter Högberg
Ersbackavägen 3
816 00 Ockelbo
0297/40755

Johan Allard
Erik Dahlbergs väg 26
151 42 Södertälje
0755/17270

Ulf Cederwall
Blåmesvägen 45
552 75 Jönköping
036/76202

Bengt Lindqvist
Värvägen 4 B
352 37 Växjö
0470/16324

3. SKYTTEPLUTON

Jan-Åke Asp c/o Djurfors
Karlavägen 38
114 49 Stockholm
08/628626

Davy Eriksson
V. Långgatan 58
543 00 Tibro
0504/11456

Anders Goop
Ångsvägen 30
791 00 Falun
023/14449

Christer Svanholm
Sunnanåker 1250
870 52 Nyland
0612/20226

Tord Andersson
Lindesberg
520 47 Vartofta
0515/30238

Nils-Erik Sundström
Hagaströmsvägen 59
803 70 Gävle
026/197166

Hans Westerberg
Garnisonsgatan 13 B
961 00 Boden
0921/18156

Terje Pettersson
Björkhultsvägen 35 A
632 29 Eskilstuna
016/421292

Anders Söderberg
Östra Lyckan 8 A
302 51 Halmstad
035/126547

Hans Hädel
Djupegatan 32 B
824 00 Hudiksvall
0650/14992

Lars Eijvergård
Hallvägen 1
830 05 Järpen
0647/10213

Mats Gerth
Sparbanksvägen 14
126 44 Hägersten
08/456536

Hans Carlsson
Soläng
150 14 Vagnhärad
0156/10258

Lars-Olov Jonsson
Myckelbyvägen 11
782 00 Malung
0280/10629

Per-Håkan Jönsson
Söllerödsgatan 7
271 00 Ystad
0411/16715

Kenneth Hallberg
Ringvägen 18
295 00 Bromölla
0456/28847

Thomas Lindqvist
Hundviken
670 35 Gunnarskog
0570/74087

Börje Johansson
Hedvägen 10
818 00 Valbo
026/132191

Mats Wilhelmsson
Krumhornet 4
831 00 Östersund
063/114814

Per Svensson
Kullalyckevägen 16
575 00 Eksjö
0381/14063

Lars Berg
Rajastrand
910 70 Dorotea
0942/43039

Kjell Hurlig
Barrstigen 10
151 50 Södertälje
0755/13810

Thomas Ehn
Söderlingsgatan 37
573 00 Tranås
0140/15209

Sven Johansson
Box 546
790 52 Nusnäs Mora
0250/37004

Gunnar Andersson
Hallom
840 45 Hövra
0643/40134

Thorsten Eriksson
Mäster Gudmundsvägen 31
552 58 Jönköping
036/164948

Bo Andersson
Finntorpsvägen 3
131 00 Nacka
08/7182578

Anders Kristoffersson
Fåborgsvägen 19
311 00 Falkenberg

Stefan Jansson
Lötäckersgatan 18
781 00 Borlänge
0243/37435

Bertil Spett
Box 31
980 13 Lannavaara
0934/30316

Jan Engström
Skolvägen 11 B
184 00 Åkersberga
0764/20480

Ulf Adolfsson
Åsgatan 10 A
632 25 Eskilstuna
016/148448

Göran Bodin
Hägnadsvägen 2 A
199 00 Enköping
0171/38847

Ulf Magnusson
Järpegatan 3 A
664 00 Grums
0555/12538

Ulf Larsson
Näsbo
770 60 Hornödal
0226/70188

Jorma Vähätäinen
Äringsgatan 1 B
417 10 Göteborg
031/224081

Leif Johansson
Vällbyleden 7
724 64 Västerås
021/146526

TROSSTROPP

Carl-Erik Söderberg
Dalgatan 5 A
195 00 Märsta

Staffan Stålnacke
Lärkvägen 4
981 00 Kiruna
0980/14475

Peter Schramm
Blockstensvägen 146
136 50 Handen
0750/28443

Per Ågrahn
PI 8039
921 00 Lycksele
0950/71026

Ulf Lingbratt
Residensgatan 25A
951 35 Luleå
0920/19092

Lars Wåhlén
PI 1531
360 42 Braås
0474/32066

Ulf Ekstam
Björkhyttvägen 87 E
711 00 Lindsberg
0581/10805

Anders Johansson
Åbybergsgatan 24
431 31 Mölndal
031/273907

Lars Olsson
Lundmansgatan 7 A
761 00 Norrtälje

Jösta Claesson
Järnvägsgränd 24 B
775 00 Krylbo

Esbjörn Lundström
Gränsvägen 4
812 00 Storvik
0920/10995

Göran Dahlkvist
Skaragatan 11
252 63 Helsingborg
042/136955

Pierre Johansson
Box 382
910 03 Lögdeå

Ove Westin
Box 212
930 93 Laisvall
0961/20064

Bengt Lewin
Rasmusgatan 3 C
214 46 Malmö
040/81244

Per-Olof Jansson
Fogdö 810
760 45 Grisslehamn
0175/11015

Jan Wennström
Apelgatan 26 B
602 15 Norrköping
011/169370

Lennart Gustavsson
Norrländsgatan 62 A
902 48 Umeå

Bengt Karlsson
Idrottsgatan 3 E
265 00 Åstorp
042/59248

Åke Palmqvist
Eriksfältsgatan 78 B
214 55 Malmö

Vesa Kanninen
Ulvensgatan 4 A
502 55 Borås
033/102823

Krister Peterson
Box 514
972 00 Gällivare

MP-DETALJEN

Lars Åke Paulsson
Vasagatan 3
541 00 Skövde
0500/18221

Göran Låström
Kocksgatan 27 A
116 23 Stockholm
08/448880

Lars Conradson
Klareborgsgatan 19
414 67 Göteborg
031/144202

Stanley Hallström
Bålstigen 3
725 90 Västerås
021/52028

Göran Janson
Lorensbergsvägen 49
136 69 Handen
08/7761613

Arne Johansson
Tulegatan 60
172 32 Sundbyberg
08/830540 Arb. LTG

Roger Karlsson
Soldatgatan 18 A
185 00 Vaxholm
0764/31047

Thomas Karstorp
Karl Larssongatan 4 B
412 72 Göteborg
031/831874

Jan-Åke Kjellberg
Granskagatan 2
541 00 Skövde
0500/12986

Anders Lundqvist
Blidvildersvägen 6 B
222 28 Lund
046/138153

Leif Magnusson
Bästadsgatan 13
214 39 Malmö
040/970971

Hans Svensson
Hälsingegatan 10
113 23 Stockholm
08/311896

Lars Westerberg
Dalbobranten 19
123 53 Farsta
08/645484

Björne Eklund
Höglundsvägen 10, Vad
770 20 Söderbärke
0420/53219

Sten Ekhult
Odensalavägen 10
195 00 Märsta
0760/16783

HQ SAMBANDSAVD

Stig Nihlén
Apelvägen 23
182 75 Stocksund
08/854144

Torbjörn Egerstad
Villavägen 28
175 41 Järfälla
0758/33349

Kaj Gustafsson
Grangårdsgatan 10
281 00 Hassleholm
0451/15333

Tore Wiksell
Backenvägen 9
902 50 Umeå
090/116670

Sven-Bertil Eklund
Vinkelvägen 8
830 40 Krokum
0640/11336

Janis Mieritis
Box 28
430 60 Landvetter
031/711254

Gösta Åkervall
Bjällerödsvägen 7
262 00 Ängelholm
0431/20619

Thomas Göth
PI 369, Osbyholm
242 00 Hörby
0413/33054

Sune Waardahl
Stångjärnsgränd 78
724 73 Västerås
021/353835

Gustaf Holmström
Hemvärnsgatan 6
950 94 Övertorneå
0927/10352

Nils-Erik Edström
Ringvägen 62
920 60 Storuman
0951/14228

Freddie Persson
Kyrkogatan 7, 4 tr.
172 32 Sundbyberg
08/286840

Lars Truedsson
Sergeantgatan 19
212 33 Malmö
040/493882

Bo Tallberg
Kung Karls gränd 8
791 00 Falun
023/13236

Bengt Rundblad
Torgvägen 7 B
433 00 Partille
031/720951

Lars-Ove Hesselgren
Korsövägen 11
352 44 Växjö
0470/22614

Bengt Tidblad
G. Karlebyvägen 7
871 00 Härmösand
0611/15149

Peter Olsson
Kornstigen 4
137 00 Västerhaninge
0750/30069

Succé för våra "okända" fältartister

Ärligt talat så rynkades det på näsan och muttrades en del när listan på våra fältartister presenterades i september. En del killar hade förväntat sig superkända artister som Lill-Babs eller Abba. Så kommer då istället trollkarlen Max Torello, dragospelaren Sone Banger, gitarristen Ola Ström, trummisen Pelle Hultén och sångerskorna René Agén, Kerstin Dahl, Ewa Nylander och Anita Söderberg. Inga superkändisar precis även om en del av namnen var bekanta. Skulle denna hopradsade doldisgång kunna göra något roligt för oss?

Vid den sista föreställningen på medaljparaden ville applåderna aldrig ta slut. När Anita avslutade med paradnumret "Feelings" så var det med en sån känsla att i o m officerare högt upp i graderna fick något fuktigt i blicken. När dom åkte iväg en timma efter showen så kändes det verkligen tomt. Vilka artister. Vilka härliga människor vilken tid vi hade tillsammans. Tack.

Visst hade vi väl alla gärna sett att dom stannat lite längre hos oss. Dom var ju så härliga, både på scenen och utanför.

Bosse Carlsson gjorde sig till tolk för allas känslor och gav Anita "Feelings" en rejäl avskedskram. Var han fick rosor-

na ifrån vete fåglarna. "... I wish I never met you boy ...". Pastor Lennart Alasjö avvaktar i bakgrunden.

Det spelar ingen roll hur mycket Leif Westergren drar. Max Torellos förtrollade ringar får han ändå inte isär.

Redan första dagen satte man igång och övade i kyrkan. Man var minsann måna om att göra ett gott jobb för grabbarna.

När Kerstin "Hot lips" svängde runt i den hårda öken vinden höll ovationerna på att aldrig få någon ända.

SVEPET—SANDPAPPRET—SANDPAPPRET

CACTUS Ni minns väl?

Kommer ni ihåg Cactus piano bar i nöjeskvartieren runt Dizengoff i Tel Aviv. Hemma i Strängnäs blev vi varnade. —Till Cactus ska ni absolut inte gå. Bättre reklam kunde stället inte få. Det var fullt med FN-svenskar där varje kväll. Alla hade roligt. Ryktet om ställets dåliga moral var betydligt överdrivet.

Ett tandläkarlag ingick i bataljonen under sex höstveckor. Tandläkaren Sten Olsson och tandsköterskan Karin Åhs hann på den korta tid de var här behandla omkring 100 patienter. Här är det Benny Gjermandsen som får tänderna lagade.

GENREP

Generalrepetition för medaljparaden. Allting går igenom till punkt och pricka. Här anländer den store generalen Rais Abin, perfekt spelad av stabschefen major Leif Windmar. Driver Bength Uddefors hälsar honom välkommen förklädd till driver Bength Uddefors.

STAFETT

Ökenstafett hos 3. komp. Hemmalaget öppnar stenhårt och toppar sitt lag på de första sträckorna. Det ger ett försprång som verkar ointagligt när femte sträckan börjar. Då avgör Leif Nord tävlingen för sitt lag 1. komp. Han sög in omkring 75 meter på ledarlaget och kunde skicka ut nästa kille med ett par meters försprång.

En indonesisk journalisska hälsade på oss i oktober för att förbereda ett besök i Mellanöstern av en hög potentat från sitt hemland. Vi gjorde stora ögon när Koos Arumdanie visade sig i FN-field cap och indonesisk fallskärmsjägeroverall.

SVEPET—SANDPAPPRET—SVEPET

Kamelerna ni aldrig fick se

Dom här kamelerna skulle ni ha fått se på medaljparaden. Dom skulle ha kapplöpning på flygfältet iklädda festligt färggranna sadlar. Punkten fick strykas från programmet efter en olycka på genrepet. En kamel föll så illa i en kurva att ryttaren kom under och bröt lärbenet.

Här var det valutor i alla former. Traktamenten, reseersättningar, post, marka, lokalanställdas löner och mycket annat. Kassabiträdet Sven Säfström t v och kassachefen Karl-Erik Andersson har haft fullt upp hela tiden.

Det här är Gustaf Holmström, vår man i Jerusalem. Fram till månadskiftet november-december jobbade Gustaf på CCMO, Chief Coordinators Military Office i Government House i Jerusalem. Nu har han efter nära två års tjänst i Jerusalem vänt åter till gymnastikdirektörstjänsten i Övertorneå. Förutom det ordinarie jobbet att tillsammans med tre andra officerare samordna en massa informationer, så var Gustaf kontaktman för oss svenskar från Sinai. Sist men inte minst så var Gustaf Sandpapprets korrekturläsare.

Den här mannen har gjort många fler bataljoner än någonsin någon av oss kommer att göra. Han heter Khalil Ahmed Khalil. Han har jobbat för FN sedan Gazatiden 1956. Svenskarna har han jobbat för sedan bataljon 54:s tid. Han basar för de arton lokalanställda arbetarna på Baluza med en auktoritet som är otvetydig. Axelmärket som är ett svenskt polismärke har han fått av MP. Gissa om han är stolt för det.

Med er—Av oss—För alla SANDPAPPRET

Tommy Wiberg, Gustaf Holmström, Bengt Plomgren, Christer Olsson.
Bilder Korrektur Text Teckningar.

TILL SIST

Fråga 1

Vad väntade Du Dig av tiden i FN-tjänst?

Fråga 2

Har tiden blivit som Du väntade Dig?

Fråga 3

Vad kommer Du att minnas mest och längst av tiden härnere?

Paul Andersson Stockholm. Sergeant. Stabsassistent på bataljonsstaben.

Sven-Olof Nilsson Göteborg. Menig. Skyttesoldat på 1. komp.

Håkan Källqvist Viskafors. Furir. Ställföreträdande gruppchef på 2. komp.

Tore Simonsson Braås Växjö. Löjtnant. Plutonchef på 3. komp.

Lars-Erik Andersson Virserum. Menig. Kock på Stab o Trosskompaniet.

<p>Jag hade väntat mig att först bli utbildad till en elitsoldat med exercis och hård militär disciplin. Därefter hade jag väntat mig sex månaders hårt ökenliv i tält med ormar och småkryp, hetta och sandstormar. Av det man fick höra i Strängnäs så verkade allt vara väldigt militäriskt och det fanns väldigt mycket farliga smådjur överallt.</p>	<p>Tiden härnere har varit långt mycket bättre än jag hade tänkt mig. Jag har haft god kontakt med chefer och kamrater på ett naturligt sätt. Jag har fått en god inblick i problemen i mellanöstern och om hur människor härnere lever. Framförallt hade jag inte trott att det skulle vara så välordnat härnere.</p>	<p>Mest och längst kommer jag att minnas de resor som jag har gjort härnere. Jag kommer heller inte att glömma alla de fina kamrater som jag har träffat och all den goda mat som vi har fått. Stunder av förbrödring under briefingar på mässarna kommer nog också att sitta kvar länge i minnet.</p>
<p>Jag tyckte det var ett intressant område att få komma till. Jag ville ha lite omväxling mot det vanliga jobbet hemma. Dessutom så hoppades jag kunna spara en hel del pengar. Jag tänkte stanna två bataljoner, vilket jag också gjort. Jag hade räknat med att det skulle vara väldigt militäriskt.</p>	<p>Jag har uppnått de syften jag hade med tiden här. Jag har fått se väldigt mycket och jag har tjänat pengar. Jag har också fått vara med om ett väldigt gott kamratskap. Man har kanske ingen direkt känsla av att man har räddat världsfreden men symboliskt har man nog hjälpt till som en liten pyttbricka i det stora spelet. Jag är helt nöjd med min tid här.</p>	<p>Det blir naturligtvis de leaveresor som jag har gjort. Jag har inte varit med på några exklusiva långresor utan rest omkring i Israel, Egypten och Syrien. Den första tiden jag jobbade här är något som jag aldrig kommer att glömma. Jag började direkt vid checkpion 553 där det ju händer mycket hela tiden.</p>
<p>Jag sökte för att komma bort från stressen hemma. Dessutom så hade jag en liten baktanke om att titta lite på Egypten eftersom det är så dyrt att åka dit från Sverige. Jag visste ungefär vad det innebar att ligga på position eftersom jag gjort en bataljon på Cypern för sju år sedan.</p>	<p>Ja det har den blivit. Jag har kunnat koppla loss från jobbet hemma och få distans till det. Jag har fått tid till de resor som jag hade tänkt göra. Tjänsten har också blivit som jag hade tänkt mig. Jag visste förstås inte att man ligger sex månader på position här. Men det har inte gjort något. Det har varit bra ändå.</p>	<p>Kamratskapet inom kompaniet. Man har fått en känsla av sammanhållning som man kommer att minnas länge. Det skulle kunna bli gruppsambörighet eller plutonsambörighet, men här har vi fått kompanisambörighet. Det kanske beror mycket på att Bosse har fått in en fin anda i kompaniet. De långsamma permissionerna till och från Tel Aviv kommer man också att minnas länge.</p>
<p>En del spänning och något som helt bröt av mot vad jag gjort tidigare. Att jobba för FN verkade också lite speciellt ideellt på något vis. Det ekonomiska lockade naturligtvis också men det var inte på något vis något pådrivande. En ny miljö och helt nya människor lockade mer.</p>	<p>Det har blivit så som jag hade tänkt mig när det gäller att träffa nya människor. Däremot hade jag inte räknat med att det skulle vara så mycket unga killar med på bataljonen. Befälsföringen har blivit lite annorlunda än den skulle blivit med något äldre killar. När man nu åker hem så har man betydligt förändrade och vidgade vyer om läget här i mellanöstern.</p>	<p>Ett väldigt gott kamratskap framförallt. Man kommer ihåg människor före situationer. Lagandan och viljan har verkligen varit jättefin bland alla grabbarna. Något som jag aldrig kommer att glömma är alla transiteringarna med allt folkvimmel och alla dessa småbarn i sina "pyjamaskläder".</p>
<p>Jag hade tänkt se mig omkring lite grann. En del pengar hoppades jag också att tjäna. Samtidigt kunde jag ju göra en del nytta för freden. Det kändes lite speciellt att jobba för FN även om man som jag skulle jobba som kock. Jag hade väntat mig att allt var väldigt primitivt med förläggningar och arbetsplatser.</p>	<p>Det har blivit som jag tänkt mig och mer därtill. Jag har fått se mycket på resorna till Egypten, Tel Aviv, Jerusalem, Tiberias och Golanbergen. Jag har inte fått så mycket pengar över som jag räknade med, men har haft desto roligare istället. Lite nytta tycker jag nog också att jag har gjort.</p>	<p>Kamratskapet. Det har varit en jättefin sammanhållning i kockgången. Stämningen i övrigt har också varit bra. Första permissionen i Tel Aviv glömmar man inte i första taget. Det var ju lite speciellt då när man var ny härnere. Stora Egyptenresan med allt fantastiskt glömmar man inte heller.</p>

UNEF SWEDBATT 66M

PORT SAID
PORT FOUAD

SUEZ
KANALEN

550

551

BALUZA
552

553

554

555

556

557

558

559

560

561

565

566

567

568

569

570

570

571

TEL. AVIV

ISRAEL
LFAZON

ISMAILIA

EGYPTEN

LFAZON

ISMAILIA

CAMP
TRE
KRONOR

CAMP
GÖTA
LEJON

1. COY

CAMP
SINAI

SUPPLY
ROAD

SWEDBATT

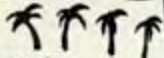
2. COY

CAMP
KUNG
CARL

EL-TASA

JERUSALEM ROAD

GHANBATT

ROMANI

RABAH

3. COY

